

1968 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உரிய அமைச்சர் அவர்கள் வராததால் இன்னொரு நாளைக்குத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

**5. தனியார் அலுவல்—தனித் தீர்மானங்கள்.
உணவு உற்பத்தி (தொடர்ச்சி).**

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானத்தினமீது விவாதிக்க, இந்த அமைச்சரவை வந்ததற்குப் பின்னால், 1½ ஆண்டுகளுக்கு மேல் இன்றாவது சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 29-11-1967-ல் வெறுமனே இந்தத் தீர்மானத்தைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் மட்டும் தான் அளிக்கப்பட்டது. இப்போதாவது ஒரு நாள் இதற்காக ஒதுக்கியதில் கூட 1 மணி 45 நிமிடங்கள் கேள்வி நேரத்திலும், கவன ஈர்ப்புத்தீர்மானத்திலும் போய் விட்டது. ஆகவே இனிமேலாவது 'நான்-அஃபிஷியல் டே' அன்று இந்த நேரத்தையும் சேர்த்து உறுப்பினர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று எப்படியிருந்தாலும்கூட, இனிமேல் நிச்சயமாக வியாழக்கிழமை என்றால், உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானங்கள் மீது பூர்ணமாக விவாதிப்பதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்தான் அமைச்சரவையில் அல்லது சர்க்கார் கட்சியில் இல்லாத எதிர்க்கட்சிக்காரர்களான எங்களுக்கு நிலைமைகளை விளக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

முதலில் என் தீர்மானத்தை வாசித்து விடுகிறேன்—அதாவது—

“உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்தில் நிலப் பண்பாட்டுத் திட்டங்கள், சிறு பாசனச் சிறப்பு நிதியொன்றிற்கு வகை செய்தல் போன்ற திட்டங்களை மேற்கொள்வதுடன், விதிப்புக் கொள்முதல் முறையைச் செயல்படுத்தி, உழவர் பெருமக்களுக்கு ஏற்ற வகைகளில் ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று இப்பேரவை அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரைக்கின்றது.”

இந்த உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானங்களை ஆளும் கட்சியினர் எவ்வளவுதூரம் ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளை அமல்படுத்துவார்கள் என்பது எனது பத்து பதனைந்து ஆண்டு கால அனுபவத்தில் தெரியும். இருந்தாலும் கூட இது ஒரு பொதுவான தீர்மானம். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான தீர்மானம் இது. நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலான மக்கள் சுடுபட்டிருக்கும் விவசாயத் தொழிலுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கோருகிற தீர்மானம் இது. இதைப் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சட்டமன்றங்களில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்கிற நிலை இல்லாமலிருந்தது. அப்போது ஜன உற்பத்தி குறைவு. அன்னிய ஆட்சி இருந்த காலத்தில் வெளி தேசங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்து

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கொண்டிருந்தார்கள். 'அன்று, பூரணமாக மக்களுக்கு வேண்டிய உணவு கிடைக்கவில்லை. அப்போது உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைவாக இருந்தாலும் எல்லோரும் சுகமாக இருந்தார்கள், எல்லோரும் நன்றாக இருந்தார்கள் என்ற நிலை இல்லை. அப்போது ரூபாய்க்கு இரண்டு படி, மூன்று படி அரிசி விற்றுக்கொண்டிருந்தது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அப்போதும் பஞ்சம் இருந்தது. பெருவாரியான மக்கள் பஞ்சத்துக்கும், பட்டினிக்கும் ஆளாகிக்கொண்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

இப்போது உணவு உற்பத்தியை ஏன் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதில் இரு நோக்கங்கள் இருக்கின்றன. 'துட்டிடிவி வால்யு ஆஃப் லீப்ட்' சக்தியுள்ள, தரமான உணவு இருக்கவேண்டும். 'அது ஒன்று. இரண்டாவதாக மக்களுக்குப் போதிய உணவு கிடைக்க வேண்டும். மக்களுக்கு வேண்டிய, தேவையான உணவு கிடைக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இப்போது பற்றாக்குறை ஓரளவிற்கு இருக்கிறது. பற்றாக்குறை இருந்தபோதிலும், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டங்களில் போதிய அளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டதால் 30 லட்சம் டன்கை இருந்த நம் தமிழ்நாட்டில் இன்று 45, 50 லட்சம் டன் என்ற அளவிற்கு உற்பத்தி பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இரண்டு மூன்று காரணங்கள் உள்ளன. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் ஒரு காரணம். இரண்டாவது காரணம், நவீன முறையில், விஞ்ஞான முறையில் உணவு உற்பத்தி பெருக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது காரணம், விவசாய இலாகாவினால் அளிக்கப்படும் வித்துக்கள். இக் காரணங்களுக்கு மேல், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஓரளவிற்கு நல்ல விலை வெளி மார்க்கெட்டில் கிடைக்கும் நிலை ஒரு முக்கிய அடிப்படைக் காரணமாகும் என்பதை சர்க்கார் மறுக்க முடியாது. ஏற்கனவே இதை நான் பாராளுமன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருந்தபோது அங்கு சொல்லியிருக்கிறேன்.

'The present increase in food is partly due to Plans, partly due to the advanced methods of cultivation and chiefly due to the prevailing high prices of foodgrains'.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

ப்ரொக்யூர்மென்ட் விலை பற்றி பின்னால் பேசிக் கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுப்பது மிக மிக அவசியம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை விட. அதற்கேற்ற ஒரு சூழ்நிலையை விவசாயிகளுக்கு அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. மக்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வரியில் ஒரு பெரும் பகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும். உணவு உற்பத்தி என்பது பூமி சம்பந்தப்பட்டது. பூமியில் உள்ள பூசாரச் சத்துக்கள் மிகவும் அதிகமாகவுள்ள இடங்களில் அதிக உற்பத்தி

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

எடுக்கலாம், பூசாரச் சத்துக்கள் குறைவாக இருக்கும் இடங்களில் பூசாரச் சத்துக்களை அதிகப்படுத்தி பூசாரத்திற்கு ஏற்ற வகையில் விவசாயத்தை அமைக்கவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

விவசாயம் என்பது சாதாரண எளிய விஷயமல்ல. அதை சிறப்பான முறையில், திறைமையான முறையில் நல்ல முறையில் செய்தால்தான் ஆதாயம் கிடைக்குமே தவிர, உழுது விட்டுவிட்டு பொறுப்பில்லாமல் இருந்தால் விவசாயம் கட்டுப்படியாகாத நிலையில்தான் இருக்கும். பழங்காலத்தில் சொல்வார்கள், உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழுவு கோல்கூட மிஞ்சாது என்று. ஆனால் இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில், இந்த விஞ்ஞான உலகத்தில் இன்டன்சீவ் கல்டிவேஷன், தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வள்ளுவர் 'உழுவு' என்ற அதிகாரத்தில் சிறப்பாகக் கூறியிருக்கிறார். விவசாயத்திற்குப் பத்து அம்சங்கள் வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த அம்சங்கள் இருந்தால் விவசாயம் சிறப்பாக இருக்கும் என்று வள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியிருந்தாலும் இப்போது எந்த நிலையில் நாம் விவசாயம் செய்கிறோம் என்பதைச் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும்.

திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார், "எரினும் நன்றால் எரு விடுதல் கட்டபின் நீரினும் நன்றதன் காப்பு" என்று. மிகவும் அருமையான முறையில், மிகவும் சிறப்பான முறையில், விவசாயிகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய முறையில் கூறியிருக்கின்றார். 'எரினும் நன்றால் எரு விடுதல்' என்கிறார். நன்றாக உழவேண்டும், நன்றாக எரு விடுதல் வேண்டும், தண்ணீர் விடல் வேண்டும், இந்த மூன்றும் சிறப்பாக இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும். நன்றாக உழ வேண்டும், உழுதலிலே ஒரு பலம் புழுதி கால் பலம் புழுதியாக ஆகும்படி உழ வேண்டும். அவ்வாறு நன்றாக உழுதால் எருகூட தேவையில்லை. உழுவுக்குச் சிறப்பாக விளங்குவது நன்றாக உழுதல், எரு விடுதல், தண்ணீர் விடுதல் ஆகும். அதைவிட அவசியமானது காத்தல் தொழில். விவசாயி எவ்வளவு சிறந்த விவசாயியாக இருந்தாலும், எவ்வளவு விஞ்ஞான அறிவு படைத்த விவசாயியாக இருந்தாலும் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது காத்தல் என்பது. காத்தலிலே இரண்டு வகை உண்டு, ஒன்று விவசாய பூமியை காப்பது, மற்றொன்று பூமியிலே இருக்கும் ஈரத்தைக் காப்பது. வள்ளுவர், "செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலத்து இல்லாளின் ஊடி விடும்" என்று கூறியிருக்கிறார். மனைவியைக் கணவன் சரியாகக் கவனிக்காவிட்டால் வாழ்க்கை சுகமாக இருக்க முடியாது, அதுபோல பூமியுள்ள ஒருவன் பூமியைச் சரிவர கவனிக்கவில்லை என்றால் பூமி வேண்டிய பலனாகத் தராது என்கிறார். காத்தல் என்றால் மழை பெய்தால் அந்த ஈரத்தைக் காக்கக்கூடிய தன்மையைச் செய்ய வேண்டும். பூமியின் பூசார சத்துக்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளும்படி

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பயிர்கள் நன்றாக வளரக் கூடிய அடிப்படைகள் இருக்கும். அப்பொழுதுதான் பயிர்கள் வளர்வதற்கான நைட்ரஜன் இருந்து உணவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக முடியும். அந்த நிலையிலே பூமியிலே இருக்கும் மண், பூசா மண் வெளியிலே எடுத்துச் செல்லாமல் இருக்கும்படியான வரப்புகள் போட வேண்டியது அவசியம். அது மட்டும் அல்ல, அந்த மண், மழை, காற்றினாலே வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்லாமல் இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் மட்டும் விட்டு விட்டால், பயிரை மட்டும் நட்டு விட்டால் வளர்ந்து விடாது. முதலில் நல்ல வளமுள்ள பூமியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் குறைபாடில் ஒரு விடுதல் வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அச்சும் பசுவும் உழைத்து, காலாகாலத்தில் முறைப்படி காத்து செய்தால் தான் உணவு உற்பத்தி பெருக முடியும். 10, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த சூழ்நிலை வேறு. எனக்கு 30 ஆண்டுகளாக விவசாயத்தில் அனுபவம் உண்டு. அந்தக் காலத்திலே இருந்த சூழ்நிலை வேறு. பயிர் பாதுகாப்பு என்பது 25 வருஷங்களுக்கு முன்பு இல்லை. பயிர் பாதுகாப்பு இல்லாமலேயே உரத்தைப் போட்டு, நல்ல விதைகளைப் போட்டாலே நல்ல வேளைமை கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அப்படி இல்லை. காலம் மாற மாற, சாதாரண நிலை மாறி, மனிதனுக்கு எப்படி பல விதமாக நோய்கள் வருகின்றனவோ அதுபோல பயிரை எடுத்துக் கொண்டாலும் பலவித தொல்லைகள் இருக்கின்றன, பூச்சிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பயிரை எடுத்து அறுவடையாகும் வரையில் அதை சிறு குழந்தையைப் போல் எண்ணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். பயிர்களுக்கு காலாகாலத்தில் செய்ய வேண்டியதை அவ்வப்பொழுது செய்வதன் மூலமாகத்தான் பயிரைப் பாதுகாக்க முடியுமே தவிர, சாதாரணமான நிலையிலிருந்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது.

அணைக்கட்டுகள் கட்டியிருக்கிறோம், வாய்க்கால்கள் வெட்டியிருக்கிறோம். பாசன வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்த போதிலும் 1 கோடி ஏக்கராக்களிலே 30, 40 இலட்சம் ஏக்கர்கள் தான் பாசன வசதி பெற்றிருக்கிறது. மற்ற பகுதிகள் மாணவாரியாக இருக்கிறது, மழையை நம்பித்தான் இருக்கிறது. கிணர்நிலிருந்துதான் தண்ணீரைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது சாதாரணமாக மழையில்லாத நிலையில் 100-க்கு 75 கிணறுகள் வற்றிக் கிடக்கின்றன. எப்பொழுது மழை பெய்கிறதோ அப்பொழுதுதான் அவைகளில் தண்ணீர் இருக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலே பெரும் பெரும் திட்டங்கள் முடிந்துவிட்டன. இனி சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலே நாம் அக்கறை செலுத்தி, அதில் பூணமாகக் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு 10 கோடி, 20 கோடி, 40 கோடி என்று செலவு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு, மத்திய சர்க்காரின் மானியங்களை வைத்துக்கொண்டு மாகாண சர்க்காரிலே அக்கறை காட்டவில்லை.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

இப்பொழுதிருக்கும் நிலையிலே சிறுசிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அதற்காக ஒரு பெரிய நிதி அவசியம் என்று கருதுகிறேன். நாம் போட்ட திட்டங்களிலே தமிழக சர்க்கார் சிறுசிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு, குறைந்த பட்சம் 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்து மத்திய சர்க்காரிலிருந்து 25 கோடி ரூபாய் மானியம் ஆகவோ அல்லது வேறு விதமாகவோ பெற்றுச் செய்திருப்பார்களேயானால் சுமார் 50 இலட்சம் ஏக்கராக்களை நல்ல முறைக்குக் கொண்டு வர முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

விவசாயத்திலே இரண்டு மாநிலங்கள் முன்னேறியிருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். ஒன்று பஞ்சாப் மாகாணம். பாபிஸ்தான் தேசப் பிரிவினையில் இரண்டு பட்டாலும் கூட அங்குள்ள விவசாயிகள் பெரு முயற்சியுடன் ஆக்கமும், ஊக்கமும் காட்டி தன்னிறைவு பெற்று அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் சாதனையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ளவர்களுக்கு தமிழக விவசாயிகள் குறைந்தவர்கள் அல்ல. பாரத தேசத்தில் பஞ்சாபிற்கு அடுத்து நிற்பவர்கள் தமிழக விவசாயிகள்தான். சிறந்த முறையில் பாடுபட்டு, உற்பத்தி பெருகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் சந்தோஷத்துடன் உற்பத்தியைப் பெருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு வேறு வழி கிடையாது. எந்த நிலையிலே உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்றால், அவர்களுக்கு வேறு எந்தவிதமான வேலையும் கிடையாது. மூன்றே முக்கால் கோடி மக்களில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து சதவிகித மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்பவர்கள். அந்த நிலையிலேகூட எந்தெந்த இடங்களிலே தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதோ, எந்தெந்த இடங்கள் வானத்தை நம்பியிருக்கிறதோ அங்காங்கே உள்ள விவசாயிகள் ஊக்கம் காட்டி பாடுபடுகிறார்கள். உதாரணமாக கோவை, சேலம் மாவட்டங்களிலே எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ளவர்கள் ஊக்கம் காட்டி வேலை செய்கிறார்கள். நான் வேறு மாவட்டங்களைக் குறை கூறுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. உழைக்கும்படியான விவசாயிகள் இந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உபயோகப் படுத்தக் கூடிய தண்ணீருக்கு அங்கு மிக மிகக் கஷ்டப்பட்டு அந்த நிலையிலும் அங்கு உழைத்து வேலை செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்பொழுது அவர்களுக்கு சர்க்காரின் சார்பாக நாம் என்ன சலுகைகளைக் கொடுத்து இருக்கிறோம், என்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம்?

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் தலைமை)

விவசாய இலாக்கா முன் காலத்திலே எல்லாம் நான்காம் தரம், ஐந்தாம் தரம்தான். ரெவின்யூ இலாக்கா இன்னமும் தலை நூக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை காரணத்தால் விவசாய இலாக்காவைப் போட்டு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் நாங்கள் பல இடங்களிலே சொல்வது போல் இந்த உணவு பற்றாக்குறை நீடித்து இருக்க வேண்டும்; அப்பொழுது தான் எங்களுக்கு மரியாதை இருக்கும்; அப்பொழுதுதான்

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எங்களுக்கு கௌரவம் இருக்கும் என்னும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. அதிலே கூட இப்பொழுது கௌரவம் இருக்கும்படியான நிலைமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் இதிலே தலையிட்டு இப்பொழுது கொள்முதல் செய்வதை நாம் பார்ப்போமானால், மானம், மரியாதை, கௌரவம் எல்லாவற்றையும் விவசாயி விட்டு விடவேண்டியதாக இருக்கிறது. மானம், மரியாதை, கௌரவம் ஆகியவற்றோடு யாரும் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயியைத் திருடனாகப் பாவிக்கிறார்கள், கள்ளக்கடத்தல்காரனாகப் பாவிக்கிறார்கள்; மிகவும் கீழ்த்தரமானவனாகப் பாவிக்கிறார்கள். விவசாயி உற்பத்தி செய்யவில்லையென்றால் உணவுப் பற்றாக்குறையை நீக்க முடியாது. இந்த விவசாயத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் ஏனைய தொழில்கள் எல்லாம் முன்னேற்றம் அடையமுடியும். ஆகவே, நாடு முன்னேறுவதற்கு விவசாயம் தான் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும்.

முதலமைச்சர் அவர்களோ, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களோ பதில் சொல்லும்போது சொல்வார்கள், இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்படி இருந்தார்களே என்று. கிளிப்பிள்கை சொல்கிற பதில். ஐயா, அப்பொழுதுதான் இருந்தார்கள். அதைக் கூட நான் பரிபூரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அப்பொழுது பரிபூரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளாதவன் நான். பாராளுமன்றத்திலே விவசாயப் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசுகின்ற சமயத்திலே நான் சொன்னதை இப்பொழுது சொல்வது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். அதை இந்த மன்றத்திற்கு ஞாபகப்படுத்தினால் தவறாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய நிலை என்ன என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

Mr. Speaker, Sir, my forefathers were farmers, my father is a farmer and, after graduating myself, at the call of Mahatma Gandhi, I have become a progressive farmer. After all these land legislations and restrictions, I prefer my son to be a dock labourer than be a farmer in this blessed country.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கே. விந்தசாமி : நீங்கள் பாராளுமன்றத்திலே சொன்னதற்கு மாறாக இப்பொழுது உங்களுடைய மகனையே விவசாயக் கல்லூரிக்கு அனுப்ப முயற்சி எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வேறு வழி இல்லையே. சாப்பாட்டிற்கு வழி வேண்டாமா? ஆகவே தான் இன்றைக்கு என்னுடைய மகனை விவசாயக் கல்லூரிக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அதைவிட்டால் வேறு எந்தவிதமான வழியுமே கிடையாது. உங்களுக்கு இருக்கும்படியான சௌகரியங்கள் எனக்குக் கிடையாது. விவசாயத்தை நம்பித்தான் நாங்கள் இருக்க வேண்டும். அதை வைத்துத்தான் சாப்பிட வேண்டும். அதை உதாரணமாக சொன்னால் நன்றாக இருக்காது என்ற நிலைமையில் சொல்லாமல் இருக்கிறேன். எனக்கு 6 குழந்தைகள். 6-லே

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

ஒன்றைத் தான் நான் விவசாயத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். செளகரியமாக இருந்தால் எல்லாவற்றையுமே அனுப்பியிருப்பேன். நிலத்தைப் பார்த்துக் கொள்வதற்காகத்தான் ஒருவனை அனுப்பினேன். இன்ஜினியராக ஒருவர் இருக்கிறார் ; டாக்டராக ஒருவர் இருக்கிறார் ; விரிவுரையாளராக ஒருவர் இருக்கிறார். இதிலிருந்தே விவசாயத்தில் எவ்வளவு இலாபம் இருக்கும் என்பதை உணர வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த அளவிலே ஏற்கனவேகூட ஓரளவு அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை பூரணமாக அவர்கள் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. காரணம், அரசியல் தான். எதை எடுத்தாலும் குறைவாகக் கொடுக்க வேண்டும்; எதை எடுத்தாலும் அரசியல் நோக்கத்துடன் மக்களுடைய மனதை மாற்றவேண்டும் என்பது தான் விவசாயத்திலே இருக்கும்படியான சூழ்நிலை. இதை மாற்ற வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய கொள்கை ; எங்கள் கட்சியினுடைய கொள்கை. அது இந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இதிலே, விலை நிர்ணயிக்கும்படியான நிலை யாரிடத்திலே இருக்க வேண்டும்? உற்பத்தியாக்கி அனுப்பும்படியான விவசாயி தான் உற்பத்தியாகும் செலவைக் கணக்கிட வேண்டுமே தவிர, ஐ.ஏ.எஸ். படித்தவர்களோ, அமைச்சர்களோ, செக்கராட்டேரியட்டிலே இருப்பவர்களோ, சென்னையிலே இருக்கிறவர்களோ இந்த விலையை நிர்ணயிக்கக் கூடாது என்று தான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உற்பத்தி செய்கிற விவசாயி தான் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். கொஞ்சம் மனது வைத்து உணவு அமைச்சரோ, விவசாய அமைச்சரோ இதை நினைத்துப் பார்க்கட்டும். இந்த விலையை எல்லா விவசாய மக்களுக்கும் சொன்னார்கள், இல்லை. இப்பொழுது, இந்த கொள்முதல் விலையை விட, வெளியிலே அதிகமான விலை கொடுக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் தான் இந்த விலையை பூராவும் அமுல் படுத்த முடியவில்லை. இந்த விலையை பூராவும் அமுல் படுத்தினால் இந்த சர்க்கார் மூன்று வாரத்திற்குக்கூட நிலைத்து நிற்க முடியாது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்லலாம். இது நியாயமான விலை என்று. பாக்கி இருக்கும்படியானதற்கு வேறு விலை என்ற நிலை இருக்கிறது. அன்-அலிபிஷியல் விலை. அவர்கள் குடும்பத்திற்குத் தெரியும் அதைப்பற்றி எந்த எந்த முறையிலே விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ; எப்படி எப்படி எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். 1947-லே மகாத்மா காந்தி அவர்கள், 'மனிதனைக் கணக்குப் போட்டு, எண்ணிக்கையை கணக்குப் போட்டு, கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில் விலை நிர்ணயம் செய்தால் அது மிகவும் நல்லதல்ல' என்று சொன்னவுடனே 1948-ம் ஆண்டிலே கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டன. அப்பொழுது இருந்த நிலைமை வேறு. இப்பொழுது உள்ள நிலைமை என்ன? இப்பொழுது

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கொள்முதல் தேவை ; இதுதான் என்னுடைய கட்சியினுடைய அடிப்படைக் கொள்கை. ஆனால், கொள்முதல் தேவை என்றால், குல்லாயை செய்து கொண்டு அதற்கேற்றவாறு தலையை வெட்டி விடவேண்டுமென்று பொருள் அல்ல. தலைக்கேற்ற குல்லாயாக அமைய வேண்டுமே தவிர, குல்லாயை செய்து விட்டு அதற்கேற்ற தலையாகச் செய்வது என்பது முடியாது. இதுதான் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை; இந்த விலைக்குத்தான் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள், விவசாயம் தெரிந்த அங்கத்தினர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? இதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? இந்த விலையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமா?

இப்பொழுது சூழ்நிலை பல்வேறு விதமாக போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 100-க்கு 68, 70 பேர் படித்த மாணவர்கள் விவசாயத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வந்தாக வேண்டும். இப்பொழுது வேலையில் இருப்பவர்களுக்கே ஆபத்து இருக்கிறது. யார் யார் எப்படி எப்படி இருக்கிறார்களோ எவ்வளவு தூரம் போகிறவர்களோ என்ற சூழ்நிலை, இருக்கிறதனாலே வேலையில் இருப்பவர்களுக்கே ஆபத்து என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே படித்து வருகின்றவர்களுக்கு எங்கே வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள்—ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது சந்தேகத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது. 100-க்கு 75 மக்கள் விவசாயிகளாக இருக்கும்படியான தொழிலுக்குப் போயாக வேண்டிய நிலைமை தான் இருக்கிறது.

அடுத்து, இன்றைக்கு இருக்கும்படியான விவசாய உற்பத்திச் செலவையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட மூன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்ன சொல்கிறார்கள்? “மூன்று படி அரிசி போடவில்லையா?” என்று கேட்கிறார்கள். “1932-ம் வருஷம் விற்றீர்களே, ஐயா” என்று கூறுகிறார்கள் விவசாய இளிச்சவாயகை இருந்த காலத்திலே போட்டார்கள். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு? அப்பொழுது ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு ரூ. 30 இருந்தால் போதும். அப்பொழுது ரூ. 30 விற்ற காலத்திலே 50 படி நெல் ரூ. 5-க்குத் தான் விற்றது. அதை ஆராய்ந்து பாருங்கள். விவசாய அனுபவங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பாருங்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 30 உற்பத்திச் செலவு இருந்த காலத்திலே 50 பட்டணம் படி கொண்ட ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 5. இப்பொழுது ரூ. 350 உற்பத்திச் செலவு. ரூ. 30 கணக்குப்படி பார்த்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு 12 பங்கு அதிகமாக செலவாகிறது. தொழில் சங்கங்களில் சொல்வார்கள். லிவிங் இண்டெக்ஸ் என்று. அப்பொழுது 300 புள்ளி இருந்தது. இப்பொழுது 500 புள்ளியாகி விட்டது அதன் காரணமாக அவர்கள் கிராக்கிப்படி உயர்வு கேட்கிறார்கள். (குறுக்கிடு) 700 புள்ளி என்று சொல்கிறார்கள். (திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களைப் பார்த்து) தைரியமாக என்னை ஆதரித்துப் பேசுகிறீர்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தைரியமாகத்தான் இருக்கிறேன். ஆனால், உங்களை ஆதரிக்க மாட்டேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னை ஆதரிக்க வேண்டாம்; நீங்கள் எப்படியாவது இருந்து அவர்களை ஒழித்து விட்டுப் போங்கள். நீங்கள் ஆதரிக்க வேண்டாம். உங்களுடைய ஆதரவு எனக்குத் தேவையில்லை.

ஆக, முன்பிருந்த நிலைக்கு இப்பொழுது 12 பங்கு உற்பத்தி செலவு அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே, 12 பங்கு விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் பிற்போக்குவாதி என்று சொல்வார்கள். எனக்கு அவ்வித எண்ணமும் கிடையாது. மக்களுடைய வாழ்க்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் உணவு நிலைமையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற தன்மை எனக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும்படியான விலை நியாயமான விலை இல்லை. கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அதோடு மட்டும் அல்ல. அப்பொழுது விவசாயி வாங்கும்படியான பொருள்களின் விலையும் குறைவாக இருந்தது. முன்பு ரூ. 150-க்கு ஒரு ஜோடி மாடுகள் வாங்கி, வண்டி கட்டி வெகு ஜோராக விடலாம். ஆனால் இப்பொழுது ரூ. 2,000-க்குத் தான் ஒரு ஜோடி மாடுகள் கிடைக்கின்றன. அந்த ரூ. 2,000 மாட்டுக்கு, தீவனச் செலவு வேறு. அது எவ்வளவு? முன்பு 50 கிலோ கொண்ட ஒரு மூட்டை பருத்திக் கொட்டை ரூ. 1½. இப்பொழுது ரூ. 35 ஒரு மூட்டை பருத்திக் கொட்டை. ஆகவே, ஒரு மாதத் திற்கு ஒரு மாட்டிற்கு ரூ. 50 அல்லது 100 பருத்திக் கொட்டை தீவனமே ஆகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 600 ஆகிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய செலவையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், விவசாயிகள் வாங்கும்படியான பொருள்களெல்லாம் ஒன்றுக்கு 10 மடங்கு, 12 மடங்கு விலை விற்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் படியான விலை முன்னால் இருந்த விலையைப் போல் 3 பங்கு தான். இதைப் பார்த்தீர்களா என்று கேட்டால், 'மத்திய சர்க்கார்தான் விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள் நாங்கள் நிர்ணயிக்கவில்லை' என்று இந்த சர்க்கார் சொல்கிறது. நான் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து புள்ளிவிவரம் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எல்லா மாகாண சர்க்காரும் விவசாயிகளிடம் அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் விவசாய மக்களுடைய நிலையைப் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏதாவது கேட்டால், உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் என்ன சொன்னார் என்று கேட்கிறார்கள். பல தடவை நான் இந்த சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். சும்மா சொன்னால் போதாது. இந்த விலை தான் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஏதாவது உத்தரவு இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அந்த உத்தரவை இந்த சட்டசபை முன்பு வைப்பார்களா? என்று கேட்டேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

பாக்கி மாநிலங்களில் என்ன விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். டெல்லியிலிருந்து வந்த ஆதார பூர்வமான கடிதத்தைக் வைத்துக்கொண்டு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஆந்திர மாகாணத்தில் நெல் விலை நிர்ணயித்திருப்பதைப் பார்த்தால், கோர்ஸ் வெரைடி. ஆனால் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 46, அடுத்த ரக நெல் ரூ. 55, அதற்கு அடுத்த சூப்ரஃபைன் வெரைடி ரூ. 70, பீஹாரில் ரூ. 56 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது கொள்முதல் விலை. ஒரே ஒரு ரகம் தான். பாக்கியை இஷ்டப்பட்ட விலைக்கு விற்றுக்கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் இதை யெல்லாம் வேண்டாம் என்று சொன்னாரா? யாராக இருந்தாலும் தவறு என்றால் தவறு தான். பீஹாரில் மட்டும் ஒரு ரகம், மட்ட ரகம் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 56. பாக்கியை இஷ்டப்பட்ட விலைக்கு விற்றுக்கொள்ளலாம். குஜராத்தில் அதைவிட குறைந்தது. கோர்ஸ் வெரைடிக்கு ரூ. 55 குவிண்டாலுக்கு குஜராத்தில் 7 வகை நெல். அடுத்த உயர்ந்த ரக நெல் ரூ. 91 ஒரு குவிண்டாலுக்கு. மகாராஷ்டிராவில் குறைந்த விலை ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 56, அடுத்தது ரூ. 62, அடுத்தது ரூ. 67, அதற்கடுத்தது ரூ. 72. வேஸ்டு பெங்காலில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கிடையாது. காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்தால், அவர்கள் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லலாம். குறைந்த விலை ரூ. 56, அதற்கு அடுத்த ரகம் ரூ. 58, அதற்கு அடுத்தது ரூ. 61. இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு இருக்கும்படியான கேரளாவில் கூட ரூ. 56 தான் குறைந்த விலை, அதற்கு மேலே ரூ. 65, அதற்கு மேல் ரூ. 70 என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த மாநில சர்க்கார்கள் எல்லாம் இந்த விலை கொடுத்து, அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும்படியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஏன் இந்த மாநில சர்க்கார் மட்டும் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு, இந்த விலையை சிபார்சு செய்யவில்லை?

அவர்களைக் கேட்டால், காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் அந்தக் காலத்தில் தீர்மானம் போட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆம். தீர்மானம் போட்டது வாஸ்தவம் தான். 1965, 1966-ல் அது நடந்தது. அதற்குப் பின்னால் அக்ரிகல்சுரல் டிரைஸ் கமிஷன் வந்து, விலை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் மட்டும் அசையாத பிள்ளையாராக அப்படியேதான் இருக்கவேண்டும் என்று இவர்கள் சொல்லிவிட்டு, மத்திய சர்க்காரில் இருக்கும்படியான திரு. ஜகஜீவன்ராம் பேரில் பழியைப் போடுகிறார்கள். குறைந்த விலைக்குக் கிடைத்தால் யார்தான் வேண்டாம் என்று சொல்வார்கள்? அவர் வந்தார், “ஆமாம், நல்ல விலை” என்று சொன்னார். நான் நேரிலேயே அவர்களைக் கேட்டேன். மாகாண சர்க்கார் இந்த விலை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லட்டும் என்றார். வேண்டுமென்றால் போராட்டம் நடத்தட்டும், குவிண்டாலுக்கு ரூ. 60 கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரோடு போராட்டம் நடத்தட்டும். நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். போராடி வாங்கும்படியாக சக்தி என்னிடம் இருக்கிறது. அதெல்லாம் கிடையாது. இதெல்லாம் கேட்காதீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மனதில் எதையோ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : குறுக்கீடு) நான் ரிபெல் காங்கிரஸ் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் கிடையாது. நியாயம் என்ற முறையில் தான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான கொள்முதல் கொள்கையினால் விவசாய மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறை இன்னும் சீராக இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விலை பற்றாக்குறையாக இருப்பதினால் தான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தானாகவே கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி நான் பின்னால் பேசப் போகிறேன். விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். வாங்கித்தின்போர் பிரச்சினையும் இருக்கிறது. அதுவும் நியாயமான பிரச்சினை தான். உற்பத்தியைப்பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் பிரைஸிங் பாலிசி எந்த அடிப்படையிலே இருக்கவேண்டும்? ப்ரொட்யூஸர் ஓரியன்டட் பாலிசியா அல்லது கன்ஸ்யூமர்-ஓரியன்டட் பாலிசியா? உற்பத்தி செய்யும்படியான குடியானவனுடைய நிலையை அனுசரித்த விலையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். கன்ஸ்யூமர்-ஓரியன்டட் பாலிசி, அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கியவுடன் அப்பொழுது அந்த நிலையை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதே நிலையிலே உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு ப்ரொக்யூர்மெண்டு, கொள்முதல் விலை பெரிய இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அது விவசாயிகளுக்கு ஊறு விளைவிக்கிறது.

இப்பொழுது கொடுக்கும்படியான கொள்முதல் விலை ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இப்பொழுது கொள்முதல் நடத்தும்படியான விதம், இந்த சர்க்கார் பழைய சர்க்காரை நல்லவர்களாகப் பண்ணும்படியான நிலையில் தான் இருக்கிறது. ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரே ஒரு ராஜா இருந்தாராம். அவர் நெல்லைக் கொடுத்து அரிசியை வாங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தார். அந்த ராஜா இறக்கும்பொழுது 'இது மாதிரி தர்ம ராஜ்யம் நடத்துகிறேன். அந்தப் பெயரை நீ காப்பாற்ற வேண்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். மகன் என்ன செய்தான் என்றால், உமியைக் கொடுத்து அரிசியை வாங்கினான். அந்த ராஜா தேவலை, நெல்லைக் கொடுத்து அரிசி வாங்கினார். இவர் உயி கொடுத்து அரிசி வாங்குகிறாரே என்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்பொழுது கொள்முதலைத் தவிர்க்க வேண்டும். கொள்முதல் செய்யக்கூடாது, ஐந்து ஏக்கராவுக்கு மேல் இருப்பவர்களிடம் தான் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எலெக்ஷன் மானிஃபெஸ்டோவில் அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஏதோ ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் பூரணமாகக் கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. புள்ளி விவரங்களை நானேய தினம் குறிப்பிடுகிறேன். புள்ளி விவரம் என்னிடம் நிறைய இருக்கிறது. அப்பொழுது சொன்னார்கள். கொள்முதல் மிகவும் தவறான முறையில் நடக்கிறது. கொள்முதல் கூடாது, கொள்முதல் சீராக நடக்கவில்லை, விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது என்ன சொல்கிறார்கள்? மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறார்கள், கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று. வாஸ்தவம் தான். கொள்முதல் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. முன்னாலிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரும் 8 லட்சம் டன் தான் கொள்முதல் செய்தது. அதைத் தான் இந்த சர்க்காரும் இப்பொழுது செய்திருக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சபைக்கு வைக்கும்படியான ஆலோசனை என்னவென்றால், கொள்முதல் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கொள்முதல் வேண்டியது தான். நியாயமான முறையில் கொள்முதல் செய்யப்படவேண்டும். எப்படி? 10 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சகோதரர்கள், கீழ்த்தட்டிலே இருக்கும்படியான மக்கள் நியாயமான விலைக்கு வாங்கவேண்டும், நியாயமான விலைக்கு வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டும் அது நல்ல முறைதான். விளைந்ததில் 10 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்யுங்கள், 15 சதவிகிதம் செய்யுங்கள், குத்து மதிப்பு வைத்து கொள்முதல் செய்யுங்கள். அதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். ஆனால் சர்க்கார் என்ன சொல்கிறது? அவைலபிள் சர்பிளஸ், தேவைக்குப்போக எஞ்சியது, தேவைக்குப் போக பாக்கி உபரி நெல்லை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எவ்வளவு உபரி என்று யார் சொல்வது? ஊரிலுள்ள கணக்குப் பிள்ளை தான் கணக்குப் போடுகிறார். 10 ஏக்கர் இருந்தால், 10 குவிண்டால் என்று எழுதிவைத்துவிடுகிறார். வேண்டாதவர்களாக இருந்தால், 50 குவிண்டால் என்று எழுதி வைப்பார். இதுமாதிரி தான் கொள்முதலில் தவறுதல்கள் நடக்கின்றன. வேண்டாதவர்களுக்கு ஒரு நிலை, வேண்டியவர்களுக்கு ஒரு நிலை ஏற்படக்கூடாது. ஒருவருக்கு 10 ஏக்கர் இருக்கலாம். ஒருவருக்கு 50 ஏக்கர் இருக்கலாம். ஒரு ஏக்கருக்கு 5 குவிண்டால் என்பது மாதிரி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்து, 30 ஏக்கர் இருந்தால் 150 குவிண்டால் கொடுத்தாக வேண்டும், 5 ஏக்கர் இருந்தால் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி 25 குவிண்டால் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அவா. அதிலே அரசியல் வேறு கலந்து விடுகிறது. விளையாவிட்டால் என்ன செய்கிறது என்றால், வெளியிலே இருந்தாகிலும் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். சில விவசாயிகள் இதை ஆட்சேபிப்பார்கள் என்று சொல்லலாம். அப்படிக்க கண்டிப்பாக ஓர் அளவுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கவேண்டும். 60 லட்சம் ஏக்கரா

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

இருந்தால், ஏக்கருக்கு 5 மூட்டைகள், 4 குவிண்டால் சராசரி என்றால், எல்லாம் வந்துவிடும். அதிகமாக உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு வெளியிலே விற்பதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். மார்கெட் ரேட் என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். என்ன விலை கொடுக்கிறோமோ அந்த விலைக்கு வெளியில் கிடைக்கிறது என்று சொல்வார்கள். பூனை பாலைக் குடிக்கும் பொழுது கண்ணை மூடிக்கொண்டு உலகமே இருண்டிருக்கிறது என்று சொல்வதுபோலக் கூறுவதில் பிரயோசனமில்லை. வெளியிலே அந்த விலைக்கு தாராளமாக எங்கும் கிடைக்கிறதா என்றால், இல்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது ஒரு லாரியை மடக்கி லட்ச ரூபாய் பெறுமான அரிசிவைப் பிடித்து விட்டோம், பதுக்கிவைத்திருந்த நெல்லைப் பிடித்துவிட்டோம். துரத்தித் துரத்திச் சென்று பிடித்துவிட்டோம். இதெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தில் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். முன்னால் கொஞ்சம் வேகமாகவே இருந்தார்கள் தி.மு.கழகத்தினர் அவர்கள் வீட்டில் அரிசி இருக்கிறது, இவர்கள் வீட்டில் அரிசி இருக்கிறது. நாங்கள் பிடித்துவிட்டோம் என்றார்கள் கடைசியில் அவர்கள் வீட்டிற்கே அரிசி போகும்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விட்டுவிட்டார்கள்.

அந்த மாதிரி நிலையில், கொள்முதல் என்றால் நியாயமான அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும், எல்லோரும் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்க வேண்டும். என் பகுதியில் எந்தப் பாக்கியும் இல்லாமல் கொடுத்திருக்கிறோம். தியாகம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என் பகுதி மக்கள். அது எந்த சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் சர்க்காராலும் சரி, வேறு சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, என் பகுதியில் தூணமாக, கொள்முதல் செய்து வசூல் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் தான் பாக்கியில்லாமல் வசூல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஈரோடு பகுதியில் என்ன நடந்தது? இவர்கள் எம்.எல்.ஏக்கள் பூச்சி விழுந்துவிட்டது. இது அது என்று சொல்லி, மூன்று மூட்டை கொடுத்து, 'அடிச்சுட்டேன் பார்' என்கிறார்கள்.

(திரு. க. ர. நல்லசிவன் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்) : நீங்கள் பேசும்போது சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நம்முள்ள நெஞ்சு குறு குறு என்கிறாற்போல, சொல்லட்டும் ஈரோடு, தாலுகாவில் எத்தனை கொடுக்கப்பட்டது? கோபி தாலுகாவில் எத்தனை கொடுக்கப் பட்டது? என்கிற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுக்கட்டும். பாரக் கட்டும். ஈரோடில் அதிகமாக இருந்தால், நான் எத்தனை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறேன். கீழ் பவானியில் கெட்டிருக்கலாம். அதைச் சர்க்காரு வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எம்.எல்.ஏ. இருக்கும் பகுதிகளில் கொள்முதல் சரியாகச் செய்யப்படவில்லை. பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள் நீங்கள் என்ன

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இனிச்சவாயன்கள், நான் மந்திரியை அழைத்துக் காட்டி அடிச் சுட்டேன் பார் ஒரு அடி என்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் நான் சர்க்காரிடம் கேட்டேன், ஐயா, தண்ணீர் பாசனக் கணக்கு இருக்கிறது. பட்டா இருக்கிறது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், இதைச் செய்யுங்கள். இப்பொழுது மட்டும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் காலத்திலிருந்தே சொல்லுகிறேன். ஒரு ஊரில் பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசில் போடுங்கள். இத்தனை பட்டா என்று தெரியும். 100, 120 பட்டாக்கள் இருக்கும். இத்தனை பட்டா இத்தனை நெல் வசூல் செய்யப்பட்டது என்கிற விவரங்களைப் போடுங்கள். என்று சொல்லுகிறேன். அதை ஏன் சிதம்பர ரகசியம் மாதிரி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அப்படிப் போட்டு விட்டால், இவ்வளவு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், இவர்களுக்கு இவ்வளவு பட்டா இருக்கிறது, இவ்வளவு நெல் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரிந்து போகும். அப்பொழுது சொல்லமாட்டார்கள், கருத்திருமனுக்கு 1,000 ஏக்கர் இருக்கிறது, அவர் கொடுத்தாரா என்ற பேச்செல்லாம் இருக்காது. அப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது குறைந்து விட்டது. அதிகமாகப் பேசுவதை அவர்களாகவே நிறுத்திவிட்டார்கள். இருக்கிற விஸ்தீரணத்தைக் கொண்டு, இத்தனை மூட்டை வசூல் என்று சொல்லி விடுவோமானால், நலமாகப் போய்விடும். யாருக்கும் குறை இருக்காது. அப்படிக் கொடுக்காதவர்கள் போரில் நடவடிக்கை எடுக்கப் படலாம் என்ற நிலைமையும் இருக்கும். லெவி கொள்முதல் செய்கிறோம். அதைச் சில பணக்காரர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஏன் ஆட்சேபிக்கிறார்கள்? முன்பெல்லாம் அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். இலக்கு டார்கெட் என்று வைத்து நடுத்தர, கீழ்த்தர விவசாயிகளிடம் அதிகமாக வசூல் செய்துவிட்டு, இவர்களிடம், 30 மூட்டை, 50 மூட்டை என்று மட்டும் வாங்கிவிட்டு நிலையில் இவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு போவார்கள். இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்திருப்பவரிடம் அதிகமாக வசூல் செய்து, மொத்தத்தில் 2000 மூட்டை வசூலாகிவிட்டது என்று கணக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன், நம் முதலமைச்சர் சொல்லார்களே, tap the rich and pat the poor என்று, அந்த வகையில் tap செய்தார்களா பணக்காரர்களை? என்கே இப்பொழுது செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறேன். பத்து ஏக்கரானிற்கு அதிகமாக வைத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? 20,000 அல்லது 30,000 பேர்கள் இருப்பார்கள். இதே சட்ட மன்றத்திலே 1952-லேயிருந்து சொல்லி வருகிறேன். இப்பொழுது மட்டும் சொல்லவில்லை. levy system of procurement வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அப்படி வசூல் செய்துவிட்ட பிறகு, பாக்கியிருக்கும் நெல்லை, ஃபீர் மார்க் கெட்டில் விட்டு விடுங்கள். பதுக்கல் இருக்கிறது, அதைப் பிடித்தோம், லாரியை மடக்கினோம், டையரை உடைக்கிறது என்றெல்லாம் இருக்கக்கூடாது. அதற்காகத்தான் நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்கிறேன். உற்பத்திச் செலவை வைத்து அந்த விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்கிறேன். இதிலே

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

இன்னொரு கஷ்டமும் இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி செய்கிறவன் மட்டும்தான் அவதிக்குள்ளாகிறேன். மற்றபடி கரும்பு, பருத்தி பயிரிடுபவர்கள் நன்றாகத்தான் இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) யாராக இருந்தாலும் சரி. எங்கள் கட்சிக்காரர், காங்கிரஸ்காரர் என்றாலும் சரியே. அதற்காக கரும்பு உற்பத்தி செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு பழமொழி உண்டு. கஞ்சிக்கு உபயோகம் இருக்கும்போது, கஞ்சிக்கு சர்க்கரைக்கு அழுதா னும் என்று. மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சரிடமே கேட்டேன். இன்றைக்கு ரூ. 53-லிருந்து (மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கஞ்சிக்கு சர்க்கரையில்லை, பாலுக்கு சர்க்கரை) ஆமாம். கரும்புக்கு மட்டும் ரூ. 53-லிருந்து 73 ரூபாய் என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். சில மில்களில் 100 ரூபாய்கூடக் கொடுக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) 110, 120 என்றாலும் மகிழ்ச்சிதான். அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். விவசாய சகோதரருக்கு நன்மைதான். ஆனால் அதே நேரத்திலே, உணவு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிக்கு மட்டும் ஏன் அதிக விலை கொடுக்கக் கூடாது? பழைய பாட்டையே பாடுகிறார்கள். பக்தவத்சலம் கொடுத்தார் என்கிறார்கள். முன்னால் 45 கொடுத்ததை 55 ஆக்கியிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அதற்கு மட்டும் காங்கிரஸ் சர்க்காரை, பக்தவத்சலத்தைக் காட்டுகிறார்கள். சிறப்பாக நடத்துகிறோம் என்று நீங்கள் காட்டுங்களேன். எவ்வளவு சீரும் சிறப்புமாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு நல்ல பெயரை வாங்குகங்களேன். தேசப் பணி செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. விவசாய துரோகிகளாக நடந்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

பாக்கியிருக்கும் மாநிலங்களில் ரூ. 56 கொடுக்கும்போது, நீங்கள் ஏன் அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் கேள்வி. உணவு உற்பத்தி செய்கிறவர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, வாங்கிச் சாப்பிடுவோர்களுடைய நிலையையும் ஆராய வேண்டியதுதான். நான் சொல்லுவேன் அதற்கும் விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயிக்குக் கொடுக்கும் விலையைவிட 10 சதவிகிதம் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள் கொடுக்கும் விலை இருக்கவேண்டும். கன்ஸ்யூமர்ஸ் ப்ரைஸுக்கும், ப்ரொட்யூஸர்ஸ் ப்ரைஸுக்கும் 10 சத விகிதம் தான் இடைவெளி இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது 30 சத விகிதம் இருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். no profit என்ற நிலையில் 10 சத விகிதம் அதிகமாகக் கொடுக்கும் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்படி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவனுக்கும் விலையை நிர்ணயித்துச் சட்டம் செய்துவிட்டால், நல்ல முறையில் நடக்கும்.

முதலிலே, இவர்கள் படி அரிசி போடுகிறோம் என்றார்கள். ஆனால் பின்னால், விலையேற்றத்தைச் சொன்னார்கள். நாங்களும் 64 லட்சம் வாக்காளர்கள் வாக்கு பெற்றிருக்கிறோம். அவர்களுக்காகப் பேசவேண்டிய உரிமையும், கடமையும் இருக்கிறது. நீங்கள் 61 லட்சம் வாக்காளர்கள் வாக்கு பெற்றிருக்கிறீர்கள். அந்தப்

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

பொறுப்பு உங்களுக்கும் இருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் சொல்லு கிறார்கள். பருவத்தில் மழை பெய்ய வேண்டும், உற்பத்தி பெருக வேண்டும், மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுக்கவேண்டும், அப்படி யெல்லாம் இருந்தால், இது யோசிக்கப்படும் என்று. அதை முதலிலேயே சொல்லியிருக்கலாமே. இத்தனை நாள் கழித்துச் சொல்வானேன்? அப்படியெல்லாம் ஏற்பட்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் செய்வது என்ன? யார் வேண்டு மானாலும் செய்யலாமே. சாதாரண வோட்டர்கூடச் செய்யலாமே. நாமெல்லாம் அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டிய தேவையே இல்லையே. இப்பொழுது இருக்கும் பொறுப்பு உங்களுடையது. நீங்கள்தான் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். விவசாயிக்கு விலையைக் கொடுத்தால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க சலுகைகள் பெற்று எல்லா செலாகரியங்களும் அடைவது முடியும். அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொடுக்க, பாக்கியிருப்பவர்கள் என்பது பொருத்தமற்றது. கேட்டால், காங்கிரஸ்தான் ஸ்டாக் டரி ரேஷன் வைத்து விட்டது என்கிறார்கள். சரி, காங்கிரஸ் காரன் செய்தது தப்பு. நீங்கள் அதை கான்சல் செய்துவிட்டுப் போங்களேன். அது தவறு, வேண்டாம் என்று உத்தரவு போடுக் கள். (குறுக்கீடு) அதன் விளைவுகளை நீங்கள் அனுபவியுங்கள். அவர்கள் செய்துவிட்டார்கள் என்பதில் அர்த்தம் இல்லை. இப் பொழுது நாட்டுப் பிரச்சினை, முக்கியமான பிரச்சினை, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க, அவர்கள் மானத்தோடு வாழ, கவுரவத்தோடு வாழ, உணவு கொடுக்கும் ஏழை விவசாயி வாழ வகை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இன்றைக்கும் இருக்கும் மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இரண்டுங் கெட்டான் நிலை இருக்கக்கூடாது. குத்து மதிப்புக் கொள்முதல் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இதை நான் ஒன்றே முக்கால் ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். முதல் அமைச்ச ருக்கும் தெரியும், உணவு அமைச்சருக்கும் தெரியும். கொள் முதல் கொள்கையில் திருத்தம் செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறேன். பரிசீலனை செய்கிறோம் ஆலோசனை செய்கிறோம் என்றுகூடச் சொல்லவில்லை. ஏதோ எட்டு லட்சம் டன் வசூல் ஆகிவிட்டது என்று இருக்கிறார்கள். அதனால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று இருக்கிறார்கள். (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத் தம்பி : ' ஒன்றே முக்கால் ஆண்டுகளாகவா சொல்லுகிறீர்கள்? ') ஆமாம். இன்னொன்றும் சொல்லுகிறேன். ஒரு எச்சரிக்கையும் விடுகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்காத வரையில், விவசாயப் போராட்டத்தையே நடத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற் படும். ஆகவே, இந்தப் பற்றாக்குறை விலையை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் தப்பித்துக் கொள்ளாதீர்கள். இந்த நிலைமையே நீடித்தால் ஒரு நெல்மணிகூட கொள்முதல் செய்ய முடியாத நிலைமை விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஒரு நெல்மணிகூட கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்பதுதானே உங்கள் கட்சியின் கொள்கை? இதை நீங்கள் தெளிவாக அறிவிக்கவேண்டும்.

[1968 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். நான்கூட நெல் கொடுத்திருக்கிறேன். நீங்கள் கொடுக்கும் விலை போதாது என்பதற்காகத்தான் போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் போடும் விலையிலெல்லாம் நான் சிக்க மாட்டேன். நிச்சயமாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். அதற்குச் சட்டமே இருக்கவேண்டும். ஜிகினு மாதிரி பேசிக் கொண்டே போய் எங்களை ஏமாற்ற முடியாது (சிரிப்பு).

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், 'ஜிகினு' மாதிரி என்று கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். அதை அவர் விளக்குவாரா?

திரு. கே. வினாயகம் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உறுப்பினர் என்னிடம் நேரில் வந்தால் 'ஜிகினு மாதிரி' என்பது என்ன என்பதைச் சொல்வேன். தானியக் கொள்முதல் மட்டுமல்ல, தானிய வியாபாரத்தையும் சர்க்காரே ஏற்று நடத்த வேண்டும். ஆனால், விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டும். அதாவது, கொள்முதல் விலைக்கும், மக்கள் வாங்கும்படியான விலைக்கும் வித்தியாசம் 10 சதவீதம் வரைக்கும்தான் இருக்க வேண்டும். இதிலே எந்த விதமான அபிப்பிராயபேதமும் இல்லை. கொள்முதல் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நாங்கள் சொல்வதெல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறார்கள். எந்த விலை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் கொடுக்கும்படியான விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவைகளெல்லாம் சூபர் ஃபைன் வெரைட்டி என்று நமது மந்திரிகள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் உயர்ந்த மந்திரிகளா? நமது மந்திரிகள் எல்லாம் மட்டமாக ஆகிவிட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு தரமான பேச்சை எதிர் பார்த்தேன். முதலில் 'துரோகிகள்' என்றார். இப்பொழுது 'மட்டம்' என்கிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களுடைய தரம் கெட்டது, என்று நான் சொல்லவில்லை. வேறு மாநில அமைச்சர்களைப்போல நமது மந்திரிகளும் அறிவாற்றலிலும், தரத்திலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உங்களைப் போய் மட்டம் என்றால் நானும் மட்டந்தானே. நமது மந்திரிகள் தரத்தில் மிக உயர்ந்தவர்கள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நமது மந்திரிகள் தரமானவர்கள், மிக உயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்கிறாரே, அதை அவருடைய உண்மையான பேச்சாக எடுத்துக்கொள்ளலாமா?

1968 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நல்ல காரியத்தைச் செய்கிற வரையில் தரமானவர்கள், நல்லவர்கள்தான். உங்களைப்பற்றிப் பொதுமக்கள் சொல்லிக் கொள்ளட்டும். விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் தவறாக எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது. விவசாயம் ஆக்கத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் செய்யப்பட வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். கட்டுபடியான விலையில் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும். கொள்முதலுக்குப் பின்னர் எஞ்சியிருக்கும் நெல்லை விவசாயி தன்னிஷ்டப்படி வெளி மார்க்கெட்டில் விற்றுக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். ஒரு கோடி பேருக்குத்தான் ரேஷன் கொடுக்க முடிகிறது என்று நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரேஷன் என்றாலே அரை வயிற்றுச் சாப்பாடு என்றுதான் பொருள். $3\frac{1}{2}$ கோடி $3\frac{3}{4}$ கோடி பேர் இருக்கக்கூடிய தமிழகத்தில் சுமார் 50 லட்சம், 60 லட்சம் பேர்களுக்குப் பூரணமாக சாப்பாடு போட முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு அதில் லாபம் கிடைக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியான விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஒரு பெரிய நிதி தேவை. சுமார் 50 கோடி ரூபாய் இதற்குத் தேவை. விவசாயிகளின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு, இந்தச் சர்க்கார் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : போரை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த அதிகாரப் பற்றற்ற தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றது என்பதை அவருடைய பேச்சிலேயே மிக விரிவாக விளக்கினார் என்று கருதுகிறேன். உணவு உற்பத்தித் துறையிலே நல்ல விதைகள், நல்ல உர விநியோகம், நிலங்களைப் பண்பாடு செய்வது, நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவது போன்ற திட்டங்களைப்பற்றி நம்முடைய சர்க்கார் 100 கோடி ரூபாய் அளவிலே ஒரு திட்டம் போட்டு, மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியுள்ளது. ஆண்டொன்றுக்கு பெயருக்கு 20 கோடி ரூபாய் கொடுத்தால்கூட உணவு உற்பத்தியை மேலும் பெருக்க முடியும் என்ற அளவில் ஒரு தனி அதிகாரியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆண்டொன்றுக்கு 20 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசிலே பெறுவதற்கு வழிவகை செய்வதைப்பற்றி இந்த அரசு முயன்று வருவதை அவர் விளக்கிப் பேசுவார் என்று எண்ணினேன். ஏனே அவர் அதையெல்லாம்—இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளையெல்லாம்—மறைத்து விட்டார். மத்திய அரசால் ஆண்டொன்றுக்கு 20 கோடி ரூபாய் உணவு உற்பத்திகாகத் தர முடியாதது மட்டுமல்ல, நமக்குத் தந்த கடனுக்காக 14 கோடி ரூபாய் வீட்டியாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, உணவு உற்பத்தித் துறையில் இந்த நாடு தன்னிறைவு பெறவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், மத்திய அரசை, வட்டித் தொகையை வாங்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டும் மத்திய அரசிடமிருந்து எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. அதற்கு மாறாக நம்முடைய வேண்டுகோள் மறுக்கப்பட்டது. கொடுக்க வேண்டிய கடனுக்கான வட்டியையாவது கொஞ்ச நாட்களுக்குத் தள்ளிப் போடுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்டுப் பார்த்தோம். அதற்கும் மறுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு நம்முடைய வேண்டுகோள்களுக்கெல்லாம் மத்திய அரசு புறக்கணிப்பு செய்யும் அளவிற்கு இந்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்போக்கில் நடந்து வருகிறது.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே விவசாயிகளிடத்தில் அக்கறை இருக்குமானால், விவசாயிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமீனால், தன்னை 'விவசாயி, விவசாயி' என்று அடிக்கடி கூறிக் கொள்ளும் போக்கு உண்மையானதாக இருக்குமானால், திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் உறுப்படியான காரியங்களுக்கு நல்ல ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருடைய நல்ல ஒத்துழைப்பின் காரணமாக இந்த உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளித்து விடலாம். கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக உணவுப் பிரச்சினையை சமாளித்து விடலாம் என்பதற்கான சூழ்நிலை மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை இந்த நாட்டிலேயுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள அரசியல்வாதிகள், மற்ற கட்சி அமைச்சர்கள் உட்பட பாராட்டுகிறார்கள். 'தி.மு.க. அரசு உணவுப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் சமாளித்திருக்கிறது' என்று பாராட்டுகிறார்கள். ஒரு போக சாகுபடி நிலங்களை இரு போக சாகுபடி நிலங்களாக மாற்றி, நல்ல முறையில் விவசாயிகளை ஊக்குவித்து வருகிறது. மத்திய அரசு இந்நிலையில் என்ன செய்தது? உரத்தின் விலையைக் கூட்டினார்கள். அதேபோல் சிறுபாசனங்களுக்குத் தேவையான பணம் கேட்டபோதும் மறுத்தார்கள். இது மத்திய அரசின் மனப் போக்கைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அரிசி அநியாய விலையில் விற்கிறது, மலிவான விலையில் மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று பேசப்பட்ட நேரத்தில் இந்த அரசு, நெல் அதிகமாகப் பயிரிடுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விட்டது. அந்த நேரத்தில் 'நெல்லுக்குப் பதிலாக கரும்பு பயிரிடுங்கள்' என்று காங்கிரஸ் காரர்கள்தான் பேசினார்கள். அதுவும் குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் முன்னாள் அமைச்சராக இருந்த இப்போது சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற—திரு. பூவராகன் அவர்கள்கூட நெல்லுக்குப் பதில் கரும்பு பயிரிடுவான். இதை யார் தடுக்க முடியும் என்று பேசினார்கள்.

1968 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. கோ. பூவராகன் : நெல்லுக்குப் பர்த்தி கரும்பு போடு என்று நான் சொல்லவில்லை. “கரும்பு பயிரிடுகிறவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கமாட்டேன்” என்றபோது, எப்படிச் சொல்ல முடியும்? வழக்கமாகப் பயிரிடுகிற கரும்புதான் பயிரிடுவார்கள், யார் தடுக்க முடியும்?” என்று சொன்னேன். (திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன். துரோகி என்றீர்கள்.)

நான் யாரையும் துரோகி என்று சொல்லவில்லை. கரும்பு பயிரிடுகிறவர்கள் துரோகி என்று ஒரு அமைச்சர் தான் சொன்னார். பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எந்த அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது என்கிறார்.

• மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உங்கள் பத்திரிகையில் ஆயிரத்தெட்டு வரும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ‘முரசொலி’ பத்திரிகையிலேயே வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எங்கே காட்டுங்கள் ஆதாரத்தை. எந்த மந்திரி அப்படிச் சொன்னார்கள் என்பதை நிரூபிப்புகள்.

திரு. வ. சார்ஜ் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சபையில் ஓர் உறுப்பினர் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறபோது அதற்கு ஆதாரமான அவ்வளவு டாக்குமெண்டுகளையும், புத்தகங்களையும் சட்டப் பேரவைக்குக் கொண்டுவருவது என்பது சாத்தியமானதல்ல. உடனே கொண்டுவர என்றால் லைப்ரரியையே சுமந்து வர வேண்டியதுதான். இந்தவிதமான நிர்ப்பந்தம் அளிப்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தங்கள் பணியைச் செய்வதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்காதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : துரோகி என்று குறிப்பிட்டது ஒரு மந்திரி என்று சொன்னார். அந்த மந்திரி பெயரைக் குறிப்பிடவேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். அதற்கு ரெக்கார்டு வேண்டியதில்லை.

திரு. கோ. பூவராகன் : சந்தர்ப்பம் வரும்போது ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : நெல்லோ, கரும்போ பயிரிடுவது நானும் அல்ல. திரு. பூவராகனும் அல்ல. நாங்கள் பயிரிடுவது மந்திரிதான். (கிரிப்பு) அவர் அரசியலுக்காக அப்படிப் பேசினாரே தவிர அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டிய தேவை இந்த மன்றத்திற்கு இல்லை என்று சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவும், விவசாயம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையவும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றைக்காவது ஒத்துழைப்பு அளித்தார்களா என்றால் இல்லை. கட்சி நலனைவிட நாட்டு நலன் பெரிது என்று அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் எண்ணியது கிடையாது. இன்றைக்குக் கட்சி நலத்திற்காகவே விவசாயிகளுடைய போராட்டத்திற்கு முயற்சியை மேற்கொள்கிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே விவசாயிகளுடைய குறைகளைத் தீர்க்க விரும்பினால் இந்த அதிகாரப் பற்றற்ற தீர்மானத்தை அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தீர்மானமாகவோ, டெல்லி பாராளுமன்றத்திலோ நிறைவேற்றி தமிழக அரசு கோருகிற 100 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 கோடியாவது தாருங்கள் என்று வற்புறுத்தி னார்களேயானால் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் அவர்களுக்கு நன்றி உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் விவசாயக் கொள்முதல் விலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். விவசாயி என்று சொல்கிறபோது எல்லோரும் விவசாயிகள் என்று நினைக்கிறார்கள். யார் விவசாயி என்பது தான் பிரச்சினைக்குரியது. நிலவுடைமைக்காரர்களும், நிலப் பிரபுக்களும் தாங்கள் தான் விவசாயிகள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வாய்க்கால், வயல்களிலே வாழ்தான் முழுவதும் பாடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவன் தான் உண்மையான விவசாயி என்று இந்த அரசு கருதுகிறது. கொள்முதல் விலையை உயர்த்துவது வேண்டுமானால் நிலப் பிரபுக்களுடைய வருமானத்தை அதிகப் படுத்தும். அதே நேரத்தில் விவசாயக் கூலிகளுக்கு ஏதாவது பயன் தருமா என்றால் கட்டாயம் தாது என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் தான் விவசாயிகளின் வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும். நல்ல உரங்கள் தருவதன் மூலம், விதைகள் தருவதன் மூலம் ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு பங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம், இருபேகச் சாகுபடியைக் கொண்டு வருவதன் மூலம்தான் உற்பத்தி பெருகும். விவசாயிகளுக்கு வருமானம் அதிகரிக்கும். உற்பத்திச் செலவை சரிக்கட்ட, கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்பதில்லை. அதுவும் பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் விலைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும். நெல் விலை வீழ்ந்துவிடாது நிலைப்படுத்த வேண்டும் என்றே இந்த முறை கையாளப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் கொள்முதல் விலையை உயர்த்துங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்னொரு பக்கம் படி அரிசித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துங்கள், இல்லையானால் கைவிடுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் பயனடையவேண்டும் என்றே கொள்முதல் செய்கிறோம். கொள்முதல் விலையை உயர்த்தி, அரசின் கொள்கையை உடைப்பது—ஏழை எளிய மக்களின் வயிற்றில் அடிபது.

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

விவசாயிகளைத் துரோகி என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்த நாட்டில் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற ஏராளமான ஏழை எளிய மக்களுக்குத் துரோகம் செய்துவிடாதீர்கள்.

அதுமட்டும் அல்ல. கொள்முதல்^{*} விலையை அக்ரிகல்கரல் ப்ரைஸ் கமிஷன் தான் நிர்ணயிக்கிறது. அந்தக் கமிஷனை மத்திய அரசு நியமிக்கிறதே தவிர தமிழக அரசு நியமிக்கவில்லை. அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்கொப்பத்தான் நாம் கொடுக்கிற விலை இருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல. நல்ல அரசு அமைந்திருக்கிறது. நல்ல விவசாயத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இதைப் போற்றாதார் இல்லை. பாராட்டாதார் இல்லை. ஆகவே நமக்கு இருக்கிற பிரச்சினை எல்லாம்—உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், உணவுப் பங்கீட்டைச் செம்மை படுத்த வேண்டும். விவசாயத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதற்கு இந்த அதிகாரப் பற்றற்ற தீர்மானத்தை அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்து மத்திய அரசு நம்முடைய விவசாயத் திட்டங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி அதற்காக போராட்டம் வேண்டும் என்றாலும் நடத்தி அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுத் தந்து அரசு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய உதவ வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று அவர்கள் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று முக்கியமாக வற்புறுத்தினார்கள். அவர்கள் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் இருந்து வருகிறவர்கள். நான் பல வருடங்களாக பருவ மழை இன்றி விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதியில் இருந்து வருவது விவசாயி. ஆகவே விலையை உயர்த்துவது கூடாது, அதனால் மக்களுக்குப் பெரிதும் பாதகம் ஏற்படும் என்பதே எனது அழுத்தமான எண்ணம். இன்று விலைவாசி வரவரக் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகமான உற்பத்தித் திட்டங்களையும் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உற்பத்திச் செய்கின்றவர்களுக்கு வருமானம் அதிகரிக்க விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்பதை என் போன்றவர்கள் எதிர்க்கிறோம். ஏன் என்பதை ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது என்றால் உற்பத்திச் செலவைக் குறைப்பதற்கு என்ன என்ன வழிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று யோசிக்கவேண்டுமே தவிர கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்வது பொருளாதார தத்துவத்திற்குப் பொருத்தம் அல்ல என்று நினைக்கிறேன்.

ஏன் உற்பத்தி விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் கொடுக்கக் கூடிய உரம் அதிகமான விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. உரத்தின் விலையைக் குறைப்பதற்கு நண்பர் கருத்திருமன்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

போன்றவர்கள் முயற்சி செய்யலாம். பேக்டரி விலையைத் திடீரென்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் கூட்டான பொறுப்புடன் இருப்பதால் அவர்கள் கேட்டவுடன் அதிகவிலை கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் நெல் உற்பத்தியாளர்கள் அதேமாதிரி ஏன் எங்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கலாம். உரம், முன் கொடுத்த விலையைவிடத் திடீரென்று பேக்டரி விலையைக் கூட்டுவதன் காரணமாக, உற்பத்தி செலவு கூடுகிறது. இதில் மத்திய சர்க்கார் முயற்சி செய்தால் விலையை கூட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது. மக்கள் அதன் மூலம் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கு இரண்டு வழிகளில் முயற்சி செய்யலாம். சாதாரணமாகப் பார்க்கலாம், சர்க்கார் கொள்முதல் விலையை தவிர தரகர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலமாக அதிக செலவு ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர ஹல்லிங் சார்ஜஸ் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவிட்டுக்கு ஒரு விலை போட்டு கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்படியெல்லாம் செய்வதன் மூலமாக இரண்டு மூட்டைகளுக்கு 18 ரூபாயிலிருந்து 22 ரூபாய் வரையில் அதிகமாகிறது. இதன் காரணமாக மிடில்மென் ஃபிராபிட்டான் அதிகம் போகிறது. சர்க்கார் வேறு தன்னுடைய மேற்பார்வைக்காகவேன்று 5 சதவீதத்திலிருந்து 7 சதவீதம் வரையிலும் எடுக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு, கன்ஸ்யூமர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் வேறு சில ஏற்பாடு செய்யலாம். ஹல்லிங் லைசென்ஸ் முறையைத் தளர்த்தலாம். இப்படி சாதாரண முறையில் ஹல்லிங் செய்வதை விட, அந்த வார்த்தை எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. ரப்பர் முறை மூலமான ஷெல்லிங் உபயோகப்படுத்தினால் அரிசி அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. சாதாரண முறையில் அரிசி குறைவாகத் தான் கிடைக்கிறது. தஞ்சாவூரில் வைத்திருக்கும் ஹல்லிங் புராஸ்சைப் போல் மற்ற மாவட்டங்களிலும் சர்க்கார் யூனிட்கள் வைப்பதற்குத் தயாராக இருந்தால் கூட்டுறவு அடிப்படையில் அரிசி அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கும். நெல்லூர் அரிசியைப் பெருமையாகச் சொல்வதற்குக் காரணம், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 3 ஹார்ஸ் பவர் அல்லது 5 ஹார்ஸ் பவரில் இயங்கும் ஹல்லர்களை வைத்துக் கொள்வதற்கு பெர்மிஷன் உண்டு. லைசென்ஸ் முறை கிடையாது. லைசென்ஸ் இல்லாமல் ஹல்லிங் செய்து அரிசியாகக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு இங்கேயும் ஏற்பட்டால் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 5 ரூபாய்க்குமேல் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒரு குழு அமைத்து ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்குச் சென்று தெரிந்துகொண்டு வந்து நம்முடைய மாநிலத்திலும் அப்படிச் செய்தால் கூடுதலாக அரிசி கிடைக்கும். இதைச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். ஒரு நாளும் நெல்லினுடைய விலையை உயர்த்தக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். கேப்பை, சோளம் போன்றவற்றையெல்லாம் ஒப்பிரி மார்க்கெட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள், இது நல்லது. நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்கள். கேப்பை, சோளம் போன்றவற்றிற்கு விலை 10 சத வீதத்திலிருந்து 15 சதவீதம் வரை நிர்ணய விலையிலிருந்து குறைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது புஞ்சை தானியங்களை மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் கொண்டு போவதற்குத் தடை இல்லை. அதை மாநிலத்திற்கு மாநிலம் போவதற்கு தடை செய்யாமல் இருந்தால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். நெல் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இப்பொழுது கொடுக்கக் கூடிய விலை சரி என்றுதான் நினைக்கிறேன். உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்டவரையிலும் எப்படி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி 1966-ஆம் ஆண்டிலே ரிப்போர்ட் ஆப் தி கமிட்டி ஆன் அக்ரிகல்சுரல் புரடக்ஷன் என்ற புத்தகத்திலே 161 சிபாரிசுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தலைமை வகித்தவர் புட் கமிஷனர் ஆக இருந்த மிஸ்டர் வர்கீஸ் அவர்கள். அது இன்னும் புத்தக ரூபத்தில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவற்றிலே பெரும்பகுதியான சிபாரிசுகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் இந்தத் தீர்மானத்தையே கருத்திலுமன் அவர்கள் கொண்டுவந்து இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மறுபடியும் அந்த ரிப்போர்ட்டை பரிசீலனை செய்து அமலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னபடி மத்திய சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டோம், மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை, ஒரு பகுதி கொடுக்கப்போவதாக, அதாவது 8 கோடி ரூபாய் வரை கொடுக்கப்போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தோம். அதுகூட வரவில்லை, அது கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் எல்.ஐ.சி. போன்றவற்றிலிருந்து கடன் கேட்கலாம். சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் என்ன என்ன வைத்திருக்கிறோம், என்ன என்ன திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு தொகைகள் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி அதற்காக ஒரு தனிக் கடனை மாநில ரீதியில் எழுப்பினால் அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் கண்டிப்பாகக் கொடுப்பார்கள். மணிமுத்தாறு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வாலண்டரி லோன்தான் கொடுக்கப்பட்டது. 10 லட்ச ரூபாய்தான் எதிர்பார்த்தார்கள், உடனடியாக அந்தப் பகுதி மக்கள் 15 லட்சம் ரூபாய் வரை வாரி வாரிக் கொடுத்தார்கள். அந்த முறையில் கடன் எழுப்பினால், அந்தந்தப் பகுதி மக்கள் தாராளமாகக்கொடுக்க முன்வருவார்கள். அதையும் யோசிக்க வேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது டிசில்டிங்தான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு இது சம்பந்தமாக அதிகமாகக் கவனிக்கிறார்கள், அதைப் பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. அதைப்போன்று எல்லா இடங்களுக்கும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிணறு

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

வெட்டுதல் திட்டம் ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குக்கூட பிளாஸ்டிக் மெட்டிரியல்ஸ் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் தயங்கினால் இவற்றையாவது கொடுத்தால் நல்லது. அதையாவது கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் வழி செய்வார்களா என்று கேட்டு ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய விவசாய இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் வேலை சரிவரச் செய்வதில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. நம்முடைய விவசாய இலாகாவுக்கு சில விஷயங்கள்பற்றிக் கடிதம் எழுதினால் வேகமாகச் செய்வதில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 6-5-1968-ல் The Agricultural Extension Officer, Kadayannallur, and Additional Agricultural Extension Officer, Idalkal, are instructed to collect 1 kg. of ash at Agarakattu village which is the refuse in palm jaggery making as instructed in the staff meeting and send 500 grams of it to Agricultural Chemist to Coimbatore to analyse for potash and other materials for recommending coconut and tapioca. This should be done immediately and the fact may be reported. என்ற முறையில் என்னுடைய பகுதியில் உள்ள சாம்பலை அனலைஸ் பண்ணவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடப்பட்டது.

12-00 உடனடியாக, மாவட்ட விவசாய அதிகாரி அவர்கள்
ந.ப. 6-5-1968-ல் கோயம்புத்தூரில் இருக்கக்கூடிய அக்ரிகல்சரல் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு எழுதினார்கள்.

I invite your kind attention to the reference cited. Thiru A. R. Subbiah Mudaliar, M.L.A., intends to use this ash to his coconut trees and tapioca and he requires the information on the actual ingredient and percentage of nutrients. I request you to please send the analytical report immediately. This may be treated as specially urgent and communicate the result. அதாவது

6-5-1968-ல் அனுப்பப்பட்டது. மறுபடியும் 23-7-1968-ல் இரண்டு மாதம் கழித்து, உடனடியாக அனலைஸ் பண்ணி அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டு எழுதினார்கள். இன்று வரை, மூன்று மாதங்கள் ஆகியும் பதில் வரவில்லை. நான் டாபியோகாவைப் பயிரிட்டுக் கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதம் ஆகிறது. இன்றுவரை அனலிசுகல் ரிப்போர்ட் வரவில்லை. இதைப் பார்க்கும்போது சர்க்கார் எவ்வளவுதான் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டாலும் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்பு ஆங்காங்கு இல்லாததனால் தான் பல திட்டங்கள் குறைந்திருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள்கூட, கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைப் பற்றியெல்லாம் வேகமாகச் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவற்றை எல்லாம் நடைமுறையில் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இலாகாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதில்லை. உற்பத்திப் பெருக்கத்திலே

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

சர்க்காருக்கு உற்சாகம் இருந்தாலும் அமல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகள் தங்கள் காரியங்களைச் செவ்வனே செய்வதற்கு வழி வகுக்கவேண்டும்.

ஸ்ப்ரேயிங்குக்கு பவர் ஸ்ப்ரேயர் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைச் செவ்வனே நடத்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும். பிரிவேண்டிவ் மெஷர்ஸ் ஆக பவர் ஸ்ப்ரேயரை வைத்து ஆங்காங்கு இருக்கும் பயிர்களுக்கு மருந்து அடிக்க வழி செய்து விட்டால் நல்லது. பெஸ்ட் ஆக்கடை அமல் நடத்தும் நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டால் நோய் குறைந்து விடும். நோய் குறைந்தால் உற்பத்தி பெருகும். இது போன்ற காரியங்களை எல்லாம் செய்வதற்கு நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். பொதுப் படையாகத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது சர்க்காரைக் குறை சொல்லுவதற்கான முறையில் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. அவ்வாறு யோசனைகளைக் கூறுவதை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒரு பண்பாடாக வைத்துக் கொண்டால், அதனால் நிச்சயமாக நாடு முன்னேறும். நாம் இன்று எப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்கு வழி வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். நெல் விலையை ஏற்றிவிட்டால் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு விலை ஏறி அவர்கள் விலையேறிவிட்டதே என்று கூறும்படியான நிலை ஏற்படும். ஆகவே, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு எப்படி வழி என்பதைப்பற்றி வழி வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் 1966-லேயே தீர்மானிக்கப்பட்ட 161 ரெகமெண்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. அதில் பெரும் பகுதியை அமல்படுத்திவிட்டால், உற்பத்தி பெருகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தனி நபர் தீர்மானங்கள் என்ற வரிசையில் பல தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரை ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கவர்ன்மென்ட் பிசினசுக்கெல்லாம் விவாதங்கள் நடக்கும்போது எப்படி குறிப்பிட்ட கால அளவு பேச வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறதோ, அதேபோன்று இதற்கும் கால வரையறை ஏற்படுத்தினால், மற்றத் தீர்மானங்களெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இது முதல் தீர்மானம், முக்கியமான தீர்மானம். அடுத்த தீர்மானம் அடுத்த 'நான்-அபிஷியல் டே' அன்று வரும். முதல் தீர்மானத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : மற்றத் தீர்மானங்களும் முக்கியமான தீர்மானங்கள்தான் என்பதைத் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் உணரவேண்டும்.

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவரவர்கள் தீர்மானம் அவரவர்களுக்கு முக்கியமானதாகத்தான் இருக்கும். இப்போது இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது எவ்வளவு பேர் பேசுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு பேரும் சேசி பதில் சொல்லிய பிறகு அடுத்த தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : 'நான்-அபிஷியல் டே இருப்பதே குறைவு. போன ஆண்டு ஒரே ஒரு நாள் இருந்தது. இப்போது மற்றொரு நாள் வந்திருக்கிறது. மற்றவர்களுடைய தீர்மானங்களும் இருக்கின்றன. ஒருவருடைய தீர்மானத்தையே நான்கு நாட்களுக்கூட விவாதித்துக் கொண்டிருக்கலாம். அந்தத் தீர்மானம் முதலிலே இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக மற்ற அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்மானங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காத நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா என்பதை அவரையே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்) : இங்கே பேசுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர்ப்பட்டியலைப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு குறுகிய நேரம் ஒதுக்கினாலும் அடுத்த தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு நேரம் இருக்காது என்று புலனாகிறது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்திலேயே தொடர்ந்து விவாதம் நடைபெறும்.

* **திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் :** தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், உணவு உற்பத்தி, பெருக்குவதற்காக நில வளம் மேலோங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நிலப் பண்பாட்டுத் திட்டங்கள் என்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிலப் பண்பாட்டுத் திட்டங்கள் இன்றும் நம்முடைய அரசால் நல்ல முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு நல்லபடியாக நடந்து வருகின்றன. அந்த வகையிலேதான் கிணறுகள் தோண்டவும், நிலத்தைப் பண்படுத்தவும் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு கடன்கள் வழங்குகின்றபோது, முன்பு இருந்த நிலையை மாற்றி, அரசினர் கடனை வழங்கினால் மட்டும் போதாது என்ற அளவில் வங்கிகளின் மூலமாகவும் கடன் வழங்கும் நல்ல காரியத்திலே இந்த அரசு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை எப்படி நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த அரசு செய்த நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வராமல், அரசியல் நோக்கத்திற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களோ என்று கருத வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

அவர்கள், மண்ணரிப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மண்ணரிப்புத் திட்டம் என்று சொல்லு

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பு. செ. முத்துச் செல்வன்]

கிறபோது அது சமவெளிப் பிரதேசங்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடியது அல்ல என்பதையும் உணர வேண்டும். மண்ணரிப்புத் திட்டம் சரிவான பிரதேசங்களுக்குப் பயன்படலாமே தவிர, சமவெளிப் பிரதேசங்களுக்கு மண்ணரிப்புத் திட்டம் தேவையில்லை. சமவெளிப் பிரதேசங்களில் மண்ணரிப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டால், அதனால் பாதகந்தான் ஏற்படும். புஞ்சை நிலத்தில் மண்ணரிப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு அதனால் புஞ்சைப் பயிர்களில் தண்ணீர் தேங்கி பயிர்கள் அழியக்கூடிய நிலைமையையும், மண்ணின் தன்மை மிகவும் புல புலவென்று இருக்கவேண்டியது இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே, மண்ணரிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்துகிற போது எந்தெந்த இடத்திற்கு அவசியமோ, அந்தந்த இடத்தில் மட்டும் திட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இந்த அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. ஆகவே, அந்தத் திட்டம் இப்போது நடைபெறவில்லை என்று கருதுவது சரியாகத் தெரியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் சார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, மண்ணரிப்புத் திட்டத்தை எல்லா இடத்திலும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். எந்தெந்த இடங்களில் மண்ணரித்துக் கொண்டு போகிறதோ, அங்குமட்டுந்தான் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, வேறு அல்ல.

திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. அந்தத் திட்டம் சமவெளிப் பிரதேசத்திற்குத் தேவையில்லையென்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

சிறு பாசனத்திற்குச் சிறப்பு நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். சிறு பாசனத் திட்டம் என்பதற்கு தமிழக அரசு வந்த பிறகுதான் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களே ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கு முன்பெல்லாம் ஏனோ முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படாமல் ஏரிகள் எல்லாம் தூர் எடுக்கப்படாமல் இருந்தன. இருபது ஆண்டு காலம் ஆட்சி செலுத்தியும் பல ஏரிகளில் தூர் எடுக்கப்படவில்லை. பல வாய்க்கால்களில் தூர் எடுக்கப்படவில்லை. அதனால் பல வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் சரிவர போக முடியாத நிலையிருக்கிறது. அதற்காக இப்போது ஒரு பைலட் புளான போட்டு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 கோடி ரூபாய் வீதம் செலவு செய்து அதன் வாயிலாக நூறு கோடி ரூபாய் திட்டம் என்றளவில் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காக மத்திய அரசினிடம் நிதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதியைக் கோர நாங்கள் தயார் என்று சொல்லாமல் 'விலைவாசியை மட்டும் ஏற்ற நான் தயார்', அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்து மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடத் தயாராயிருக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

விலைவாசிகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதன் அவசியத்தை அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்களானால், விலைவாசியை ஏற்றுவதற்கு நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்று சொல்லி ஏழை எளியவர்களின் வயிற்றெரிச்சலைப் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். நல்ல இருதயம் படைத்த ஏழை எளியவர்களின் வயிற்றெரிச்சலைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்பதற்காக இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் இந்த நிதியை பெற்றுத் தந்தால் இன்னும் சிறப்பான முறையில் சிறு பாசனத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற முடியும். இப்போது பல இடங்களில் தூர் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் ஆற்ற வினாலும், திறமையினாலும் எந்தவிடத்தில் வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னாலும் அந்த இடத்திற்கு நேராகச் சென்று பார்த்து உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார். தஞ்சைத் தரணியில் தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொன்னவுடன் விரைவில் சென்று பார்த்து தண்ணீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்து கொடுத்தார்கள். காடாரம்பப் பகுதிகளில் உள்ள ஏரிகளில் தூர் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னவுடன் விரைவில் அங்கு சென்று நிலைமையை ஆராய்ந்து நல்ல கருத் தரங்குகளை எல்லாம் கூட்டி வேண்டிய உத்தரவுகளை உடனடியாகப் பிறப்பித்து நல்ல தீர்வு கண்டார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறபோது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது வியப்பிற்குரியதாக இருக்கிறது. 29—11—1967 அன்று கொடுத்த தீர்மானம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு முன்கூட்டியே, இந்த அரசு பொறுப் பேற்ற நாள் தொடங்கி சிறு பாசனத் திட்டங்களில் நல்ல கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டு அவை நல்லமுறையில் பயன்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே அவர்கள் இதைச் சொல்வது தேவையற்றது. சிறப்பு நிதி வேண்டுமென்று மத்திய அரசோடு போராட எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நல்ல இருதயம் படைத்தவர்கள் இந்த அரசுக்கு உதவ முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கொள்முதல் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதேநேரத்தில் கொள்முதல் குறித்து சரியான கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். முன்பிருந்த அரசு கடைப்பிடித்த கொள்கையைவிட இந்த அரசு சிறப்பான முறையில் கொள்முதல் கொள்கையை நிறைவேற்றி வருகிறது. முன்பெல்லாம் ஏழை எளியவர்களிடத்தில்தான், அவர்களை வாட்டி வதைத்து, அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து, ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களிடம் சென்றுதான் அதிகாரிகள் நெல் வசூலிப்பார்கள். என் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், முன்பிருந்ததைவிட இப்போது சிறப்பான முறையில் கொள்முதல் நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்ற என் எண்ணத்தைத் தெரிவித்து அதன் வாயிலாக 13 லட்சம் பட்டா உரிமையாளர்களுக்கு இந்த அரசு

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

நன்மை செய்திருக்கிறது. கொள்முதல் விலையை அதிகரிக்க வில்லையே என்று சொன்னார்கள். அதுவும் தவறான ஒரு வாதமாகும். முன்பு போனஸாக கொடுக்கப்பட்டு வந்த இரண்டு ரூபாயை இப்போது விலையோடு சேர்த்து உயர்த்திக் கொடுக்கப்படுகிறது. முன்பு போனஸ் என்று சொல்லி யார் குறிப்பிட்ட நெல்லிவிட அதிகம் கொள்முதலுக்காகக் கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது கொள்முதல் செய்யப்படுவதற்கெல்லாம் இரண்டு ரூபாய் அதிகரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைச் சொல்லியிருந்தாலும் நன்றாகயிருந்திருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முன்பு கொடுத்ததைவிட இரண்டு ரூபாய் அதிகமாக கொடுக்கவில்லை. முன்பு போனஸோடு ரூ. 48 விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. இப்போதும் அதுதான். இப்போது அதிகமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : முன்பு போனஸாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது இப்போது விலையோடு சேர்த்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. முன்பு போனஸ் எல்லோருக்கும் சரிவர கொடுக்கப்படவில்லை என்பது என் கருத்து. இப்போது விலையோடு கூட இரண்டு ரூபாய் அதிகரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த சர்க்கார் அதிகரித்துக் கொடுக்கவே இல்லை. முன்பு போனஸ் கொடுத்தார்கள். அப்போது ரூ. 48 கிடைத்தது. இப்போதும் அதே விலைதான் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உணவுப் பொருள் என்பது மற்றப் பொருள்களைப் போல் அல்ல. அதை வாங்கி உண்பவர்களின் நிலையைக் கவனிக்கவேண்டும். தினந்தோறும் வேளாவேளைக்கு உணவுப் பொருள் வேண்டியிருக்கிறது. கரும்பின் விலை அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னால், சர்க்கரை உபயோகிப்பவர்கள் மிகவும் குறைவு. 25 சதவீதம் தான் சர்க்கரை உபயோகிப்பவர்கள். வருடத்திற்கு நான்கைந்து நாட்கள்தான் ஏழை எளியவர்கள் சர்க்கரையை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே அதன் விலையில் ஏற்படும் உயர்வு அவர்களை எந்தளவிலும் பாதித்து விடாது. சர்க்கரையைப் பயன்படுத்தாமல் எந்த ஏழையும் தன் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். ஆனால் உணவுப் பொருள்கள் என்று வரும்போது அந்தநிலை இல்லை. ஆகவேதான் உணவுப் பொருள்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. அதன் விலைவாசி குறைந்தால், மற்றப் பொருட்களின் விலைவாசி தானாகவே குறையும் என்ற கொள்கை அடிப்படையில்தான் இன்று கொள்முதலுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதன் வாயிலாகத்தான் முன்பு கடலைப் பிண்ணுக்கு ரூ. 48, 50 என்று விற்பது இன்று ரூ. 34, 35 என்றளவிற்கு விற்கிற நிலை

[திரு. பு. கெ. முத்துச்செல்வன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஆமணக்கு பிண்ணாக்கு 32 ரூபாய் விற்கிறது இன்று 17, 18 ரூபாய் என்றளவில் விற்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உரத்தின் விலை குறையவில்லையே என்று சொன்னால், அதற்கு இந்த அரசு எந்தவிதத்திலும் பொறுப்பில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பு தருவார்களேயானால் இந்த அரசு அதன் விலையைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, உர விலையைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் பற்றி மத்திய அரசுடன் வாதாட முடியும். அதற்கான ஆதரவை நல்காமல் எதையாவது குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லி காலத்தைக் கழிக்க வேண்டுமென்று நினைப்பது சாலச் சிறந்ததல்ல என்று சொல்லி இந்த அளவோடு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. மார்டின் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சித் தலைவர் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்தையொட்டி அதை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சியிலிருந்து ஒரு தலைவர் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானம் என்ற ஒரு கருத்தை மனதில் கொண்டு ஆளும் கட்சியிலிருந்து பேசக்கூடிய உறுப்பினர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதைப் பார்த்து உண்மையில் வியப்பாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை பெருக்கும் வகையில் ஒரு தீர்மானத்தை எதிர்க் கட்சியிலிருந்து கொடுக்கும்போது ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்தின் சாரத்தைப் பார்த்து அவர்கள் ஆதரிப்பார்களேயானால், அதைப் பற்றி பெருமைப்பட்டிருக்க முடியும். உணவு உற்பத்தி குறித்து எல்லோரும் கவலை கொள்கிறோம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது எல்லோருடைய விருப்பமுமாகும். அதில் இந்த சபையில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். மேலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் எதிர்ப்பதன்மூலம் தேர்தல் அறிக்கையில் அவர்கள் கூறியவற்றை உண்மையில் இனி அவர்கள் நடைபெறச் செய்ய மாட்டார்களோ என்ற பயம், அச்சம் ஏற்படுகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் இந்த மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுத்த கடனுக்கான வட்டியைக் கொஞ்சம் தள்ளி வைக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். மாநில சர்க்காரிடமிருந்து வட்டி வசூல் செய்யும் காரணத்தால்தான் இந்தவிதமான முன்னேற்றமான வேலைகளை மாநில சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடனாகப் பெற்றுக்கொண்ட பணத்தை தொழில் முன்னேற்றத்திற்காகவும், இதர இனங்களுக்காகவும் கடனாகக் கொடுத்து அதன் மூலம் இந்த மாநில சர்க்கார் சுமார் 19 கோடி ரூபாய் வட்டியாக ஈடுபட்டிருந்து பெறுகிறது. ஆனால் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட

1968 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. டி. மார்டின்]

கடனுக்கு மத்திய சர்க்காருக்கு 14½ கோடி ரூபாய் வட்டியாகச் செலுத்துகிறது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட பணத்தை மற்றவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுத்து வட்டி வருமானம் பெறும் மாநில சர்க்கார், 19 கோடி ரூபாய் வருமானம் பெற்றுக்கொண்டு 14½ கோடி ரூபாயை வட்டியாகத் திருப்பிக் கொடுப்பதைப் பெரிய பிரச்சினையாக வைத்து, 'மத்திய சர்க்காரைப் பாருங்கள், வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள்' என்று கூறுவதைப் பார்க்கும் பொழுது உண்மையிலேயே உண்மையை மறந்து பேசுகிறார்கள் என்று சொல்வதா அல்லது உண்மையைத் தெரிந்து இந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறார்கள் என்று சொல்வதா என்று தெரிய வில்லை. உண்மையிலேயே, மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடனிலிருந்து கடனாகக் கொடுத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இனிமேல் வட்டி வசூல் நாங்கள் செய்ய மாட்டோம் வட்டி வசூலைத் தள்ளிவிட்டோம் என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே என்னுடைய கட்சித் தலைவரும் நாங்களும், மத்திய சர்க்காரைப் பார்த்து, மாநில சர்க்கார் உங்களிடமிருந்து வாங்கிய கடன் பணத்தை வேறுவிதமாகக் கொடுத்து வட்டி வசூல் பண்ணவில்லை, அவர்கள் 19 கோடி ரூபாயைத் தள்ளி விட்டார்கள், அந்த வட்டியைத் தள்ளிவிட்டு மாநிலத்தின் நன்மைக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எனவே நீங்கள் 14 கோடி ரூபாய் வட்டியைத் தள்ளிவிடுங்கள் என்று கேட்பதற்கு முயற்சி செய்யலாம். ஆனால் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய கடன் தொகையைக் கொண்டு 19 கோடி ரூபாய் வட்டியாக வாங்கிக்கொண்டு 14½ கோடி ரூபாயைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் குறை கூறுவதை நினைத்தால் உண்மையிலேயே அவர்கள் கூறும் குறையில் நேர்மையான குற்றச்சாட்டு இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மேலும் இந்த ஆட்சி அமைந்த பின்பு உண்மையிலே விவசாய துறையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியமாம் தஞ்சைத் தாலையிலே விதைக்கும் காலத்திலும், அறுவடை காலத்திலும் விவசாயக் கூலிகளுக்கும், மிராசதாரர்களுக்கும் அடிக்கடி மோதல் ஏற்பட்டு சில நேரங்களில் போராட்டங்கள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், விவசாய உற்பத்தி தடைபடுகிறது. உற்பத்தி குறையும் ஏற்படுகின்றது. உண்மையிலேயே விவசாயிகள்—விவசாயிகள் என்று கூறும்பொழுது என்னைப் பொறுத்தவரையில் சாகுபடி செய்பவர்களைத்தான் கருதுகிறேன்—சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் கூலிகிடைக்க வேண்டும். அதற்காக விவசாயக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டத்தை இந்த ஒன்றே முக்கால் வருஷத்தில் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அவ்வாறு கூலி நிர்ணயம் செய்து விட்டால், கூலி வேலை செய்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும். அவ்வாறு ஏற்பட்டிருந்தால் இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைகள் தஞ்சைத்

[திரு. டி. மார்டின்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

தரணியில் ஏற்பட்டு இருக்காது. இனிமேலாவது சீக்கிரமாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இந்த சர்ச்சைகள் எல்லாம் இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறுகின்றேன்.

சில சமயங்களில் சாகுபடியாளர்கள் தங்களுக்கு வசதியில்லாத காரணத்தால், அதிகப் பணம் முதலீடு செய்ய முடியாத காரணத்தால், உரம் போன்றவைகளை வாங்க முடியாத காரணத்தால் உற்பத்தி குறைகிறது. அந்தச் சமயத்தில் சாகுபடி செய்பவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்கேற்ப உற்பத்தி செய்தால், போதுமானது என்ற மனநிலையோடு இருக்கின்ற காரணத்தால், உற்பத்தித் திறனை அதிக அளவில் பெற முடியாத அளவில் போய் விடுகிறது. அதை நீக்கும் நோக்கத்தில் ஒரு குடியானவர் சாகுபடி செய்பவர் அதிகமாக விளைத்துக் காட்டினால் 60 கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இன்னும் அதிகமாக, ஊக்கம் கொடுப்பதற்கு ஊக்க போனஸ் முதலியவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு பக்கம் கொடுத்தால் இன்னொரு பக்கம் விளையக்கூடிய நிலங்களை விளையாத நிலங்களாக ஆக்கியிருப்பவர்கள் நல்ல விளைநிலமாக ஆக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே இதைப் பரிசீலனை செய்வது தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாய்க்கால்கள், மற்றும் குளங்கள் மராமத்து வேலைகள் நடக்கும் நேரத்தில் சில சமயங்களில் அதைப் பஞ்சாயத்து செய்வதா, பஞ்சாயத்து யூனியன் செய்வதா அல்லது பி.டபிள்யூ. டி. செய்வதா என்பது போன்ற சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டு, விவசாய உற்பத்தி ஆரம்பிக்கப்படும் நேரத்தில் இந்த விதமான சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டு விவசாயத்தைத் தொடங்க முடியாத நிலையில், காலம் தாழ்த்தி தொடங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதனாலே உற்பத்தி ஓரளவு பாதிக்கிறது. சிறுபாசனத் திட்டத்தின் மூலம் அதிகமாக மேம்பாடு அடையச் செய்ய முடியும். ஸ்மால் இர்ரிகேஷனுக்கு 'ஸ்பெஷல் ஃபண்ட்'டை அந்தந்த மாவட்ட கலெக்டரின் தலைமையில் அந்த நிதியை ஏற்படுத்தி அந்த மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களே, விவசாயத் திற்கான பருவகாலம் ஆரம்பிக்கும் முன்னாலே செய்யவேண்டிய பணிகளைத் தானே செய்வதற்கு அந்த நிதியை ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சியாளரின் தலைமையில் அந்த 'ஸ்பெஷல் ஃபண்ட்' ஏற்பாடு செய்தால் உண்மையிலேயே எதற்கெடுத்தாலும் சென்னையை நோக்கி வராத நிலையில், மாவட்ட அடிப்படையில் மாவட்ட கலெக்டர்களே டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸிலின் உதவியோடு ஸ்மால் இர்ரிகேஷன் வேலைகளைச் செய்யமுடியும். அதனால் உற்பத்தித் திறன் அதிகமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பாசன வசதி இல்லாத இடங்கள் இருக்கின்றன. பாசன வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் விவசாயிகள் கிணற்று நீரை மட்டுமே நம்பியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களிலுள்ள வர்களுக்கு பாசனத்திற்கு வசதி, வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு சட்டமன்ற

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. டி. மார்டின்]

உற்பத்தி திரு. சகாதேவ கண்டர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருந்து அதன்மூலமாக விவசாயிகளின்னுடைய பிரச்சனையை அமைச்சர்களுக்கும், இந்த மாமன்றத்திற்கும் கவனப்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டதை மனத்தில் எண்ண வேண்டும். இந்த விதமாக பின்தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதாவது என்னுடைய மாவட்டத்திலே திருச்செந்தூர் தாலுகா சங்கரன்கோயில் தாலுகா, கோலிப்பட்டி தாலுகா இருக்கின்றன. இதுபோன்ற இடங்களில் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பி இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு கரண்டி கொடுத்து விவசாய உற்பத்திக்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக சாதாரணமாக ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. அதாவது 63 விவசாயிகள் மனுச் செய்த பின்பு 6 சத விசிகதம் மட்டும் லாபம் 'கமர்ஷியல் ஸ்கீமில்' வருகிறது. இது 10 சதவிசிகதம் வர வேண்டும், அல்லது 8 சத விசிகதம் வர வேண்டும், இன்னும் அதிகமான விவசாயிகளைக்கொண்டு வாருங்கள் என்று ஏற்கனவே மனுச் செய்திருக்கும், காத்திருக்கும் விவசாயிகளிடம் கூறி இன்னும் ஆள் பிடித்து வாருங்கள் என்று அனுப்பும்பொழுது அவர்கள் ஏங்குகிறார்கள், இந்த மின்சார கணக்கெண் கிடைக்குமா என்று. நாம் இருப்பது விஞ்ஞான காலம். இந்த நேரத்தில் தண்ணீரை கையினாலே இறைத்தும், மாடுகளைக் கொண்டு இறைத்தும் விவசாயிகள் பாடுபடுவதன் காரணமாக உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. ஆனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகும் நேரத்தில் கொள்முதல் விலை அவர்களுக்கும் ஒரே அளவில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. நல்ல ஆற்றுப்பாசனம் உள்ள பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் அதே விலை, இப்படிக் கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்பவர்களுக்கும் ஒரே விலை. இப்படிக் கொடுக்கும் நேரத்தில் ஏழை விவசாயிகள் பாசனத்திற்கு நல்ல வாய்ப்பு வசதிகளோடு கூடிய விவசாயிகளைப் பார்க்கும்பொழுது மன எக்கத்தோடுதான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வசதியை நமக்கும் செய்து கொடுக்கக் கூடாதா என்று எக்கப்பட்டு, அதே விலைக்குத்தானே நம்மிடம் வாங்குகிறார்கள் என்று வருத்தப்பட்டால் தங்களுடைய உற்பத்தியை எவ்வாறு பெருக்க முடியும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், இந்த ஆண்டு விவசாயி கடன் பெறுகின்ற முறையில் மிகுந்த சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 12 வருஷங்களுக்கு 'என்கம்ஃபெரன்ஸ் சர்டிபிகேட்' கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக, ஒரு ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசுக்கு ஒரு விவசாயி சென்று என்கம்ஃபெரன்ஸ் சர்டிபிகேட் வாங்குவது அவ்வளவு எளிதாக முடியக் கூடிய காரியம் அல்ல. சர்க்கார் கடனை உண்மையிலேயே எந்த நேரத்திலும் வசூல் செய்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, விவசாயியை நீ போய் என்கம்ஃபெரன்ஸ் சர்டிபிகேட் வாங்கிக்கொண்டு வா, அதற்குப் பிறகுதான் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று கூறினால் உண்மையிலே இன்னொரு பளுவை அவன் மீது தூக்கி வைத்தது போல் ஆகும். இந்த ஆண்டு உண்மையில் விவசாயக் கடன் பெற்றிருப்பவர்கள் கூடி இருக்கமாட்டார்கள்

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

என்ற ஒரு கருத்து இருக்கிறது. இந்த நடப்பு ஆண்டு முடிந்த பிறகு அமைச்சரவை அதை அறிவிக்க வேண்டும். உண்மையில் போன ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு எண்ணிக்கையில் குறைந்திருப்பார்கள். ஏனென்றால் அதிகமான கஷ்டத்திற்கு இந்த வருஷம் அவர்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பல விவசாயிகள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மேலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக தேர்தல் அறிக்கையில் கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் என்று ஒன்று கூறி இருந்தார்கள். அந்த கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் இன்னும் நடைமுறைக்கு வராதது இருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

அதோடு நிலப்படை என்ற ஒரு படை, தரிசு நிலங்களை விட நிலங்களாக மாற்றுகின்ற முயற்சியை மேற்கொள்ள அந்த படை உதவும் என்றார்கள். அவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் 12-வது பக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த காரியங்களைத் துரிதப்படுத்த ஒரு நிலப்படையை—லாண்ட் ஆர்பி என்று நினைக்கிறேன்—அமைத்திட வேண்டுமென்ற கழகத் திட்டம் மக்களின் ஆணையும் ஆதரவும் கிடைத்ததின, மேற்கொள்வது என்ற உறுதி கொண்டிருக்கிறது. இந்த விதமான ஒரு படையை நல்ல படையாக இருந்தால் அமைத்து லாண்ட் ரெக்லமேஷன் போன்ற பணிகளைச் செய்வதில் அரசு நாட்டம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் தஞ்சை தரணியில் இன்று பரவலாக மர்மத் தீ இருப்பதால், அங்குள்ள கிராம மக்கள், விவசாயிகள் மிகுந்த அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவை நல்ல போலீஸ் படையை அனுப்பி அந்த தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்தவிதமான தீ ஏற்படுகின்ற நிலைமையை புலன் விசாரணை செய்து அந்த விவசாயிகளினுடைய இதயத்திலுள்ள பயத்தை நீக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஒன்று. கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக நல்ல விடையிலங்களை நில ஆர்ஜித சட்டத்தின்கீழ் அரசு எடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும். உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிற நாம் அதே நேரத்தில் உற்பத்திக்கு ஆதாரமாக இருக்கிற நல்ல விடையிலங்களை கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளுவோமானால் அதனால் உற்பத்திக் குறைந்துவிடும். இந்த விதமான தஞ்சை தரணியில் நில ஆர்ஜித சட்டத்தின்கீழ் நிலங்களை எடுத்துக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதை தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் உர உற்பத்திக்காக பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் போட முடியாவிட்டாலும் சிறு சிறு அளவில் இந்த மாநிலத்தில் உர உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக உரம் அதிகமாக விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. டி. மார்டின்]

இன்னும் அநேக கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு சரியான முறையில் பட்டா வழங்கப்படாத நிலைமையில், அவர்கள் விவசாயக் கடன்களைப் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில், என்னுடைய தொகுதியில் கூட சில கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பழங்குளம் போன்ற கிராமங்கள். அந்த கிராமங்களுக்கெல்லாம் பட்டாக்களை வழங்கி, அந்த விவசாயிகள் கடன் வசதியைப் பெறுவதற்கான வசதியையும் வாய்ப்பையும் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத்தின் முன்னேற்றம் தான் நாட்டின் முன்னேற்றம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, உயர்தரப் பாடசாலை மாணவனாக இருந்த பொழுது ஒரு பாட்டு கேட்டது நினைவிற்கு வருகிறது.

“பார் முழுதும் ஏர் முனையில்—ஆனால் உழவன் பாட்டிலே திண்டாட்டம் போடுது” என்ற பாடல்.

அந்தப் பாடலை மறைந்த கலைஞர் ஒருவர் எடுத்த ‘நல்ல தம்பி’ என்ற படத்தில் வருகிறது என்று நினைக்கிறேன். முதலமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு அண்ணாத்துரை அவர்கள் கதை, வசனம் எழுதிய படம். ஆனால், இன்று அந்த உழவனுடைய நிலைமை திண்டாட்டத்திலே இருக்கிறது. அந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது. அப்பொழுது தான் நாடு இன்னும் மேம்பாடடைய முடியும். உழவனுடைய வாழ்வு மேம்பாடடைவதின் மூலம் இந்த மாநிலத்தினுடைய நிலையும் மேம்பாடடைய வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய தலைவர் கொடுத்த தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானம் இங்கே தேவையற்றது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அவருடைய தீர்மானம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக கொடுக்கப்பட்ட ஒரு தீர்மானம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த அரசாங்கத்தை பொறுத்த வரையிலே ஏற்கனவே உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக பல திட்டங்களைப் போட்டு அவற்றை செயல்படுத்தி வருவதினுடைய பலனாகத் தான் இன்றைக்கு உணவைப் பொறுத்தவரையிலே நம்முடைய ராஜ்யம் நல்லபடியாக முன்னேற்றத்திலே இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறவர்களுக்கு இன்றையதினம் என்ன பேசுவது என்ன செய்வது என்பதிலே ஒரு தெளிவான கொள்கை இல்லாத காரணத்தினாலே எதையாவது பேச வேண்டும், எதையாவது செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் தங்களுடைய கட்சி இயங்கும் என்கிற அடிப்படையிலே பொருளற்றமுறையில், அர்த்தமற்ற முறையில் எதையாவது சில காரியங்கள் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றுதான் இந்த தீர்மானம் என்பதை நான் சுட்டிக்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

காட்ட விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தி என்பது நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய விஷயம் மாத்திரம் அல்ல. அது தேசிய விஷயம். இந்தியா முழுமைக்கும் அது ஏற்கக் கூடிய விஷயம். பொதுவாக, இந்தியா முழுதும் உணவு பற்றாக்குறை, உணவுப் பஞ்சம் ஆகியவைகள் எல்லாம் எத்பட்டிருந்தது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்தால் 20 வருஷம் ஆண்ட அவர்களே கொஞ்சம் வெட்கித் தலை குனிந்து கொள்வார்கள். இன்றைய இந்தியாவினுடைய உணவுப் பஞ்சத்திற்கு மூல காரணமே 20 ஆண்டு காலம் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த, இன்னும் சில இடங்களில் ஆண்டு கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி தானே தவிர, வேறு யாருமே காரணம் கிடையாது. எந்த அடிப்படையிலே நான் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால் வெள்ளைக்காரனிடமிருந்து இந்த நாட்டை விடுவித்ததற்குப் பிறகு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு, இந்த நாட்டை எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றச் செய்ய வேண்டுமென்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. நான்கு ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போடப் பட்டன. மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. 4-வது ஐந்தாண்டு திட்டம் நடுத்தெருவிலே விடப்பட்டு இனிமேல் தான் ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. இந்த 3 ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் சரியான திட்டங்களாக இல்லாத காரணத்தாலே தான் இந்தியா முழுமைக்கும் உணவுப் பஞ்சம் என்கிற ஒரு நிலைமை. அகில உலகத்திலே இந்தியாவைப் பற்றி ஒரு தவறான எண்ணம், இந்தியாவிலே உணவு இல்லாததாலே செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற அளவுக்கு, காங்கிரஸ் காரர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே நிலைமை இருந்து வருகிறது.

திரு. இல. பலராமன் : மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது காங்கிரஸ் திட்டத்தினால் தான் மக்கள் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறும்போது அவருடைய தனிப் பட்ட கருத்து என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்டு செயல்படுத்துகிறபோதே இந்த நாட்டை ஆண்டவர்கள், ஆளுகிறவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயத்தை முன்னேற்றி விட்டு, அடுத்தபடியாக தொழிலுக்குப் போயிருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே திட்டங்கள் போட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி செய்திருப்பார்களானால் உணவைப் பொறுத்த அளவிலே ஒரு மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆனால், இந்தியாவிலே போட்ட ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் அத்தனையும் விவசாயத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் போடாதபடி தொழிலை அடிப்படையாக வைத்து போட்டதால், வெளி நாட்டிலிருந்து உணவை இறக்குமதி பண்ணி வாழக்கூடிய அளவுக்கு வைத்கார்கள். அதனுடைய பலாபலன் பல இடங்களிலே பஞ்சம், பற்றாக்குறை எல்லாம் ஏற்பட்டன. அதற்குப் பிறகு கடந்த மார்ச்சு மாதம் 6-ம் தேதி இந்த ராஜ்யத்திலே ஜனநாயக ரீதியாக திராவிட முன்னேற்றக்

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

கழகத்தை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இருபது வருஷம் ஆண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சி இனி தேவையில்லை என்று அவர்களை ஒதுக்கி எதிர்க்கட்சியில் உட்கார வைத்தார்கள் மக்கள். இந்த 18 மாதகால ஆட்சியில் தி.மு.க. அரசில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக எந்தெந்த வகையில் ஈடுபட்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதை கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்தால், 20 வருஷம் இவர்கள் நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் செய்யாத பல காரியங்களை 18 மாத காலத்திலே தி.மு.க. அரசு சாதித்திருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இப்பொழுது உணரவிட்டாலும்கூட தனியாக இருக்கும்போது சிந்தித்தால் கொஞ்சம் உணர்வார்கள் என்று நான் என்னுடைய கிறேன். (குறுக்கீடு) பழைய அரசாங்கத்திலே அணைகளைக் கட்டவில்லையா என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அணைகள் கட்டியிருக்கிறார்கள் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் கூட மேட்டூர் அணை கட்டிக் கொடுத்தார்கள். அந்த அணைகள் இருந்தம்கூட உணவுப் பிரச்சனையை எந்த அளவில் தீர்த்தீர்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த பொதுத் தேர்தல் நடந்த பொழுது இந்த நாட்டிலே நீங்கள் உணவுப் பிரச்சனையை எந்த அளவுக்கு வைத்திருந்தீர்கள், மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு நீங்கள் உணவுப் பொருள்களை வழங்கினீர்கள், மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு சௌகரியம் பண்ணிக்கொடுத்தீர்கள் என்பதை யெல்லாம் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு தி.மு.க. அரசில் மக்கள் கஷ்டமில்லாமல் எவ்வளவு நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற காங்கிரஸ் காரர்கள் நிச்சயம் உணர்வார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் அரிசி கிடைக்காத நிலைமை கடந்த பொதுத் தேர்தல் நடந்தபொழுது இருந்தது என்பதை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மறைக்கவும் முடியாது. மறுக்கவும் முடியாது. ஆனால், மார்ச் 6-ம் தேதி தி.மு.க. அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, 10, 15 தினங்களுக்குள் எங்கு பார்த்தாலும் தாராளமாக அரிசி கிடைப்பது சாத்தியமாயிற்று என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தவறான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்ததால், தேவைக்குத் தக்கபடி விளைகின்ற இந்த நாட்டிலே இருக்கிற உணவுப் பொருள்கள் வெளி ராஜ்யங்களுக்குக் கடத்தப்பட்டு சென்று விட்டன. அதன் காரணமாக இங்கே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, பதுக்கல் ஏற்பட்டு, இதுபோன்ற ஒரு சூழ்நிலை இருந்ததே தவிர, வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை. ஏதோ மழை பெய்யாதது போலவும், அதனால் பெரிய வரட்சி ஏற்பட்டு, விளைச்சல் இல்லாதது போலவும், அதனால் தான் அரிசி கிடைக்கவில்லை, விலையும் உயர்ந்துவிட்டது என்கின்ற மாதிரியான தன்மையிலே தான் நிலைமை இருந்தது என்று காங்கிரஸ்காரரும் சொல்ல முடியாது. கடந்த கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒரு வருஷத்தையும், தி.மு.க. ஆட்சி வந்த பிறகு ஒரு வருஷத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

தால், காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபொழுது நான் அதிகம் மழை பெய்திருக்கிறதே தவிர, தி.மு.க. ஆட்சி வந்ததற்குப் பிற்பாடு பெய்த மழையினுடைய அளவு குறைவு தான். இருந்தாலும்கூட உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே இந்த ராஜ்யத்திலே தி.மு.க. அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் எவ்வளவோ அதிகம்...

திரு. டி. மார்டின் : மூன்று மாதங்களாக இன்னும் விதைக்க வில்லையே தமிழகத்தில் விவசாயிகள். அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று நண்பர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்கின்ற அக்கிரமமான பாவங்களினால் தான் மழையே பெய்யவில்லை. (ஆளும் கட்சி தரப்பில் ஆரவாரம்.)

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் செய்த பாவ, அக்கிரமங்களைக் கொஞ்சம் கொன்னால் நலமாக இருக்கும். நாங்கள் செய்த பாவங்களையும், நீங்கள் செய்த புண்ணியங்களையும் சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : டிபேட் 'டல்லாக' இருக்கிறது. இப்படி கொஞ்சம் பாயிண்ட்ஸ் கிளப்பி விடுங்கள்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : 18 மாத கால ஆட்சியில் தி.மு.க. அரசு உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையிலே எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பதவிக்கு வந்த உடனேயே தாராளமாக மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்பாடு செய்தது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி வைத்திருந்தோம். அதை எடுத்து நீங்கள் தாராளமாக போட்டு விட்டீர்கள்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஒரு லட்சம் டன் அரிசி வைத்திருந்தும், கடந்த காலத்தில் உங்கள் ஆட்சியில் மக்களை பட்டினியினால் சாகடித்தீர்கள். அதைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு விசாரணை நடத்தி, யார் குற்றவாளி என்று கண்டுபிடித்து, அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எத்தனை பேர்கள் செத்தார்கள் என்று நிரூபிக்க முடியுமா? நாங்கள் லட்சம் டன் வைத்திருந்தோம். எத்தனை பேர்கள் பட்டினியால் இறந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருந்தபொழுது நிலகிரி மாவட்டத்தில் அரிசி கிடைக்காமல் ஒரு கடை கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. கோவையில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சுட்டு கொல்லப்பட்டார். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். (குறுக்கீடு) மக்கள் சாகவில்லை, இழுத்துக்

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

கொண்டு தானே இருந்தார்கள் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்களே தவிர, அதனால் மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்கவில்லை. அரிசி இல்லாவிட்டாலும் பாதகம் இல்லை எயர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்லிய படி கிட்டங்கியில் ஒரு லட்சம் டன் ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு மக்களை பட்டினி போட்டார்கள் என்று சொன்னால், இதற்கு என்ன பரிகாரம்? ஆகையால்தான் மக்கள் உங்களை 49 பேர்களாக ஆக்கி எதிர்க்கட்சியில் உங்களை உட்கார வைத்திருக்கிறார்கள். வேறு எந்த காரணமும் கிடையாது. ஆனால் தி.மு.க. பதவி ஏற்றதும் தாராளமாக அரிசி கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. விலைவாசிகள் எங்கும் இறங்குமுகமாக இருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலைமையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஜில்லா வாரியாக விவசாயிகள் மாநாடு நடத்தினீர்கள். விவசாயக் குடிமக்களை தூண்டிவிட முயற்சி செய்தீர்கள். நெல் கொள்முதலுக்கு வந்தால் கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்லிப்பார்த்தீர்கள். அது மாத்திரமல்ல. திரு. பூவராகன் அவர்கள் ஏதோ மறுக்கிறேன் என்று சொன்னார், நெல் போடாதீர்கள். கரும்பு போடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை என்று சொன்னார். காங்கிரஸ் கூட்டிய பல விவசாயிகள் மநாநாட்டில் நெல் போடாதீர்கள், கரும்பு போடுங்கள் என்று பகிரங்கமாக விவசாயிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இரண்டும் இல்லாமல் போனாலும் போகட்டும், நிலங்களை விளைவிக்காமல் தரிசாகப் போடுங்கள் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஏதோ தி.மு.க. அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு பேசினால் நாட்டு மக்கள் அதை நம்பமாட்டார்கள். அதனால்தான் மக்களே பார்த்து உங்களை எதிர்க்கட்சியிலே அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய தொல்லையை நாடு பூராவும் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தீர்கள். ஜில்லா தோறும் இந்த மாதிரி கீழ்த்தரமான வேலையில் நீங்கள் ஈடுபட்டீர்கள். அப்படியெல்லாம் செய்துவிட்டு, ஏதோ நல்ல பிள்ளை மாதிரி இங்கே வந்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நீங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று தீர்மானம் கொடுப்பது ஜிகிண வேலைதான். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்.) இம்மாதிரி ஜிகிண வேலைகளைக் கண்டு நாடு ஏமாறாது. மக்கள் ஏமாறமாட்டார்கள்.

தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு இன்றைக்குச் செய்திருக்கிற பெரிய காரியங்கள் பல, சாதனைகள் பல. ஏதோ சிறிய பாசன திட்டங்களுக்காக தனியாக நிதி வேண்டுமென்று தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டினுடைய விவசாயத்தை ஒன்றிரண்டு பங்கு பெருக்கி, படி அரிசி திட்டத்தை நாடு பூராவிற்கும் விஸ்தரிப்பதற்கான அடிப்படையில் ராயப்பா கமிட்டியை அமைத்து 100 கோடி ரூபாய்க்கான ஒரு திட்டத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த அரசு அளித்திருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை அளித்து பணம் கேட்டோம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று உள்ளபடியே உங்களுக்கு உணர்ச்சி

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

இருந்தால், உங்களுக்கு உள்ளபடி அந்த ஆசை இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆகஸ்டு 1-ம் தேதி அர்த்தமில்லாமல் ஊர்வலம் நடத்தியதுபோல் இல்லாமல், இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்காரை பணம் கேட்டு வற்புறுத்த அதற்கைய ஊர்வலம் நடத்த நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். . .

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : ஆண் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர். உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 'நீங்கள், நீங்கள்' என்று பேசுகிறார்கள். அது யாரைக் குறிக்கும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 'நீங்கள்' என்று கூறக்கூடாது என்று பல முறை கூறியாகிவிட்டது. ஆனால், அதை எந்த உறுப்பினரும் கடைப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு முறையும் 'நீங்கள்' என்று சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைவிட, சொல்லாமலே இருந்துவிடலாம் என்ற முறையில்தான் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் இருந்தும் 'நீங்கள்' என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆகவே 'நீங்கள்' என்று சொல்லாமல், இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றும், அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் கழகத்துக்காரர்கள் என்றும் சொல்லும் முறையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ராயப்பா கமிட்டி போட்டு, ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, பொருள் உதவி கொடுங்கள் என்று மத்திய சர்க்காரை கேட்டபொழுது, எதிர்க்கட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ் காரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? மத்திய சர்க்காரை அணுகி 'நீங்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு உதவி செய்தாக வேண்டும்' என்று யாராவது கேட்டார்களா? திரு. வியைகம் அவர்கள் ஏதோ சொன்னார்கள் அதற்கு நான் பதில் சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்கள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் உட்கார்ந்துகொண்டு 'வடக்கே இருக்கிற மந்திரிகள் தென் நாட்டிற்கு வந்து தி.மு.க. அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள், எங்களுக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது, பாராட்டாதீர்கள்' என்று பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுபவர்களுக்கு 'நல்லது செய்யுங்கள்' என்று சொல்வதற்கு எப்படி மனம் வரும்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, வடக்கே இருந்து வருகிற அமைச்சர்கள் பொருத்தமாக, நல்ல காரியத்தைப் பாராட்டுவதை நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இட்லியைச் சாப்பிட்டுவிட்டு பாராட்டிவிட்டுப் போகாதீர்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்களுக்கு இட்லி கொடுத்து திருப்திப் படுத்துகிறார்கள் இந்த அமைச்சர்கள் என்ற முறையில் சொல்வது சரியாகாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இட்லி சாப்பிட்டு விட்டு திருப்தி யாகட்டும். ஆனால் மற்றவைகளைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள் என்று

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

தான் சொன்னேன். என்னை எதிர்ப்பவர், இவர் ஏன் மொரார்ஜி தேசாயை எதிர்த்து கேடயத்தைப் பெற்று வந்தார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது வேறு விஷயம். அதைப் பற்றி இப்பொழுது விவாதம் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய அமைச்சர்கள் எங்களுக்கும் இட்லி கொடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : இந்த சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களை மத்திய அமைச்சர்கள் பாராட்டுவது கூட இவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால், இவர்கள் எவ்வளவு நல்ல எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறார்கள் என்பதை...

* திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பாராட்டுவது தவறு என்று சொல்லவில்லை நியாயமாக நடந்திருந்தால், பாராட்டட்டும். ஒன்றுமே இல்லாமல் இருக்கும்போது பாராட்டுவது என்றால், அதைப் பாராட்டாக எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா?

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : நல்ல காரியமாக இல்லாவிட்டால் மத்திய அமைச்சர்கள் பாராட்டமாட்டார்கள். இந்த நாட்டிலே ஒரு நல்ல சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றால் அதைக்கூட நம்முடைய எதிர்க்கட்சிக்கு தாங்கமுடியவில்லை. அதைப் பார்க்கும்போது, பழைய முதல் மந்திரி திரு. பக்தவத்சலம் குறிப்பிட்டதுதான் நினைவுக்கு வருகிறது. அவர்கள் இந்த நாட்டில் இன்னும் நல்ல எதிர்க்கட்சி உருவாகவில்லை என்று சொல்லுவதைத் திருப்பத் திருப்பச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில், தேவைக்கு வேண்டிய அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், நம் ராச்சியம் உபரி ராச்சியம் என்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு விவசாயம் பெருகியிருக்கிறது என்பதை இவர்களால் பொறுக்க முடியவில்லை. இப்படிக்காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசுகிறார்கள் என்றால் அது வேண்டுமென்றே பேசுகிறார்கள். கொள்முதல் விலையைக் கூட்டவேண்டும், கூட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸிலேயே இரண்டு குரல்கள் கேட்கின்றன. ஒரு சாரார், கூட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றொரு சாரார் அப்படிக்கூட்டத் தேவையில்லை என்று எதிர்க்கிறார்கள். அதுவும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு நாம் கொடுக்கும் விலையை மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ளானிங் தலைவர் திரு. காட்சில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜபாளையத்திலே காங்கிரஸ் மாநாட்டிலே, கொள்முதல் விலையைக் கூட்டவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். பொருளா

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

தாரம் தெரிந்த முன்னால் நிதி மந்திரி திரு. டி.டி. கிருஷ்ணமாசாரி அவர்கள் கெள்முதல் விலையைக் கூட்டக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் இங்கே பேசுகிறார்கள். காங்கிரஸுக்குள்ளேயே இரண்டு அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, சிலர் கொள்முதல் விலையைக் கூட்ட வேண்டும், கூட்ட வேண்டும் என்கிறார்கள் என்றால், அது அரசியல் நோக்கத்தோடு பேசுகிறார்கள். எந்த விவசாயியும் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து உள்ளவரை இருக்கவில்லை. இப்படி ஒரு பக்கம் பேசுவதும், மறுபக்கம் படியரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று பேசுவதும் முரணானதாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய உதவியிருந்தால்தான் இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்றால், அதையும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதற்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதை ஒத்துக் கொள்ளாமல் இப்படிப் பேசிக் கெண்டே இருந்தால், பொதுமக்கள் எண்ணிப்பார்ப்பார்கள், யார் நியாயமாக நடக்கிறார்கள், என்பதை.

அருமை நண்பர் திரு. மார்ட்டின் பேசும்போது சொன்னார்கள், நீங்கள் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பணத்தை வாங்கி வெளியே விட்டு வட்டி வாங்குகிறீர்களே என்று. அது உண்மையாக இருக்கலாம், உண்மையில்லாம் இருக்கலாம். இந்த அரசாங்கத்தை காங்கிரஸ் காரர்கள் எங்கள் கையில் கொடுத்து விட்டுப் போகும் போது, கஜானா காலியாகத்தான் இருந்தது. அதில் பணம் கிடையாது. முன்னாறு கோடி ரூபாய் கடன்தான் வைத்து இருந்தார்கள். கேட்டால் சொல்லுவார்கள், 400 கோடி ரூபாய்க்கு சாத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று. இருக்கலாம், தனிப்பட்ட மனிதனுடைய சொத்தாக இருந்தால், ஒன்றிரண்டை விற்றுக் கடன்களை அடைத்துவிடலாம். ஆனால், சர்க்கார் சொத்து. அதை யாரிடத்தில் விற்க முடியும்? இருக்கிற சொத்திலேயிருந்து வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு சரிக்கட்ட வேண்டும். சொத்துக்கள் என்ன பி அண்ட் ஸி மில், சிம்சன் கம்பெனி போன்றவை களுடைய சொத்துக்கள் போன்றவைகளா? சொத்துக்கள் என்பதெல்லாம், கோழிப் பண்ணையும், ஆட்டுப் பண்ணையும்...

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சார், ஆன் எ பாரிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அவைமுன் இருக்கும் தீர்மானம் உணவு பற்றியது. சர்க்கார் வாங்கிய கடன் பற்றியெல்லாம் இப்பொழுது பேசுவானேன். அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லத் தெரியும். தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், இப்பொழுது தீர்மானத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: நீங்கள் ஒன்று கொடுத்து, ஒன்பது வாங்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். அதற்கு நான் என்ன செய்வது. இந்த அரசாங்கம் எல்லா வகையிலும் நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தென்காசியில் அனுபவித்தீர்கள்.

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

இந்த நாட்டைப் பொருத்த வரையில், மேற்கொண்டும் எல்லா நல்ல காரியங்களையும் செய்ய இருக்கிறோம். படியரிசித் திட்டத்தை சென்னை பட்டணம், கோவை மட்டுமின்றி, குடும்பக் கார்டு இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் கொண்டு வருவோம். இன்றைக்கும், வெளியே எல்லா இடங்களிலும் அரிசி படி ரூ. 1.17 என்று தான் விற்கிறது. ஆகவே, படியரிசியை நோக்கி முன்னேறி வருகிறது. இவர்கள் சற்றுத் தொல்லை கொடுக்காமல் இருந்தால், மத்திய சர்க்காரோடு வாதாட காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்றால், 1972-ம் வருஷத்திற்குள்ளாக நம்முடைய உற்பத்தியை 80 லட்சம் டன்னை உற்பத்தி செய்து, வெளி நாட்டுக்கு எவ்வளவு தேவை என்று கண்டு, ஏற்றுமதி செய்யும் அளவில் பேசமுடியும். அந்த நிலையை எதிர்க்கட்சி ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமேயல்லாது, இந்த ஜகினை வேலையை விட்டு விட வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுதே மணி ஒன்று ஆகிறது. அமைச்சருக்கு அரை மணி வேண்டும், பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அரை மணி வேண்டும். இதற்கிடையிலே, உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது சூறித்து எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு முன் வருகிறேன். இதற்கு முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசு, குறிப்பாக நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்கி நாட்டுக்கு நலன் செய்யத் திட்டக் கமிஷனை அமைத்து, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில், பல மாநிலங்களிலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அவ்வாறு செய்யும் போது, திட்டக் கமிஷன் சொன்ன ஆலோசனைகளை பூராவும் ஏற்றுக் கொள்ளாமலும், மறுக்காமலும், அரை கிணறு தாண்டிய நிலையில் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை பூராவாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை. தீர்ப்பாசன திட்டங்கள் சிலவற்றைச் செய்திருக்கிறார்கள். பெரிய அணைகளைக் கட்டி பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் புதிதாகச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. அவ்வாறு செய்திருந்தும் நம் நாட்டில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பெரிய பாசன வசதிகளை யெல்லாம் செய்தாகிவிட்டது என்று சொன்னால் சிறிய பாசன ஆதாரங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும், அதற்கு மாநில அரசாங்கங்களுக்கு நிதி உதவி மத்திய சர்க்கார் செய்தாக வேண்டும். மக்கள் மாநில சர்க்காரிடம் எதிர்பார்த்து நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

றார்கள். அதிகாரம் பூராவும் மத்திய சர்க்காரிடம்தான் இருக்கிறது. பண வரவினங்கள் பூராவும் மத்திய சர்க்காரிடம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, மாநிலங்களில் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க நிதி உதவி செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ள மத்திய சர்க்கார் தொடர்ந்து நிதிவசதி செய்ய மறுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக சிறுபாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே 14 லட்சம் ஏக்கராவில் தானியம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல செழிப்பான நிலங்களையுடைய அந்த மாவட்டத்தில் இன்னமுகூட 36 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் வடவாறு பாசனத்திற்கு நீர் கொடுக்காத காரணத்தினால், திருமக்கோட்டை பகுதியில் தரிசு நிலமாக—போட்டல்காடாக—இருந்து வருகிறது. இம் மாதிரி நிலங்கள் தரிசாக இருந்தால் எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? தற்போது நல்ல விதைகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இதன் அவசியத்தை விவசாயிகளிடம் நல்லவிதமாக எடுத்துச் சொல்லி அவர்களை ஊக்குவித்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும். விவசாயிகளுக்கு உர வினியோகம், பூச்சி மருந்து கொடுத்தல் போன்றவைகள் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். மேலும் மண்வளப் பரிசோதனைகளும் நடந்து வருகின்றன. கோயம்புத்தூரிலும், ஆடுதுறையிலும் ஒவ்வொன்றாக மண்வள பரிசோதனைச் சாலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இது போதுமானதல்ல, மேலும் அதிகம் வேண்டும். இவைகளையும் நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டால் உணவு உற்பத்தித் துறையில் முன்னேற்றம் காண முடியும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தமட்டில் என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், திட்டக் கமிஷன் கூறிய யோசனைகள் அனைத்தையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மத்திய அரசு உடந்தையாக இருக்க வேண்டும். நாட்டில் இன்னும் நிலத்தில் உழைக்காதவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். நெல் காய்க்கக்கூடியவை மரங்களாக இருக்கின்றனவா, செடிகளாக இருக்கின்றனவா என்றுகூடத் தெரியாத சோம்பேறிகள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்ற பெயரில் இருந்து வருகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலத்தில் உழைக்காதவர்களிடத்தில் தான் நிலம் குவிந்திருக்கின்றது. இதனால்தான் விளைச்சல் குறைந்து நாட்டிலே பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான், நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று திட்டக் கமிஷன் கூறிய ஆலோசனையை ஏற்று, நில உழவு முறையில் மாற்றம் செய்து சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் பல மோசடியான சட்டங்களை முன்னாள் அரசு கொண்டு வந்தார்கள். நிலச் சோம்பேறிகளிடமிருந்தும், நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்தும் நிலங்களை எடுக்காமலும், அப்படி எடுத்திருந்தாலும் நிலத்தில் நேரடியாக உழைப்பவர்களுக்குக் கொடுக்காமலும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஆகவே, பழைய சட்டங்களை யெல்லாம் அகற்ற வேண்டும். யார் நிலத்தில் உழைத்துப் பாடுபடுகிறார்களோ, யார் நிலத்தை உழுது பண்படுத்துகிறார்களோ அவர்

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

களுக்கு நிலத்தைப் பங்கிட்டுத் தரவேண்டும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வெறும் ஆலோசனைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. பழைய சட்டங்களுையே வைத்திருந்தால் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, புதிய முறையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். நிலத்தில் உழைத்துப் பாடுபடக்கூடியவர்களுக்கு சட்டத்தால் வாய்ப்பு வசதிகளை, நன்மைகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதன் காரணமாக நிலத்தில் உழைக்கின்றவர்களுக்கும் உற்சாகம் ஏற்படும். உணவு உற்பத்தியும் பெருகும்.

தற்போது புஞ்சை நிலத்திற்கு வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலத்திற்கு உள்ளது மாதிரி நஞ்சை நிலத்திற்கும் உள்ள வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். இதனால் நஷ்டம் ஒன்றும் அதிகமாகிவிடாது. அம்மாதிரி நஞ்சை நிலத்திற்கும் வரியை ரத்து செய்வதன்மூலமாக விவசாயிகளின் மத்தியில் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தித் தரலாம்.

அடுத்தபடியாக, தரிசு நிலங்கள் இன்று லட்சக் கணக்கில் பாலை வனங்களாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கலாம். வடக்கிலுள்ள மாநிலங்களில் சூரத் கார் பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விவசாயம் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அதன் மூலமாக அரசாங்கச் செலவிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. நம்முடைய அரசும் இம்மாதிரியான விரிவான ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிப்பதன் மூலமாக உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க முடியும். (மணி யடிக்கப்பட்டது.)

நிலச் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களையெல்லாம் மாற்றியமைப்பதன் மூலமாகவும், உண்மையான விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்குவதன் மூலமாகவும், தரிசு நிலங்களை விவசாயத்திற்குத் தகுதியான நிலங்களாக மாற்றுவதன் மூலமாகவும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக, இந்திய நாடு—அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளில் உணவுக்காக கையேந்தி பிச்சையெடுக்கும் நிலைமை இருக்காது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவசாயத் துறையிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக கொள்முதல் விலையை உயர்த்தினால் மட்டும் போதாது. கொள்முதல் விலை ஓரளவுக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்துவந்தவர்கள், இந்த நாட்டினுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையில் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக வந்திருப்பவர்கள் இன்றைக்குத் தீர்மானம் கொடுத்து, விவசாய உற்பத்தியைப்

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், அவர்களுக்காக நான் அனுதாபப்படுகிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் கூட விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு, தொழில்துறை உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு, அதற்காகும் செலவை அனுசரித்து விலை கொடுக்கப்படுகிறதா, என்றால், இல்லையென்ற பதில்தான் கிடைக்கிறது. உற்பத்தியான பொருளுக்குச் சரியான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அரசாங்கம்தான் சரியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு நம் மாநிலத்தில் ஐந்தோ, பத்தோ உயர்த்திக் கொடுத்து விடுவதால் மட்டும் பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆலைப் பொருள்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் விலைவாசிகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றனவோ அதே அடிப்படையில் விவசாயப் பொருள்களுக்கும் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கு மாநில அரசாங்கத்தால் முடியாது. பாராளுமன்றம் தான் இதைச் செய்ய முடியும். நெல்லுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நியாய விலை கொடுக்க வேண்டும். நியாய விலை கிடைக்கும்பொழுதுதான், விவசாயத்திற்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை கிடைக்கும்பொழுதுதான் உற்பத்தி மேலும் பெருகும்.

இருபது ஆண்டுகளாக இருந்தவர்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக வேண்டி நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார்கள். இந்த நாட்டு விவசாய மக்களுடைய உற்சாகத்தைப் பெருக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்தச் சட்டம் அமையவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை தீவிர மாக்குவதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். ஆகவே, இந்தப் புதிய சர்க்கார் உடனடியாக இந்த முயற்சியில் காலடி எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி நிலங்கள் தரிசாக இருந்து வருகின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி மிகவும் குறைவு. இதனால் பெருவாரியான நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க முடியாதநிலை ஏற்படுகிறது. நீர்ப்பாசனத்திற்கு என்ன வழி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். மேலும் நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்று வகையான முறைகளில் பாசனவசதி கிடைக்கிறது. ஆறுகளின் மூலமாகவும், ஏரிகளின் மூலமாகவும், வாய்க்கால்களின் மூலமாகவும் நீர்ப்பாசனம்-கிடைக்கின்றது. சில இடங்களில் ஒரு கியூசெக்குக்கு 25 ஏக்கர்தான் பாய்கிறது. சில இடங்களில் ஒரு கியூசெக்குக்கு 50 ஏக்கரும், மற்றும் சில இடங்களில் ஒரு கியூசெக்குக்கு 75 ஏக்கர்களும் பாயக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதை நாம் ஓரளவுக்குச் சமப்படுத்த வேண்டும். இந்தக் கருத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதரிப்பாரோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இது அவர்களை நோடியாகப் பாதிக்கக்கூடியது. ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கிற பல வாய்க்கால்களைச் சீரமைத்து குறைந்த பட்சம் சராசரி ஒரு கியூசெக்குக்கு 40-இல் இருந்து 50 ஏக்கரா வரை பாசனம் செய்யக்கூடிய ஒரு அடிப்படை மாறுதலைச் செய்து தர வேண்டும்.

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

அடுத்தாற்போல சீரணிப்படை என்று ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே நிலப்படை என்று ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் தவிக்கின்ற லட்சக் கணக்கான வாலிபர்களை நிலப்படையின் கீழ் கொண்டு வந்து விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தினால் வேலை கொடுத்தது போலவும் ஆகும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு மிகவும் உதவியதாக ஆகும்.

கடைசியாக மற்றப் பொருள்களுக்கு எப்படி விலை நிர்ணயிக்கப் படுகிறதோ அதுபோல அகில இந்திய அடிப்படையில் விவசாயப் பொருள்களுக்கும் ஒருமுகப்பட்ட விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு தேசத்தில் பிரதானமானது உணவு உற்பத்தி. உணவு உற்பத்தி சரியான முறையில் நடைபெறுதல் காரணத்தினால்தான் தேசத்தில் பல்வேறு பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை சமீபத்தில் வந்துள்ள ஆட்சியினர் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் உற்பத்தி பெருகி இருந்தால் இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை இவ்வளவு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர்தான் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. ஆகவே உணவு உற்பத்திதான் பிரதானமானது. ஒரு கோணத்தில் இருந்து மட்டும் பார்த்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட முடியாது. பல்வேறு கோணங்களில் இருந்து பார்த்து பல்வேறு காரியங்களைச் செய்தாகவேண்டும்.

விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு பூமி ஜீவாதாரமானது. பூமி இருந்தால்தான் பெருக்க முடியும். நிலவுடைமை இருக்கிறதே அது சரியான முறையில் இல்லை. உழைவர்களுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை படிப்படியாக அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். உழைவர்களுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்படுவதுதான் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அடிப்படையாக அமையும்.

நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அது பயன்படவேயில்லை. ஆகையால் அந்தச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். பதினைந்து ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவரிடம் நிலம் இருக்கக்கூடாது என்று திட்டவட்டமாகக் கொண்டு வர வேண்டும்.

அதுமட்டும் போதாது. இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நிலங்கள் சிதறுண்டு கிடக்கின்றன. பல்வேறு இடங்களில் ஒரு வருடைய நிலம் சிதறுண்டு கிடக்கிற காரணத்தினால் சரியான முறையில் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஐந்து ஏக்கர் ஒரு வரிடம் இருந்தால் அதை ஒரிடத்தில் ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு கன்சாலிடேஷன் ஹோல்டிங் ஆக்ட் கொண்டுவர வேண்டும். ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. அதை அமலாக்க இந்த அரசு முற்படவேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

அடுத்தது, தண்ணீர் பிரச்சினை. தண்ணீர் இல்லாது உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. தண்ணீர் கிடைக்காத இடம் இருக்கிறது. தண்ணீர் வீணாகக் கூடிய இடம் இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக கடைமடைப் பகுதிகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய பகுதி கடைமடைப் பகுதி. அங்கே கூட தண்ணீருக்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகச் செய்தி வந்தது. அதுபற்றித் தெரியவில்லை. எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்க முறையான நீர்ப்பாசன அமைப்பை ஒழுங்கு செய்தாகவேண்டும். மேலும் மேலை நாடுகளில் தண்ணீர் தெளிப்பதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். இன்னும் நம் நாட்டில் அங்குலத் தண்ணீரைத் தேக்கித்தான் பயிர்செய்ய முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது—நம் நாட்டிலும் குறைந்த தண்ணீரைக் கொண்டு எப்படி சாகுபடி செய்வது என்பதற்கான ஆராய்ச்சிகள் விரைவில் மேற்கொள்ளப்படக்கூட வேண்டும். அப்படியானால் நமக்கு இருக்கிற தண்ணீரைக் கொண்டே பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கராவில் சாகுபடி செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, ஆற்றுத் தண்ணீரையே நம்பியிருக்க முடியாது. ஆற்றுத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்றாலும் கடைமடைப் பகுதியில் அதை நம்ப முடியாது. பருவ மழையினால் ஆற்றுத் தண்ணீர் பாதிக்கவும் செய்கிறது. ஆகவே ஆழ் கிணறுகள் எடுத்தாக வேண்டும். இப்போது ஒப்பன் வெல்ஸ் போடுகிறார்கள். அதிலேயே தண்ணீர் குறைந்து போகிறது. நிறைய போர் வெல்ஸ் போட்டாக வேண்டும். அதுவும் 150 அடி, 200 அடி என்று போட்டால் போதாது. சிறிது காலத்தில் அதிலும் தண்ணீர் கிடைக்காத போகக்கூடும். ஆகவே போடுகிறபோதே 400 அடிக்குக்கீழ் போகிறதுபோலப் போடவேண்டும். சிறு நிலக்காரர்களால் 15 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் செலவு செய்து இதுபோன்ற கிணறு எடுக்க முடியாது. ஆகவே சமுதாயக் கிணறுகளாக எடுக்க வேண்டும். இதுதான் நல்ல திட்டம். இதில் இன்னும் ஒன்று கூட அமையவில்லை. ஒரே ஒரு இடத்தில் வேலை நடக்கிறது. ஆண்டுக்கு நூறு கிணறுகள் என்றாவது எடுக்க வேண்டும்.

மேலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் எல்லா இடங்களிலும் இரு போகச் சாகுபடியைக் கொண்டு வருகிறார்கள். வரலாம். ஆனால் கிராமத்திற்குக் கிராமம், வயலுக்கு வயல் விநகிங் ரோடுகள் இருந்தாக வேண்டும். ஆகவே ஆங்காங்கே இணைப்புச் சாலைகள் போடுகிற திட்டத்தையும் மேற்கொண்டாக வேண்டும்.

அடுத்து உற்பத்தித் துறையில் எல்லாக் கட்சியினரும், எல்லா வாலிபர்களும் ஈடுபடக்கூடிய திட்டத்தை வகுத்தாக வேண்டும். மாவட்டத்திற்கு ஐந்து லட்சம் ஏக்கரா ப்யிரிட்டாக வேண்டும். என மேல்மட்டத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துப் பயன் இல்லை. கிராமத்திற்குக் கிராமம்—கிராம அடிப்படையிலேயே எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து எஸ்.ஓ. இருக்கிறார், இ.ஓ. இருக்கிறார், கிராம சேவக்குகள் இருக்கிறார்கள்—கிராம அடிப்படையிலேயே எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து ஒரு கமிட்டி போட்டு உருவான முறையில் கிராம மக்களுக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிற

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் பணம் கூடத் தேவையில்லை. அவர்களே போட்டுக்கொள்வார்கள்.

தரிக நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் ஏரி குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படவேண்டும். கோவில்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை என்பதற்குக் காரணம் ஏரி குளங்களில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே கிணறுகளில் தண்ணீர் இருப்பதற்கு ஆங்காங்கே புதிதாக ஏரி குளங்களை எடுத்தாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இயற்கை உரங்களைத் தயாரிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். ரசாயன உரங்களே அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. கெடமிகல் உரங்களோடு கூட இயற்கை உரங்களையும் பெருக்குவதற்கு ஆங்காங்கே பிரச்சாரம் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தில் அவர்கள் முக்கியமாக வலியுறுத்திக் கூறியது விவசாயிகள் வாங்கும் பொருள்களின் விலை கூடியிருப்பதால் நெல் விலையையும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வாதாடினார்கள். விலையைப் பொறுத்தவரையில் தேச ரீதியாக ஒரு கொள்கை வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பான கருத்தாகும். எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் உயர்ந்துகொண்டே போகின்றன. தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியே வருகின்ற பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாகப் பெரு முதலாளிகள் கொள்ளை லாபத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டிருப்பதற்கு எந்தக் கட்சி பொறுப்பு என்பதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களின் வாங்கும் சக்தியைப் பொறுத்துத்தான் அந்த நாட்டிலே உள்ள விலைகள் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கைக்கு விரோதமாக இந்த நாட்டை இருபது ஆண்டுகளாக ஆண்ட காங்கிரஸ் தாராளதான் விலை பேற்றதற்குக் காரணமாக இருந்தார்கள். இந்த நாட்டு மக்களைப் பல சிரமங்களுக்குள்ளாக்கினார்கள். இப்பொழுது நெல் விலையை உயர்த்துவதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணமுடியாது. பெரு முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்படையும், பண வீக்கம் ஏற்படுவதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையிலும் காங்கிரஸ் கட்சி நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத் தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். தவிர விலையை உயர்த்துவதன் மூலமாக மட்டுமே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விடலாம் என்ற முறையில் வாதாடுவது சரியான வாதமாகாது, என்ற வகையில்தான் நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோம். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசுதான் விலைகளை யெல்லாம் குறைப்பதற்கு முயல்வேண்டும்.

நெல் விலை உயர்ந்தால் யாருக்கு லாபம் கிடைக்கும்? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்வதைப்போல் பெரும் நிலம் படைத்தவர்கள் அல்ல விவசாயிகள்; நிலத்தை உழுது பாடுபட்டு உழைக்கின்ற உழைப்பாளிகள்தான் விவசாயிகள். இந்த நாட்டிலே உழைத்துப் பாடுபடுகின்ற மக்கள்தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். சாதாரண மக்கள்தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய நிலையிலே உள்ளவர்கள்தான். நெல் விலையை உயர்த்துவதன் காரணமாக இந்த நாட்டில் உள்ள அந்தக் கோடானு கோடி மக்களுக்குத்தான் அது பாதகமாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும் பகுதி மக்களுக்கு அது லாபமல்ல, நன்மையல்ல; விலையை நிர்ணயிக்கும்பொழுது இந்த நாட்டிலே உள்ள பெரும் பகுதி மக்களுடைய நிலை அதனால் பாதிக்குமா என்பதைப் பொறுத்துத்தான் செய்யவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்வது சரியல்ல என்பதுதான் எங்கள் கட்சியினருடைய அழுத்தமான அபிப்பிராயமாகும்.

விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்பது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடியதல்ல. கடற்பாரையை முழுங்கிவிட்டு சுக்குக் கஷாயம் சாப்பிடுவதால் பசரிக்காது; அதுபோல் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் என்ற பெயரில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்ட பிறகும் அமெரிக்காவிடம் உதவிக்காகச் செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? இந்த நாட்டை 20 வருட காலமாக ஆண்ட அவர்களுடைய பொறுப்பல்லவா? அவர்களுடைய கொள்கை பொறுப்பல்லவா? மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்னதை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா? விவசாயிகள் என்றால் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்கிறவர்கள் அல்ல, மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் வியர்வை சிந்தி நிலத்தில் உழைப்பவன் கையிலே நிலம் வருவதற்குத் தடையாக எந்தச் சக்தி இருந்தாலும் அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா? அந்தக் கொள்கை உங்கள் கட்சிக்கு உண்டா? அளையெல்லாம் செய்யவில்லை, நீங்கள்.

இந்த அவையில் நீங்கள் கொண்டுவரும் இந்தத் தீர்மானமா உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும்? அடிப்படை வியாதிக்குக் காரணம் என்ன என்பதை யோசித்து தீவிரமான முறையிலே நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைச் செய்யாமல் இருந்தது உங்களுடைய குற்றம்தான். இந்த அரசினுடையது அல்ல. இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதல்ல அதற்குப் பரிகாரம். சிறு பாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்ய

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

வேண்டும். எப்படி முடியும்? பல இடங்களை அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்யாமல் நீங்கள் முன்பு புறக்கணித்தீர்கள். நிறைவேற்றவே இல்லை. அது போகட்டும். இப்பொழுது 100 கோடி ரூபாய் அதற்காக வேண்டுமென்று கேட்டால் அந்தப் பணத்தைப் பெறுவதற்காகவாவது ஒத்துழைக்கத் தயாரா? பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் போடுவதற்குப் பணத்தைப்பெற நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்கள் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறீர்களா? தனியாக தமிழக அரசு மட்டும் அதற்கு பணம் ஒதுக்க முடியுமா? சிறிய கால்வாய்களை வெட்டுவது, பல திட்டங்களைப் போடுவது இவற்றிற்கெல்லாம் பணம் என்கே இருக்கிறது? மத்திய அரசு தான் கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசுதான் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதற்கு முன்வரத் தயாரா? உங்கள் தீர்மானம் வெறும் குற்றம் சாட்டுவதற்காகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உணவுப் பிரச்சினையை உண்மையிலேயே தீர்க்கக் கூடியதாக இல்லை, பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதாக இல்லை. நாட்டின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கப் பயன்படும் கோரிக்கைகளை அடங்கிய தீர்மானமாக அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானம் இருந்தால் உண்மையாக காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு 20 வருடங்களுக்குப் பிறகாவது விவசாயிகளின் மீது அக்கறை பிறந்திருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம், சிறு பாசனத் திற்காக 20 கோடி ரூபாய் வாங்கி பல இடங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொள்ளலாம். இந்த அரசாவது பல இடங்களில் பல கருத்தாங்குகளைக் கூட்டி விவசாயிகளைச் சந்தித்துப் பல விஷயங்களைப்பற்றி யோசித்திருக்கிறது. கடைமடைப் பகுதியில் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் வந்து அங்கேயுள்ள சிரமங்களையெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார்கள். உங்கள் காலத்தில் யாராவது வந்தார்களா? இந்தப் பிரச்சினையை உண்மையாகவே தீர்க்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினால், இதைக் கட்சிப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் விவசாயப் பிரச்சினையாக, தேசப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், நாங்களும் வருகிறோம், நீங்களும் வாருங்கள், தி.மு.க.வையும் கூப்பிடுவோம், எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த நாட்டிலே நிலச் சீர்திருத்தத்திற்குப் பாடுபடுவோம், அதற்காக மத்திய அரசைக் கேட்போம். பெரு முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் சம்பாதிப்பதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையிலே தேச ரீதியிலே பாடுபடுவதற்கு நாம் ஒன்றுபடுவோம். அதற்கு நீங்கள் தயாரா? அதுதான் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும், உங்கள் தீர்மானமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, if we want a classical example of shedding crocodile tears we have it before the House now in the shape of the resolution moved by our hon. Leader of the Opposition. I rather wonder what happened to the laudable policies and programmes when they were in power and when the Congress Party was the ruling party for the past twenty years. What did the hon. Member do during the regime

[Dr. H. V. HANDE] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

of the ex-Chief Minister, Thiru M. Bhaktavatsalam? What did the Congress do after all the complaints that we raised as regards the farmer? That is the question that the House has to address itself to. There is no point in coming with this resolution and trying to shed crocodile tears. All farmers are not fools to believe this. It is crystal clear that even the Congress Party has absolutely no sympathy whatsoever for the farmers and that has been clearly demonstrated during their twenty years rule in the unfortunate State, when there was the Congress regime. Therefore, it is that I say 'let us face facts squarely'. What the D.M.K. is doing is practically 'okaying' what the Congress did for the past twenty years. There may be minor differences here and there. Probably the administration is a little toned up because of change of party. But, by and large, the policies pursued at present are the same as the Congress Party did in the State in the past.

Our distinguished Food Minister at the Centre is Sri Jagjivan Ram. If it is going to be a controversy between Jagjivan Ram and Karuthiruman, hundreds of Karuthiruman can shout in the House and that is not going to be of any use. By one stroke, by one order, by a pat on the back of Mr. Karuthiruman by Mr. Jagjivan Ram—that will nullify all these things. When that is the true position, why shed these crocodile tears in the House? I can tell, Mr. Karuthiruman "you get out of Congress Party and give out our policies clearly; or if you have any sort of sense of justification (I hope Thiru Karuthiruman will not mistake me), as the hon. Member Thiru Asaithami said "You should come out and start an ஊர்வலம் and say "down, down Central Policy". You must thus demonstrate. Otherwise, why this double act of speaking different versions to different persons. I can cite several instances to show the attitude of our Congress friends towards this subject.

The other day my distinguished friend Thiru Krishnaswamy Gounder showed me an interesting paper-cutting. It is from "Economics Times, Bombay." Therein the Hon. ex-Minister for Food of the Government of India, Sri C. Subramaniam was asked by a team of pressmen as to what he considered of the various Five-Year Plans. Let us now examine the reply he gave. I have not the paper-cutting now but I can bring it at any time. I have asked Thiru Krishnaswamy Gounder to keep the paper-cutting as a piece of evidence, regarding the behaviour of the Congress Party when they were in power. Sri C. Subramaniam, when he was asked by pressmen said as follows: "These Five-year Plans I am sorry to say, have made the farmer, the நிலச்சுவாஸ்தார் as black marketers. It has made them as hoarders. It has made them collect a lot of money. It has made them rich." These are the words, given in reply to question of pressmen, by no less a person than the Ex-Food Minister of the Government of India. If it had been any other person, I will not waste the time of the House by quoting that person. But as he was a Congress Minister at the Centre, I am entitled to quote him. Of course I can really

1968 ஆகஸ்ட் 22]

[Dr. H. V. Hande]

bring shame to the Congress Party if I am to quote all those things that were said by those who were not in this House. I do not want to do it. When you have not got the capacity to do what you are saying, why are you saying it now? The important fact is that procurement price has to be enhanced. A decision has been taken and a directive must come from the Centre. The Food Minister said just a few hours ago that he had almost decided on the scrapping of the procurement policy on condition that our food productivity increases in the next two or three months. I really appreciate what the Food Minister said a few hours ago. If the food productivity position in our State improves, if our State is going to be surplus, he said that there was every possibility of abolishing procurement. He even went to the extent of saying that the ultimate goal is to abolish procurement. The crux of the problem is that procurement acts as a disincentive. Instead of diagnosing this position, saying one thing here and another thing there, passes my comprehension. Let Mr. Karuthiruman come and say, as our Food Minister had said—of course he will say that they have not taken a decision—"we will abolish the procurement of foodgrains inside our State". If procurement is abolished middlemen will be wiped out and the extraordinary profit that the middlemen are making will be shared to a certain extent by the producer and to a greater extent by the consumer, and rice will reach the poor people in the different towns. Whether we agree with the Food Minister or not, one particular thing I appreciate and that is that he has made a sincere effort to grapple with the problem. The best way to increase productivity is to remove the torture that is inflicted by the officers of the Civil Supplies Department on these 'vivasayees'. That itself will bring in an extra production of 5 lakhs or 10 lakhs of tonnes. It is a vicious circle and we have to stop it some point. Our friend Mr. Karuthiruman says: "Let us increase the procurement price." What right has the Congress Party to ask for an increase in the procurement price when they tie a rope and project 'panais'. That is another drama that they are enacting. In areas where there is a bye-election, the number of 'panais' will be more. A boy who has studied up to Third Form will know this elementary mathematics. No marks will be given for this. If you want to extend this one rupee a measure to the entire State—and you are trying to create a feeling in everybody's mind—this is really absurd. If you say "I don't care. It is the funeral of the D.M.K. Party" it is a different thing. We are not bothered about their fall or uplift. We are interested in the uplift of the masses, the producers and the consumers. That is the thing in which we are basically interested. This point should be clearly and boldly expressed and if you have the guts, you do it. Why do you create more confusion and try to get votes? The votes of all people you want. Be plain about the whole thing.

Finally I will refer to one more point. The Minister has said about double cropping in Thanjavur District. There I basically differ. I would like to draw the attention of the Minister that

பி. ப.
1-30

[Dr. H. V. HANDE]

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

last year I gave notice of an adjournment motion in this House. Even for the Thaladi crop we do not have enough water. Nearly about one lakkh of acres under Thaladi crop started withering and the Hon. Minister for Public Works accepted that to a certain extent the point I raised was correct. When we do not have enough water to let in even for the basic crops that are being raised in the Thanjavur District, it is really a wonder whether we do not have enough water for double cropping. This mistake is proved by the fact that the same Government which said that they would bring in six lakhs acres under double cropping toned down later on and said that they would bring in only three lakh acres. Let us be very, very wary of these mysterious figures and the fertility of the imagination of the Civil Supplies Department. Let us consult the farmers in the district and now what their requirements are.

I hope that the Congress Party will open their eyes and make a more realistic approach. The moving of the resolution by them is a vain bid or vain attempt at recapturing their lost prestige and their lost attachment to the farmers. This does not really represent their real feelings. With these words and with the statement that sympathy with the farmers is being advocated by a very, very wrong party, I resume my seat.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பதில் அளித்த எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தாங்கள் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 15 நிமிடம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

*** மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** நான் இரண்டு பாணிக்குள், முடிந்தால் அதற்கு முன்னதாகவே முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் என்னுடைய அருமை நண்பரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்தின்மீது இவ்வளவு நேரம் உணவு விவாதம்போல் விவாதித்தது குறித்து நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நண்பர்கள் எல்லாம், 'ஏன் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள்? அதைக் கொண்டுவந்திருக்கத் தேவையில்லை' என்று கூறினார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியமில்லாத நிலையில், அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் புனராலோசனை செய்யவும், தவறு இருந்தால் திருத்திக் கொள்வதற்கும், அவருடைய கருத்தையும் உறுப்பினர்கள் கருத்தையும் தெரிந்து கொள்வதற்கும் அந்தத் தீர்மானம் வாய்ப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இன்னொரு பெரிய பாராட்டுதலையும் பின்னாலே மறந்து விடுவேன் என்பதால் இப்போதே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கிறேன். கடந்த 18 மாத காலத்தில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இவ்வளவு உருக்கமாகவும், அற்புதமாகவும்—கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோமோ, இல்லையோ, அது வேறு விஷயம்—பேசிய சொற்பொழிவுக்காக உண்மையிலேயே நான் அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இதுபற்றிய அவர் களுடைய பேச்சை நான் இந்த மன்ற உறுப்பினராக ஆவதற்கு முன்னாலும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த சமயத்திலும், பார்வையாளராக இருந்தும் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் தவறாகவோ, சரியாகவோ கடந்த பத்துப் பதினைந்து வருஷ காலமாக, விவசாயிகளைப்பற்றி அழுத்தமான, தவறான ஒரு கருத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் அவருடைய உருக்கமான பேச்சுக்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைக்கூட நான் ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருப்பேன்.

This House recommends to the Government that with a view to increase food production, along with schemes for land reclamation and building a special fund for minor irrigation

என்று வருகிற தீர்மானத்தில்

This House recommends to the Government to recommend to the Union Government to create a special fund for minor irrigation

என்ற அளவில்மட்டும் சொல்லி, பின்னால் இந்த லெவி முறை இருக்கவேண்டுமா, ப்ரொக்யூர்மெண்ட் வில் சரியானதுதான் என்பதையெல்லாம் அடித்துவிட்டு இப்போதுகூடத் திருத்தம் கொடுப்பார்களானால் அதை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நான் அதிக நேரம் பேசக்கூடாது என்று கருதுகிறேன். பேசக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல.

Hundreds of arguments cannot alter a fact. என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். நூறு வியாக்கியானங்கள்

கூட ஒரு சிறிய புள்ளி விவரத்தை—உண்மையை—மாற்றமுடியாது புள்ளி விவரங்களைமட்டும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த விவாதத்தில் உள்ள ஒரு சில முக்கிய அம்சங்களைப்பற்றி மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். திரு. நல்லசிவம், திரு. மாரிமுத்து, திரு. ஞானசம்பந்தன், டாக்டர் ஹாண்டே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் போன்றவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். இருபது ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகும் இங்கு உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்ற உண்மையை ஒத்துக்கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினுல்தான் இந்த நல்ல காரியம் நடைபெறவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருப்பதற்காக அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த 1½ ஆண்டுக் காலமாக ஒரு பெரிய, மொளன விவசாயப் புரட்சி நடைபெற்று வருவதையும், அதன் விளைவாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடையே நல்லதொரு உற்சாகம் ஏற்பட்டிருப்பதையும் காண்கிறோம். திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

பட்டினிச் சாவு நடந்ததா என்று அவர்களைக் கேட்டார்கள். எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. முன்னால் இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது சொன்னது என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பூந்த மல்லி பக்கத்தில் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தொகுதியில் வெள்ளக்கோடு என்ற இடத்தில்—எனக்கு அந்தப் பெயர் ஞாபகத்தில் இல்லை—என்று நினைக்கிறேன். ஒரு அம்மையார் சாப்பிட சாப்பாடு இல்லாது, தன் நான்கு குழந்தைகளை நல்லதங்கான் மாதிரி கிணற்றில் போட்டுவிட்டு தானும் இறந்தாள் என்று கூறினேன். அதை யாரும் மறுக்கவும் இல்லை. இன்னும் ரிக்கார்டில் இருக்கிறது. அந்நிலை இப்போது நன்கு மாறியிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டு விவசாய மக்கள் நல்ல ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருப்பதன் காரணமாக அந்தப் பயங்கரமானதொரு நிலைமை இன்று மாறியிருக்கிறது. மத்திய அரசுகூட, உங்கள் கட்சி அரசுகூட சென்னை மாநிலம் உணவுத்துறையில் நன்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்லிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களும் நன்மைப் பாராட்டுகிறார்கள். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள்கூட தமது சுதந்திர தினச் சொற்பொழிவில் ஒரு பெரிய புகழாரத்தை இம்மாநிலத்திற்குச் சூட்டியிருக்கிறார்கள். கடந்த 1½ ஆண்டுக் காலமாக கொள்முதலில் வெற்றி கண்டதன் காரணமாகவும், உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களைத் தீவிரமாக அமல்படுத்தியதன் காரணமாகவும் இன்று ரேஷன் கடைகளில் மட்டுமல்ல, வெளிச் சந்தையிலும்கூட ஏராளமான அளவிற்கு அரிசி கிடைக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, மற்ற மாநிலங்களில் இந்த அளவிற்கு எங்கும் அரிசி விலை இல்லை என்று எல்லோருக்கும் பொதுவான கவர்னர் அவர்கள் சுதந்திர தினச் செய்தியாகச் சொன்னார்கள். கோவை ஜில்லாவில் ஈரோடு பக்கத்தில் கொடுக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் கணக்குகளை வரவழைத்துப் பார்த்தேன். கோவை ஜில்லாவில் 10,000 டன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னவுடன், கடைசிக் குடியானவன் கூடக் கொள்முதலுக்கு அளந்திருக்கிறான் என்பதற்கான கணக்கு இருக்கிறது. திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் மாலை நேரங்களில் தவறாகச் சொன்னாலும் அதுவும் தவறு. நல்லசிவம் அவர்கள் என்னைக்கூட நினைத்துச் சொன்னாரோ, என்னவோ தெரியவில்லை. எங்கள் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள்கூட இருப்பவர்கள் எல்லோரும் கொள்முதலுக்கு அளந்திருக்கிறார்கள்.

கோவையில் இந்த ஆண்டு நன்கு அளந்திருக்கிறார்கள். திரு. கருத்திருமன் அவர்களும் எவ்வளவிற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்டதோ அதைக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் பேசுகிறார்கள். கொள்முதல் விலையைச் சிறிது அதிகரிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். விவசாய மக்கள் சிரமப்படுகிறார்கள், ஆகவே லெனி முறையை மாற்றவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். 20-8-1968 வரையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் 4,98,594 டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெருமை மிகுந்த அட்டவணையாக இதைச் சொல்ல

1968 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வில்லை. ஃபுட் க்ரெய்ன் ட்ரோடை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு, இடைத்தரகர்கள் இல்லாதிருக்கும் நிலைமையே நல்ல நிலைமை என்பது என் சொந்த, தனிப்பட்ட கருத்து. நான்கு லட்சத்துச் சொச்சம் டன் நெல்லைக் கொள்முதல் விலைக்கு நம் விவசாய மக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் கொள்முதல் விலை சரியானதாக அல்லாததால் அல்ல. இந்த அரசாங்கம் போலீஸை வைத்துக் கொண்டு நிர்ப்பந்தப்படுத்தியதால் வந்தது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். அது அவர்களாகவே கொடுத்தது. நியாயமாக அவர்கள் கொடுத்ததுதான். சரியானது என்று கருதிக் கொடுத்ததுதான். அதற்காக தமிழ்நாடு விவசாய மக்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் இதை அழுத்தந்திருத்ததாகச் சொல்கிறேன் என்றால் அப்படி ஒரு நிலை இருந்திருக்குமானால் திரு. மார்டின் அவர்கள் கேட்காமல் இருந்திருக்கமாட்டார், திரு. வியைகம் அவர்கள்தான் விட்டிருப்பார்களா, திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் சபித்தாவது இருந்திருப்பார்கள், சும்மர் இருந்திருக்கமாட்டார். ஒரே ஒரு சம்பவந்தான் நடந்தது. திருச்சி பக்கத்தில் புதுகிராமம் என்ற அக்கிரஹாரத்தில் தகராறு வந்தது என்ற நிலை இருந்தது. வேறு மாநிலங்களில் விலை இப்படியிருக்கிறது என்றால் அதை நான் ஆட்சேபனை செய்யவில்லை, ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் சொல்வதெல்லாம், இன்று இங்குள்ள விலை நியாயமான விலை, கட்டுப்படியான விலை, சரியான விலை என்பதை அழுத்தந்திருத்ததாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு 13 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இங்கு தொழில் அமைச்சராத இருந்த திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களின் சகோதரர் டெல்லிக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார், எந்தக் காலத்தில் இப்படி விலை கொடுத்தார்கள் என்று. கொள்முதலுக்கு அளந்துவிட்டேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் குறுவை சமயத்தில்கூட இப்படி விற்க முடிந்தது என்று எழுதியிருக்கிறார். 130 கோடி ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இந்தக் கொள்முதல் இல்லாதிருக்குமானால் 100 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத்தான் விவசாயிகளுக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கும், மீதி கள்ளமார்ட்கெட்காரர்கள் கையில் போய் சேர்ந்திருக்கும். கோவையில் 10,000 டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சையில் 2½ லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களுக்கு இதைப்பற்றிய கதை நேனிவாகத் தெரியும். அரசியலுக்காக வேண்டுமானால் அவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளட்டும், ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. வேறு எதுவும் அகப்படவில்லை என்றால் இதைத் தாராளமாகச் சொல்லிக்கொள்ளட்டும். திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியதுபோல் அக்ரிகல்ச்சரல் ப்ரைஸ் கமிஷனால் சொல்லப்பட்டு, மத்திய அரசால் சொல்லப்பட்டு, நாங்களும் கணக்குப் போட்டுப்பார்த்துச் செய்தது இது. இது கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை, ரீசனபிள் ப்ரைஸ், ஃபேர் ப்ரைஸ் என்று கருதித்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். விவசாயிகளின் வயிற்றில் அடிப்பவர்கள் அல்ல நாங்கள். நானும் விவசாயி தான். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூறுவதை ஒத்துக்கொண்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

டால் எனக்கும் ரூ. 100, 200 லாபம் கிடைக்கலாம். அதற்காக எனக்கு இருக்கும் பொறுப்பை, 4 கோடி மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையைத் தட்டிக் கழிக்க முடியுமா? திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், நாங்கள் கேட்டால் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்கிறார்கள். திரு. ஜெகஜீவன்ராம் சொன்னார் என்பதற்காக மட்டும் அல்ல, இந்த அரசுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. பிகார், கேரளாவிலே கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். அவசியமில்லை என்றால் விவசாயிகள் மீது எங்களுக்கு அக்கறை இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. இந்த அரசாங்கத்தின் சகல விதமான பொறுப்பு களையும் உணர்ந்து, நியாய விலை கொடுக்கிறோம். ஆந்திராவிலே கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது என்றால், அங்கு ரேஷன் கிடையாது. வங்காளத்திலே கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது என்றால், அவர்கள் ஏன் செய்கிறார்கள் என்றால் பட்டினிச் சாவினால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்காக அங்கு கொள்முதல் செய்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே செய்வது மக்களுக்காக இதை வாங்கி அதையே மக்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே 7 இலட்சம் மக்களுக்கு 1 ரூபாய் 17 பைசாவிற்குப் படியாரசி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். கொள்முதல் கொள்கை, 'கன்ஸ்யூமர்ஸ்' கொள்கை மட்டுமல்ல, எல்லா மக்களுக்கும் அடிப்படையான கொள்கை. திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்றால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அக்டோபர் மாதத்திலே எழுதிய கடிதத்தின் நாலேக் கொடுக்கிறேன். அதை எதைக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம், சபாநாயகர் அனுமதியோடு அதை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறேன். அந்தக் கடுதாசியிலே எழுதியிருக்கிறார்கள்

'The procurement prices demanded by some States are far above these levels and such sharp and sudden increase in a year of expected record production would be unwarranted. The paramount need is to hold the price line and any sudden escalation of agricultural prices would be disastrous to the entire economy, push up the cost of living index and result in demands for increased dearness allowance which would mean a further strain on Central and State financial resources. A balance therefore has to be struck between the interests of producers and consumers. After consideration of all aspects of this question Government has decided that procurement prices for your State should be as follows'. He has not stated 'may be as follows' but has stated 'should be as follows'.

'Paddy (Katta Sambha) Rs. 45'.

'Prices for other varieties of paddy and rice may be worked out in the usual manner and communicated. To Shri C. N. Annadurai, Chief Minister of Madras'.

என்று அவர்கள் எழுதினார்கள். அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்து சரியானது. திரு. ஞான

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சம்பந்தம் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தப் பொருளாதாரத்தில் அரிசி விலையை அதிகரித்தால் பயங்கரமான நிலை உருவாகிவிடுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நிலை வரக்கூடாது. அதற்காகத் தான் மக்கள் எங்களை அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். திரு. காட்கில் அவர்கள் பொருளாதார நிபுணர். அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'The increase in procurement prices would push up the consumers' price of foodgrains correspondingly and the possible inflationary effect could not be ignored.

இது சாதாரண சிறிய வார்த்தை அல்ல. கொள்முதல் விலையை ஏற்றிக்கொண்டுபோனால் பொருளாதாரம் சின்னாபின்னமாக ஆகிவிடும் என்கிறார்.

'the possible inflationary effect could not be ignored'.

என்று திரு. காட்கில் அவர்கள் வாதம் செய்தார்கள். இத்தனை பேரும் சேர்ந்து, கணக்குப் பார்த்து விலைவாசியை உயர்த்தக் கூடாது என்று கூறிய கொள்கை.

It is neither consumer-oriented nor producer-oriented but it is people-oriented.

அதுதான் இன்று முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. விவசாயிகளிடத்திலே அக்கறை இல்லை, அனுதாபம் இல்லை என்று யாரும் கருதத் தேவை இல்லை. உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்கின்றது. ஐம்பது கோடி ரூபாய் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு எங்கள் முதலமைச்சரவர்கள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்திலும், திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களிடத்திலும் புள்ளி விவரம் போட்டுக் கடந்த வருஷம் 20 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருந்தால் 14 லட்சம் டன்களை உற்பத்தி செய்திருப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு என்ன பதில் வந்தது? நாங்கள் வட்டி வாங்கவில்லையா, நீங்கள் வட்டி வாங்கவில்லையா, நீங்கள் தள்ளிக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று சொல்வதற்குத் தெரிந்திருக்கும்போது இதைப்பற்றி என்னக் கூடாதா? ஆனால் 1½ வருடக் காலத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே 2½ இலட்சம் ஏக்கரை இருபேரகமாக மாற்றி யிருப்பது தெரியாதா? நண்பர் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களின் நிலத்திலே 18 மூட்டை விளைவது, 25 மூட்டை விளைவது சாமர்த்தியத்தினால் இப்பொழுது 30 மூட்டை விளைகிறதாக மாறியிருக்கிறது. 'பெர்ட்டிலைஸ்' எடுத்துக்கொண்டால், போன வருடத்திற்கு முந்தின வருடம் மன்னார்குடியிலே பிளாக் மார்க் கெட்டிலே விற்பனை என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். ஆனால் இப்பொழுது 'பெர்ட்டிலைஸ்' போட கிடங்குகள் இல்லை என்று பக்கார்களுடன் வருகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலைமை. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களோடு நாங்களும் சேர்ந்து கூச்சல் போட்டதாலே இன்றைக்கு வந்தது. ஆனால் அதை அவர்கள் உண்மையிலேயே மறைத்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயிகள்மீதுள்ள அக்கறையைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் காட்டுகின்ற அக்கறைக்கு நாங்கள் காட்டும் அக்கறை கொஞ்சமும் குறைந்தது அல்ல. 'பெர்ட்டிலைஸ்'

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

விலை ஏறியிருக்கிறது என்றார்கள். ஒத்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. கண்மாய்களைத் தூர் எடுத்து, பம்பு செட்டுகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. மின் இணைப்புகளுக்கு 75 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்தது. திருச்சியிலே $1\frac{1}{4}$ கோடி ரூபாய் குறுகிய காலக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் ஒரு மாதத்திலே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 9 கோடி ரூபாயைக் குறுகிய காலக் கடனாகக் கொடுப்பதற்கும் மீனாறு பம்பு செட்டுகள் வைத்துக் கொள்வதற்கும் மற்றும் வேறு மாதிரியான மருந்துகள், 'பெர்ட்டிலைசர்ஸ்' வாங்குவது போன்ற காரியங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும் இன்றைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இத்தனையும் கூறுவதன் மூலம் விவசாயிகளிடத்தில் மிகுந்த அக்கறை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் நாம் எல்லோருக்கும் சோறு போட வேண்டும். அதைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்த வர்களிடத்தில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்களிடத்தில் வாங்குகிறார்கள் என்று புகார்கள் இருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் தவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் 13 இலட்சம் விவசாயிகளுக்குக் கொள்முதலிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்வது கிடையாது. அதனாலே 13 இலட்சம் விவசாயிகள் இன்றைக்கு இலாபம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அவருடைய தீர்மானத்தோடு இன்னும் ஒன்றையும் சேர்த்திருப்பாரானால் நான் இன்னும் நன்றாக அதனால் பெருமைப்படுவேன். இன்றைக்கு நாம் செய்கிற கொள்முதலைப் பார்த்துக் கேளக்காரர்கள் எப்படி என்று கேட்கிறார்கள். ஆந்திரக்காரர்கள் வியப்படைகிறார்கள். நீங்கள் எப்படிக் கொள்முதல் செய்கிறீர்கள் என்பதை அறிவதற்கு நாங்கள் ஆவலாக உள்ளோம் என்று கூறுகிறார்கள். இதனுடைய தத்துவம் என்ன, எப்படி இவ்வளவு நல்ல முறையில் கொள்முதல் செய்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் கேட்பது எங்களுக்கே பெருமையாக இருக்கிறது. எங்களுக்குப் பெருமை என்றால் உங்களுக்கும் பெருமை தான். டெல்லியிலே சென்ற நேரத்திலே அனுபவத்திலே அதை நான் பார்த்தேன்.

கலெக்டருக்கு விடவேண்டுமென்றார்கள். அதிலே, இன்னொன்றையும் யோசிக்க வேண்டும். அதைச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால், அதிலே சில சங்கடங்களும் இருக்கின்றன. 1966-ம் ஆண்டிலே கொள்முதல் ஆர்டர் தந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கொள்முதல் ஆர்டர் வந்திருக்கிறது. இதிலே குடும்ப உபயோகத்திற்கெல்லாம் கணக்கிட்டு அதற்கு மேலே கொள்முதல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் சாகுபடிக்கு 4 மூட்டைகள், 2 ஏக்கர் சாகுபடிக்கு 8 மூட்டைகள், 10 ஏக்கருக்கு 40 மூட்டைகள் போட வேண்டுமென்ற கணக்கு இது. என்ன கணக்கோ, எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், 8 மூட்டையிலிருந்து, 12 மூட்டையிலிருந்து வசூல் செய்யலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. அந்தக் கணக்குப் போடுவதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. நேற்றையதினம்

1968 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

குடியானவர்கள், சாகுபடிதாரர்கள் மசோதாவிலேகூட இது பற்றிப் பேசப்பட்டது. அவர்கள் கூறுகின்ற முறைப்படி வந்தால் ஒன்றும் சரியாக வராது, நாம் நினைக்கின்ற இந்தப் பெரும் காரியத்தைச் செய்யவும் முடியாது. அவர்களாகவே ஒப்புக் கொண்டு கொடுக்கிறார்களே தவிர, எந்த விதமான நிர்ப்பந்தமும் செய்யப்படுவதில்லை. அவர்களாக வாலண்டரியாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். டிக்லரேஷன் செய்வதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தீர்மானத்தின்மூலம் நாம் நினைக்கின்ற நிலைமைகள் வராது. திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கருத்தை மாலை போட்டு மரியாதையாக வரவேற்பதால் இன்னும் பெருமை வரும். ஆனால் நாம் பார்த்தோம். திரு. கைலாசம் அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பிலே சொன்னார்கள் அதைப்பற்றி. பெர்சனல் கன்சம்ஷன் ரைஸ் என்பதையெல்லாம் எப்படிச் கணக்கிடுவது? ஒரு ஏக்கருக்கு எத்தனை என்று கணக்குப் போடுவது? 10 ஏக்கருக்கு மேலே இருப்பவர்களுக்கு 80 மூட்டை கேட்போமானால் இப்பொழுது 80 சதவிகிதம் வாங்குகிறோம். அதையேகூட 100 சதவிகிதத்திற்கு வாங்க வேண்டுமென்பது வலது பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிற நண்பரது கருத்து. அந்த கருத்துக்கு இன்னும் விசேஷம் இருக்கிற காரணத்தாலே அவர்கள் என்னிடத்திலே பல நேரங்களிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் டெல்லியிலே மெம்பராக இருந்த நேரத்திலேகூட, இந்த சென்னை காங்கிரஸ் சர்க்கார் சரியாக இல்லை, எப்படிப் போட வேண்டுமோ அப்படிப் போட வில்லையென்று சொன்னார்கள். நான், அடுத்த முறை சென்னையில் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கானால் நீங்கள் விவசாய அமைச்சராக வந்து இதை மாற்றுங்கள் என்று சொன்னேன். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமையிலே இது சரியாக வராது என்ற முறையிலேதான் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லையேதவிர, இப்பொழுதிருக்கிற இன்ஃபார்மல் லெவிதான் சரியானது.

அதைப் போல் இன்றைக்குக் கொடுக்கிற விலை நியாயமானது, கட்டுபடியாகக் கூடியது. திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் சொல்லுகிறார் என்பதற்காக அல்ல. கேரளத்திலே இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கிறார்களே என்று சொல்கிறார்கள். நான் அங்கே அமைச்சராக இருந்தால் ரூ. 80 கூடக் கொடுப்பேன். ஆந்திரசர்க்காரர்கள் இன்னும் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வியாபாரிகள். ஆகவே கூட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். வங்காளத்துக்காரர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அங்கே பஞ்சம், பட்டினி, வேறு இரத்தக் கிளறி என்பதான நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தத் தமிழ்நாட்டில் 40 இலட்சம் மக்கள் வரையிலே பெரிய நகரங்களிலே இருக்கிறவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி அளிக்கிறோம். ஆனால் அறைகூவல் கூட விடுகிறேன். நம் முடைய உணவுத் துறையை, நம்முடைய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக நான் 1½ ஆண்டுக் காலமாக என்னுடைய காதைக் கூர்மையாக வைத்திருக்கிறேன். நேற்றைக்கு மேல்சபையிலே ஒரு குரல் கேட்டது. விளவங்கோடுக்குப் பக்கத்தில் 10 மைல் தூரத்தில் இருக்கிற திருவனந்தபுரத்திற்குக் கள்ளக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

கடத்தல் செய்யப்படுகிறது, அதிக விலை கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ரூ. 2½-க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டோமே தவிர, இன்றைக்கும் விலை கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது, செம்மைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் இந்த விலை வீழ்ச்சியை நாங்கள் ஒரு நாளும் சம்பந்தப் படுத்த மாட்டோம். ஸ்டெபிலிசேஷன் ஆப் பிரைசஸ் என்ற முறையிலே ரூ. 29-க்கு ஒரு குவிண்டால் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று நாங்கள் ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டோம். அவர்கள் மொத்தம் 20 சதவிகிதம்தான் உற்பத்திக்குக் கேட்கிறார்கள். 13 இலட்சம் விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. காவிரித் தீரத்திலும் தஞ்சையிலும் விவசாயிகள் மிகவும் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள்.

நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்று. உர விலை டன்னுக்கு ரூ. 100 ஏறி இருக்கிறது. பணத்தினுடைய மதிப்பைக் குறைப்பதற்கு முன்னாலே பிரி மவால்யுவேஷன் விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த பிரி மவால்யுவேஷன் விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பல முறை டில்லியிலே கேட்டார்கள். டில்லியில் நடந்த விவசாய அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நானும் நமது மதிப்பிற்குரிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கூடக் கேட்டோம். போராட்டம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். போராட்டத்தில் எனக்கும் மிகவும் விருப்பம். இப்பொழுதுகூடக் காலம் கடந்துவிடவில்லை. ரூ. 50 கோடி பெறுவதற்கு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களோடு போராடுவதற்குப் போராட்டக் கொடி உயர்த்தவேண்டும். அந்த உர விலையை உயர்த்த வேண்டாம் என்பதற்கான போராட்டத்தைத் துவங்கட்டும். அதற்கு இந்த மாநில அரசு ஆதரவு கொடுக்க முன்வரும்.

மாரட்டோரியம் கொடுங்கள் 15 கோடி ரூபாய்க்கு. மானிய மாவது கொடுங்கள். வட்டியைக் கொஞ்ச நாளைக்காவது ஒத்திப் போடுங்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இதை எதற்காகக் கேட்கிறார்கள். கட்சிக்காகவா கேட்கிறார்கள், அல்லது எங்களிலே யாருக்காவது கொடுப்பதற்குக் கேட்கிறார்களா? இந்த உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு விவசாய மக்கள் எல்லோரும் உயர்வதற்காக, ஒரு பொன்னுள் காரியத்திற்காக எங்களது கரங்களை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குமட்டும் பதில் அளித்ததாகக் கருதாமல் மற்றைய உறுப்பினர்கள் பேசியதற்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லாததால் சொல்ல முடியவில்லை. உணவு உற்பத்தியிலே அவர்கள் காட்டுகிற அக்கறைக்கு இந்த அரசு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் நல்ல ஒரு விதமான சூடான விவாதமாக இல்லாமல், சுலபமான விவாதமாக இருக்க வாய்ப்பளித்ததற்கு அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த விவாதத்தை நல்ல முறையிலே நடத்தி வைத்ததற்காக மற்றவர்களுக்கும் நன்றி தெரி

1968 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதே மன்றத்தில் அதிகாரப் பூர்வ மற்ற அடுத்த நாளிலே மத்திய அரசை எப்படிவந்துவதற்கான ஒரு தீர்மானத்தை நீங்கள் கொண்டுவந்து இந்த மன்றம் முழுவதும் அதன் காரணமாகப் பெருமை அடையச் செய்ய வேண்டும். எதிர்க்கட்சி தீர்மானம் கொண்டுவந்து அரசாங்கம் ஆதரிப்பது ஜனநாயகத்தில் எப்போதாவது நடைபெறுகிற காரியம். இப்போது இருக்கிற தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான என்னுடைய தீர்மானத்திலே விவாதம் ஓரளவு முடிந்து உணவு அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானமாக இருப்பதாலே அவர்கள் கொடுத்த கருத்துக்களுக்கும் மறுப்புகளுக்கும் நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறேன். முதலாவதாக ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இதை எதிர்த்துப் பேசினார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளியிலே பலவிதமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, இங்கே ஆளும் கட்சிக்கு ஒத்துப் பாடி இருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் காக்காய் பிடிப்பதிலே ஒன்றும் நம்பராக இருந்து காக்காய் பிடித்தார். அதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகுதான் இந்த உணவுப் பிரச்சினையெல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது, அதற்கு முன்னால் 20 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஒன்றும் நடைபெறவில்லை, அந்த உணவுப் பிரச்சினையைச் சரியாகத் தீர்க்காததால் நீங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், எங்கவிடம் அரசைக் கொடுத்துள்ளார்கள் மக்கள் என்று திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் இந்த நாட்டு மக்கள் எதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டவர்கள். எங்கள் கட்சி அப்படிப்பட்ட கட்சி; நாட்டு மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக எதையும் தியாகம் செய்வதற்காகப் பிறந்த கட்சி எங்கள் கட்சி; அதற்காக வளர்ந்த கட்சி. ஏதோ அன்னியர் ஆட்சிக்கு உடந்தையாக, அவர்களுக்கு உதவியாக பிரச்சாரம் எல்லாம் செய்து கொண்டு வளர்ந்த கட்சி அல்ல எங்கள் கட்சி. ஆக, அப்பேர்ப்பட்ட கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் தியாகம் செய்த நாங்கள், மக்களுக்காக எந்த தோல்வியையும் ஏற்றுக்கொள்ள, எந்த இழிவையும் ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் 20 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சவால்கூட விடத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒரு கருத்தாங்கு வேண்டுமானால் இங்கே நடத்தலாம். காங்கிரஸ் புரிந்த சாதனைகளைப் பற்றி யெல்லாம் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் செய்த காரியங்கள் சரியா, இல்லையா என்று அங்கே பார்க்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 30 இலட்சம், 40 இலட்சம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 23]

டன் கொள்முதல் செய்தேன் என்று சொல்கிறார்கள். இதேல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்ட திட்டங்களினால்தானே முடிந்தது. இவர்கள் ஏதாவது அப்படி திட்டம் போட்டார்களா என்று தெரியவில்லை. இவர்கள் அப்படி போட்டார்கள் என்றால் தான் தலை குனிந்து மிகவும் சாஷ்டாங்கமாக மன்னிப்புக் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆகவே, அணை கட்டியது காங்கிரஸ்காரர்கள், கால்வாய் வெட்டியது காங்கிரஸ்காரர்கள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் போட்டது காங்கிரஸ் சர்க்கார், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியது காங்கிரஸ் சர்க்கார். புள்ளி விவரம் வேண்டுமானால் கொடுக்கிறேன். அணைகள் கட்டுவதற்கு மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 75 கோடி செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்பது லட்சம் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வரும்படியான காலத்தில் 20,000 கிணறுகளுக்குத் தான் பம்புசெட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. 1967-ம் வருஷத்தில் இந்த மகான்கள், தர்மிஷ்டர்கள் 6-ம் தேதி பதவியேற்ற போது 75,000 கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நாங்கள் 25,000 கிணறுகளுக்கும் மின்சார இணைப்புக் கொடுத்தோம், 50,000 கிணறுகளுக்கு கொடுத்தோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். நாங்கள் போட்ட திட்ட அடிப்படையிலே தான் கொடுத்தீர்கள். நாங்கள் போட்ட முதலீட்டுத் திட்டத்தின்கீழேதான் கொடுத்தீர்கள். நாங்கள் மக்களிடமிருந்து வரி வாங்கி பல திட்டங்களைப் போட்டோம். என்ன திட்டங்களைப் போட்டீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எத்தனை பேர்களுடைய கஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நாங்கள் வரி போட்டு திட்டத்தைப் போட்டு வைத்தோம். நீங்கள் சௌகரியமாக வந்து உட்கார்ந்து கொண்டீர்கள் என்பதை உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திட்டங்களைப் போட்டது நாங்கள், வரி போட்டது நாங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்துகொண்டு வரி போடாதீர்கள் என்று சொன்னீர்கள். நாங்கள் வரி போட்டு, திட்டம் போட்டு வைத்ததினால்தான் இப்பொழுது நீங்கள் மார்தட்டிக்கொண்டு பேசக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஏதோ நல்லதங்காள் மாதிரி கஷ்டம் தாங்காமல், பசி தாங்காமல் குழந்தைகளை கிணற்றில் போட்டுவிட்டு தானும் விழுந்துவிட்டதாக சொன்னார்கள். எனக்கு வந்த தகவல் என்னவென்றால், குடும்பத் தகராறு தான் காரணம் என்பது தான். ஆசைத்தம்பி அவர்கள் வெள்ளைக்காரன் மேட்டூர் அணையைக் கட்டிவிட்டுப் போனான் என்று சொன்னார். உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். முன்னிலிருந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தில் 1942-ல் ரோடில் மேற்கு வங்காளத்தில் 35 லட்சம் பேர்கள் செத்திருந்தார்கள். அதைப்பற்றியும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாமே? அந்தக் காலத்தில் என்னென்னவோ நடந்தது. 'நீங்கள் தவறு செய்துவிட்டீர்கள்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இங்கே இருக்கிற பிரச்சனை வேறு, தீர்மானம் வேறு. 160 கோடி ரூபாய்

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மத்திய சர்க்காரை கடன் கேட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் வந்ததும், மார்ச் 6-ம் தேதிக்குப்பிறகு எல்லோருக்கும் அரிசி போட்டுவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள் ஆசைத்தம்பி அவர்கள். தேர்தலுக்கு முன்பு, ஜனவரி, பிப்ரவரியில், எந்தக் கஷ்டத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் நாங்கள் கொள்முதல் செய்துவைத்திருந்தோம். நாங்கள் ப்ரொக்யூர் செய்துவைத்திருந்ததை நீங்கள் விநியோகம் செய்தீர்கள். இது தான் ஜிகினு வேலை. ஏதோ 500 டன் அரிசி தான் வைத்துவிட்டுப் போனார்கள், 300 கோடி ரூபாய் கடன் வத்துவிட்டுப்போனார்கள் என்று ஒரேயடியாக முழுப் பூசணிக்காயையும் சோற்றில் மறைத்தார்கள் தி.மு.க-வினர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சென்னை நகரில் மட்டும் 500 டன் அரிசிதான் இருந்தது என்று சொன்னோம், நாடு பூராவிலும் என்று சொல்லவில்லை) அப்படிச் சொல்லவில்லை, இப்படிச் சொல்லவில்லை என்று பிறகு சமாதானம் கூறுவதில் பிரயோசனமில்லை. பொறுப்போடு பேசவேண்டும். ஏதோ மழை பெய்யாமல் இருந்து, வறட்சியாக இருந்து, அம்மாதிரி அரிசி கிடைக்காத நிலைமை இருந்தால் ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்றெல்லாம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு தங்கள் மூலமாக நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1965-ம் வருடம் பஞ்சம் வந்ததுபோல், இதுவரையிலே இந்த நாட்டிலே எந்த வருடமும் கிடையாது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அந்த நிலைதான் அப்போழுது இருந்தது. நாங்கள் தோற்றுவிட்டோம். எதிர்க்கட்சி வரிசைக்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டோம் என்பதினால் கவலை ஒன்றும் கிடையாது. மக்களுக்கு எல்லோரும் சேவை செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய மனப்பான்மை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சனை. நீங்களும் மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும், நாங்களும் செய்யவேண்டும். நீங்கள் செய்யும் படியான நல்ல காரியங்களுக்கு நிச்சயம் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு உண்டு. பதவியில் இருக்கிறோமா, இல்லையா என்பது பற்றி அக்கறை இல்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் எங்கள் பேரில் நீங்கள் தான் குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறீர்கள். பத்து வருஷம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிருக்கும்பொழுது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் 10 குழந்தை பெற்றவளுக்கு, ஒரு பிள்ளை பெற்றவன் மருத்துவம் பார்ப்பதாகச் சொன்ன கதையாகத் தான் இருக்கிறது. 'நாங்கள் 18 மாத காலத்தில் என்னென்ன சாதனைகளை சாதித்திருக்கிறோம்' என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டார்கள். நீங்கள் என்ன சாதித்திருக்கிறீர்கள்? நான் கேட்கிறேன். எத்தனை அரிசை கட்டியிருக்கிறீர்கள். சுமமா வாயால் பேசி சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டால் பிரயோசனமில்லை. புள்ளிவிவரம் கொடுக்க முடியுமா? இது மாதிரி செய்யலாம் என்று ஏற்கனவே திட்டங்களை நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம், போட்டிருக்கிற திட்டங்களை நீங்கள் நிறைவேற்றினாலே போதும், இன்னும் 10 வருஷங்களுக்குத் தாங்கும்.

[திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

ராயப்பா அவர்கள் கமிட்டி போட்டு 100 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். என்ன திட்டம் போட்டுவிட்டார்கள்? எதையெல்லாம் வேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டதோ, அதையெல்லாம் சேர்த்து, கூட்டிக்கழித்து, கணக்குப்போட்டு 100 கோடிக்குத் திட்டம் போட்டுவிட்டார்கள். அந்தத் திட்டங்களினால் லாபம் வருமா? உணவு உற்பத்தி பெருகுமா? அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டாமா? 100 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டு விட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதுமா? நானும் திட்டம் போட்டுக்கொடுப்பேன்; ரூ. 1000 கோடிக்குத் திட்டம் போடலாம். ஆனால் போடப்படுகிற திட்டங்கள் பிரயோசனம் உள்ளதான திட்டங்களாக இருக்கவேண்டும். நல்ல திட்டங்களாக இருக்கவேண்டும், நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொன்னார்கள். நாங்கள் வந்த பிறகு 6 லட்சம் ஏக்கராவில் ஏ.டி.டி. 27 போட்டுவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஏ.டி.டி. 27 நீங்களா கண்டுபிடித்தீர்கள்? திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தபொழுது, அவர் கஷ்டப்பட்டு கண்டுபிடித்ததே தவிர, வேறு ஒன்றும் புதியதல்ல. திட்டம்போட்டு 8 லட்சம் ஏக்கராவில் ஏ.டி.டி. 27 விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்று அப்பொழுதே குறிப்பில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: திரு. சுப்பிரமணியம் அமைச்சராக இருந்தபொழுது என்று சொல்கிறார்கள், ஒத்துக் கொள்கிறேன். அவரா கண்டு பிடித்தார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கண்டு பிடித்தாரா என்று கேட்கிறார்கள். அமைச்சர் என்றால் அமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்தபோது என்று தான் அர்த்தம். உணவு உற்பத்தி செய்வது என்றால், நீங்களா போய் நடவடிக்கை, நீங்களா போய் உழுதீர்கள் என்று கேட்பது? திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தபொழுது இதில் அக்கறை கொண்டு, மணிலாவிலிருந்து நெல்லைக் கொண்டு வந்து அதை இங்கு ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். துப்பாக்கிச் சூடு என்றால், மந்திரி துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு சுட்டார் என்று அர்த்தமா? இம்மாதிரி பேசுவது தான் ஐகிளே வேலை. சுப்பிரமணியம் கண்டுபிடித்தாரா என்று கேட்பது தான் ஐகிளே வேலை. இப்பொழுது ஏ.டி.டி. 27 நிறைய உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றால், அதற்குப் பூரண பொறுப்பு காங்கிரஸ் ஆட்சியைச் சேர்ந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில்தான், திரு. சுப்பிரமணியம் அமைச்சராக இருந்த நாளில் தான் இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தான் இம்மாதிரி அபிவிருத்தித் திட்டங்களெல்லாம் போடப்பட்டது. இதையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால்,

1968 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கை அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாக ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) தென்காசியைப் பற்றி நாளை பேசிக்கொள்ளலாம். தென்காசியில் ஜெயித்து விட்டார்கள் என்பது பிரச்சனை இல்லை. எப்படி ஜெயித்தார்கள், எந்த விதத்தில் ஜெயித்தார்கள் என்பது தான் கேள்வி. எத்தனையோ திருவிளையாடல்கள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம் பற்றி நாளை நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின்மீது விவாதத்தின்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

நான் முதலைக் கண்ணீர் வடிப்பதாகச் சொன்னார்கள். காக்காய் பிடிக்கும் திரு. ஹான்டே அவர்கள் சுய உணர்வு இருந்தால் இப்படிப் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் இரண்டு பேர்களையும் திட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்காரையும் திட்டினார்கள், எங்களையும் திட்டினார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி மட்டும் சொல்லவே இல்லை அவர் தான் பிரொக்யூரமெண்டுக்கு, கொள்முதலுக்கு நேர்விரோதமாக இருக்கக்கூடியவர். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நேர்விரோதமாக இருக்கக்கூடியவர். அப்படியிருப்பவருக்கு இந்தக் காரியத்தைப்பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்றால், நான் முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறேன் என்றெல்லாம் பேசினார். நான் முதலை தான். இந்த முதலை பிடித்தால் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டே வந்துவிடும். சாதாரண முதலை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கும் ஒரு காலம் வரும் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

படி அரிசித் திட்டம், கொள்முதல் என்றெல்லாம் சொல்லி மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போடுகிறார்கள். இதில் தான் அரசியல் பிரச்சனை வந்துவிடுகிறது. தேர்தல் சமயத்தில் ஒரு படி, இரண்டு படி, மூன்று படி போடுகிறோம் என்றெல்லாம் சாத்தியக் கூறில்லாத வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது அவைகளை அமுல் நடத்த முடியவில்லை. ஒரு அமைச்சர் சொன்னார், மே மாதத்தில் படி அரிசித் திட்டத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்து விடுவோம் என்று. முதல் அமைச்சர் அப்படிச் சொல்லி விட்டதாகச் சொன்னார். இன்னொரு அமைச்சர் செப்டம்பர் மாதத்தில் படி அரிசித் திட்டத்தை தமிழகம் முழுவதற்கும் விஸ்தரித்துவிடுவோம். பொங்கலுக்குள் படி அரிசித் திட்டம் வந்துவிடும் என்றார். தேர்தலின் போது மான்யுமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் என்னென்னவோ எல்லாம் சொன்னார்கள். மூன்றுபடி அரிசி போடவில்லை என்றால் முச்சந்தியில் வைத்து சாட்டையால் அடியுங்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. (குறுக்கீடு) நான் அப்படி பண்ணலாமா? நான் அப்படி பண்ணக் கூடுமா? இதையெல்லாம் பற்றி நாளை நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் நடக்கும்பொழுது பேசிக் கொள்ளலாம்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 22]

இப்பொழுது 'மினிஸ்டிரி ஆப் புட் அண்டு அக்ரிகல்சர்' அங்கிருந்து எனக்கு வந்த கடிதத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் சொல்லுகிறேன். திரு. ஜகஜீவன்ராம் என்ன சொன்னார்? ஷூட் பி' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களை நான் நேரில் கேட்டேன். மாநில சர்க்கார் இன்ன விலை என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று தான் அவர் சொன்னார். அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கு இவர்கள் தயாராக இல்லை. அந்த விலை கூட காங்கிரஸ்காரர் போட்டது தான். ரூ. 43, 45 என்ற விலையை நாங்கள் தான் போட்டோம். போனஸ் கொடுக்கப்பட்டது. போனசைச் சேர்த்து இன்னும் ரூ. 3 அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இவர்கள், விலை தான் அதிகமாகக் கொடுக்கமாட்டேன் என்றால், போனசையாவது சேர்த்துக் கொடுத்து, விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கக் கூடாதா? ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன். இந்த விலை நியாயமா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். (மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் படியுங்கள்).

'As desired by you, I am sending herewith statements showing the maximum control prices/procurement prices of paddy in different States as per information available with us'. என்று குறிப்பிட்டு, ஒரு ஸ்டேட்மென்டைக் கூடவே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஃபுட் அண்ட் அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒரு நிமிஷம். சென்னை ராச்சியத்திற்கு இவ்வளவுதான், should be the price என்று சொல்லவில்லை. கூட்டிக் கொடுக்கட்டும் என்று சொல்லவும் இல்லை. நாம் கூட்டினால் அவர்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். (குரல்கள் : அதைத்தான் சொல்கிறோம்). அது தெரிவித்து. ஆனால், நாம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையைப் பற்றி, உங்களுடைய விலை இப்படியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, இந்த விலை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்ட விலை, அக்ரிகல்சரல் ப்ரைஸ் கமிஷன் ஒத்துக்கொண்ட விலை. நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்ட விலை, நியாயமான விலை, கூட்டக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனாலும், 'should be the maximum price' என்பது பற்றி அரசாங்க தஸ்தாவேஜ் காட்டுகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 'Procurement price' சும்மந்தமாக 'should be' என்றால், இவர்கள் அனுப்பிய தற்குமேல், அந்த விலை போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் விவசாயிகளை ஏமாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை 'ரொம்பப் பிரமாதம்' என்று ஜகஜீவன்ராம் பாராட்டுகிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவ்வளவு இரிச்சவாயன் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒரு தவறான கருத்தை சொல்லுகிறார்கள். பொருளாதார நிபுணர்கள், உட்கார்ந்து,

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கணக்குப்பார்த்து நிர்ணயித்திருப்பது, கேரளாவிற்கு இன்ன விலை என்றால், அங்கே அரிசியே உற்பத்தி கிடையாது என்று சொல்லலாம். ஆந்திராவில் என்றால், அங்கே ரேஷனே கிடையாது. தஞ்சாவூரில் 35 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், 7 லட்சம் மக்களுக்கு குடும்பக் கார்டு கொடுத்திருக்கிறோம். இரண்டு பேர்களுக்கும் கட்டுபடியாகும் விலை, நியாயமான விலையாக இருக்க வேண்டும். ஜகஜீவன்ராம் சொல்கிறார்கள் என்பதால் அல்ல, அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் திருத்தமான கருத்து இருக்கிறது. விவசாயிகள் எங்கடையும் கேட்பார்கள். எங்கலிடமும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. நாங்கள் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையை அவர்கள் வரவேற்று ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நானும் ஒரு விவசாயிதான். இந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறேன். என்றால், அதை என்னுடைய கடமை என்ற வகையில் கொடுக்கிறேன். மனதாரக் கொடுக்கிறேன் என்று பொருளில்லை. அதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நாட்டிலே இருக்கும் மக்களுக்குத் தேவை; அதனுலேயே நியாயமாகாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் நியாயம் இல்லை என்றாலும் அதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். தேசிய நன்மைக்காக, தேச ஒருமைப்பாட்டிற்காக, அதுதான் காங்கிரஸ்காரனின் முறையான செயல். தகராறு இல்லாமல், நியாயமான முறையில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்றால், அதனுலேயே மனதாரக் கொடுக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமாகாது. இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டால், நிதி வசூல் நடக்கிறது எவ்வளவோ கடன்களுக்கு. அதிலெல்லாம் மக்கள் மனதாரக் கொடுக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்? ஒரு ரைஸ் மில் என்றால், எவ்வளவு மூட்டை அரைக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள், சரி ரூ. 100 கொடுங்கள் என்று உத்தரவு போலக் கேட்கிறார்கள். அவர்களும் கொடுக்கிறார்கள். மனதாரக் கொடுக்கிறார்களா? அப்படி எத்தனையோ வசூல்கள் நடக்கின்றன. அவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற தேசப்பற்று காரணமாகக் கொடுக்கிறார்கள். விலையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது நாங்கள் கொடுத்தோம் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அதை யார் கொடுத்தார்கள்? காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலேயே ரூ. 33-லிருந்து ரூ. 45 வரையில் ஒரு வருஷத்தில் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ரூ. 56 வரைக்கும் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். சாப்பிடுகிறவனுக்கு அது நியாயமா என்றால், அது வேறு பிரச்சினை. அதைப் பற்றித்தான் சொய்னேன். ஆனாலும், எவ்வளவோ விஷயங்களில் சிக்கனம் செய்யலாம். அறுவையில் சிக்கனம் செய்யலாம். தவிட்டுக்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து, அதைக் கழித்துக் கொள்ளலாம். டிரான்ஸ்போர்ட்டில் சிக்கனம் செய்யலாம். அங்கேயெல்லாம் மிச்சம் பண்ணுவதற்கு வழி இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, மிராசுதார்களுக்கு லாபம் வரவேண்டும் என்று, மிராசுதார்கள் சார்பாகப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மிராசுதார்கள் சார்பாகப் பேசவில்லை. 70 சதவிகிதம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகளும், மற்றவைகளும் 90 சதவிகிதம் தானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, விலை ஏற்றம் இருந்தாலும், 70 சதவிகித மக்களுக்குப் பாதகம் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. தானியமாகக் கொடுக்கிறோம் பண்ணைகளில்; பாக்கி கூலியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் இன்றைக்கு பெண்ணுக்கு 8 அணா, ஆணுக்கு 1 ரூபாய் என்றிருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 2, ரூ. 5 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இன்னொரு சிக்கல். சென்னைப் பட்டணத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்கள், அடித்தட்டில் உள்ளவர்களுக்கு விலையேற்றம் காரணமாகப் பாதகம் ஏற்படுகிறது என்றால், அவர்களுக்கு மட்டும், அந்த அளவில் சப்ஸிடி, மானியம் கொடுங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன். வேறொன்றும் இல்லை. மற்றொன்று திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். நியாயமான விலை பற்றி. அவர் பெரிய பிராசுதார். நெல் உற்பத்தி செய்கிறவனுக்குத்தான் எல்லாக் கஷ்டமும்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தானும் விவசாயம் செய்து கொண்டு இருக்கிறேன். நேரிடையாகச் செய்கிறேன். இதற்கு மேல் விலை கொடுத்தால் மக்களுக்குக் கஷ்டம் என்பதை உறுதியாகச் சொல்கிறேன். நான் அவருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் என் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளட்டும், நான் அவருடையதை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மாற்றிக் கொள்கிறேன் என்றால் நான் தயாராக இருக்கிறேன். நெல் விவசாயம் தவிர, கரும்பு போன்ற பணப்பயிர் செய்பவர்களுக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்கிறது. (குறுக்கிடு) பாருங்கள், அவருக்குப் ப்ரொக்யூர்மெண்டே இல்லை. கமர்ஷியல் கிராப் இருக்கும் நிலங்களுக்கு, பிராசுதாரர்களுக்கு கஷ்டம் இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்தான் கரும்பு போடு என்று தூண்டிவிட்டான் என்று ஒரு குற்றச் சாட்டு. இந்தக் குற்றச் சாட்டை பல மேடைகளிலே எங்கள் தலைவர்கள் மறுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேசத்தின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு, சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டு, மக்கள் நல்லாழ்வு வாழவேண்டும் என்று பல தியாகங்களும் செய்தவர்கள் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

ஆதிலே உங்கள் அமைச்சரவையில் ஒருவர்தான் சாவி என்பையில் இருக்கிறது என்று சொல்லி சண்டையை ஆரம்பித்து வைத்தவர் அவர். கரும்பு போடுவதும் நியாயந்தான். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று தேசப் பணியென்று செய்கிறோம். நானும்கூட கரும்பு போடலாம். கரும்பு போட்டால் மூன்று நான்கு பங்கு அதிகமாக லாபம் வரும். ஆனால், என்னுடைய அறிவு, தேச பக்தி காரணமாக, சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக. நாட்டின் நன்மைக்காக, ஏழை மக்களுடைய நலனுக்காக நெற்பயிர் செய்கிறேன். விவசாயத்தில் பாடுபடும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள், குத்தகைதாரர்கள், இவர்களுக்கு லாபம் இருக்க வேண்டுமேயல்லாது, கஷ்டப்படுத்தக் கூடாது.

1968 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

செய்யுங்கள். இவ்வளவு விலை இருந்தால், விவசாயக் கூலிகளுக்கு இத்தனை ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வாருங்கள், நாங்கள் வரவேற்கத் தயார். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் ஆட்சேபகரமான தீர்மானம் இல்லை, சர்க்காரைச் சங்கடத்தில் வைக்கும் தீர்மானம் இல்லை, சாதாரணத் தீர்மானம், உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவும் தீர்மானம், விவசாயிகளை நேர்மையாக வைக்கும் தீர்மானம், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை கவுரவமாக, கண்ணியமாக வாழ விடும் தீர்மானம். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்காரிலே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று, அந்த வகையில் எல்லோரும் உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : On a matter of personal explanation. The hon. Leader of the Opposition made a few remarks about me. Probably he did not understand my speech. That is obvious. We made it very clear that we basically differed from the policy. We said that procurement price may be increased but we also said "do away with ration and make it free zone". Wherever we felt that they were right, we appreciated them and wherever we differed we emphatically said so. So there is no question of our "காகா பிடிக்கிறது" It is Mr. Jagjivan Ram who sends the letter and who is "kakafying" this Ministry. It is your misfortune; you must have told him not to say so. He has said it. You are now in a soup. What is the use of now saying something to extricate yourself. Be frank.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் கட்சி அமைச்சருக்கும், எனக்கும் ஏதோ ஜிகிடு வேலை செய்கிறார்கள். ஜனநாயக முறைப்படி எடுத்துக் காட்ட உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே தான் எடுத்துச் சொன்னேன். இருக்கும் பிரச்சனை என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நான் இன்று நேற்றுச் சொல்லவில்லை. எப்பொழுதுமே சொல்லிக் கொண்டு தான் வருகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொல்லுவார்கள். விலைவாசி விஷயத்தில் நான் எப்பொழுதுமே திடமாகத்தான் இருக்கிறேன். இதே 45 ரூபாய் போதும் என்று மூன்று வருடங்களுக்கு முன் சொன்னவன் நான். இப்பொழுது உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகி, வாழ்க்கைச் செலவுகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன. அதனால்தான் இந்த விலை போதாது என்று கேட்கிறேன். இந்த 45 ரூபாய் போதும் என்று ஆலோசனைக் கமிட்டியிலிருந்து நான் சொன்னவன். ஆகவே, நான் கொடுத்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பி. ப.
2-30

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

"This House recommends to the Government that with a view to increase food production, along with schemes for land reclamation and building a special fund for minor irrigation, the levy

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1968 ஆகஸ்ட் 22]

system of procurement be adopted and suitable incentives to the farmers be given. '2

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இத்துடன் பேரவை யின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

ப.ந.
பகல்
2-30

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

@172. Notification issued with G.O. Ms. No. 2845, Home, dated the 13th October 1967 in regard to the grace time for the payment of tax for the quarter ending 31st December 1967 in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in this State. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicle, Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

@173. Notification issued with G.O. Ms. No. 157, Home, dated the 22nd January 1968 in regard to the exemption from the tax payable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 to vehicles belonging to UNICEF assigned to the District Health Officer, Thanjavur. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

@174. Notification issued with G.O. Ms. No. 845, Home, dated the 25th March 1968 in regard to exemption from the payment of motor vehicles tax in respect of certain vehicles belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund, temporarily registered in Madras and taken to other States and various centres in Madras State. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

B. Reports, Notifications and other papers.

† 54. Annexure to the Madras City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 15 of 1968).

† Despatched to Members on 20th August 1968.

@ Laid on the Table of the House on 21st August 1968.